

Türkei-Solidarität

Jahrestag des Militärputsches

Nieder mit der Militärdiktatur

Freiheit für die politischen

Gefangenen

Demonstration in Duisburg

12.9.1981, Johannismarkt
Abmarsch 12 Uhr

Seit dem militärischen Staatsstreich vom 12. September 1980 bemüht sich die türkische Generalität, das herrschende Großkapital aus dem politischen, sozialen und ökonomischen Kollaps herauszuholen. Sie wettet gegen die Mißwirtschaft, die Korruption und den Kampf der bürgerlichen Parteien untereinander in der Zeit vor dem Putsch, tut aber nichts anderes, als diese Erscheinungen in neuer politischer Form zu verewigen.

Die wirtschaftliche Katastrophe

All dies soll auf der Basis einer exportorientierten „freien“ Marktwirtschaft vollzogen werden, eben unter der Devise Demirels, des Vorgängers von Junta-Chef Evren: „Schuldenmachen, das ist wie eine Peitsche, die einen tüchtigen Mann zum Springen bringt.“ Die Regierungen der kapitalistischen Länder, allem voran die sozialliberale Koalition in Bonn, haben sich als eigentliche Peitschenschwinger gegenüber dem türkischen und kurdischen Volk erwiesen: über die Weltbank, den Weltwährungsfonds, die OECD und die NATO. Jede Mark Kredithilfe an die Militaristen, die durch die heuchlerische Propaganda „Gürtel enger schnallen und unseren NATO-Partner aus der Sackgasse retten“ der Bevölkerung der europäischen Länder plausibel gemacht werden soll, setzt tagtäglich türkische und kurdische Arbeiter, Bauern und Kleinproduzenten auf die Straße. Die NATO-Generalität machte Schulden in Höhe von Milliarden Dollar. Was ist die Bilanz dieses „Sprungs“?

Dem Putsch folgte eine drastische Preiserhöhung, die heute chronisch ist und um 40% pendelt. Man brüstet sich, die Inflationsrate von 100% auf 40% gesenkt zu haben. Darüber beschwerten sich jetzt sogar die größten Monopolisten: die Bremse sei zu stark angezogen worden. Und dies, obwohl sie selbst diese Maßnahme befürwortet haben, obwohl die Zinssätze auf 40-50% schnellten und ihre Banken eine Gewinnsteigerung um 352% erzielten. Das türkische Geld wurde überdies schwankenden Wechselkursen ausgesetzt, sodaß seit Beginn des Jahres eine Abwertung um 35% stattgefunden hat. Die „Exportorientierung“ der türkischen Wirtschaft bescherte dem Land in den ersten sechs Monaten dieses Jahres ein Außenhandelsdefizit in Höhe von 2,6 Milliarden Dollar (das sind 52% mehr im Vergleich zum Vorjahreszeitraum), obwohl die Überweisungen der türkischen und kurdischen

Arbeitsemigranten in der gleichen Zeit um 28% gestiegen sind (auf 1,7 Mrd. Dollar) und den größten Teil der Deviseneinkommen bilden.

Unterdrückung der Arbeiterklasse

Dem Putsch folgte das Verbot des Gewerkschaftsbundes DISK. Eine der wichtigsten Errungenschaften des gewerkschaftlichen Kampfs, die Altersprämie, wurde praktisch abgeschafft. Das allgemeine Tarifrecht wurde annulliert. Tarifabkommen dürfen nur noch auf Betriebsebene abgeschlossen werden, und zwar über einen sogenannten „Hohen Schiedsrat“, der unmittelbar der Junta untergeordnet ist. Seine Hauptaufgabe besteht darin, die autonome gewerkschaftliche Organisation und Aktion der Arbeiter zu brechen. So werden 10000 Arbeiter der kommunalen Verwaltung in Ankara (alle Mitglieder der verbotenen Gewerkschaft Genel-Is) immer noch nach dem Tarif von 1979 bezahlt. Dies bedeutet konkret, daß diese Werktätigen zwischen 7100 - 11000 TL (141 - 220 DM) Nettolohn erhalten. Die Gewerkschaftsmitglieder werden gezwungen, schriftlich ihren Austritt aus dem DISK zu erklären. Alle leitenden Gewerkschafter, ebenso Vertrauensleute, die 5 Jahre in ihren verbotenen Gewerkschaften aktiv waren, dürfen in Zukunft keine vergleichbaren Funktionen wahrnehmen. In einem Land, wo die durchschnittliche Lebenserwartung eine der niedrigsten der Welt ist, wird Frührente verhindert. Das Rentenalter bei Angestellten und Beamten, zu denen auch zehntausende von Industriearbeitern der staatlichen Betriebe zählen, wurde um 5 Jahre heraufgesetzt, mehrere nationale Feiertage wurden als bezahlte Feiertage abgeschafft. Die 44-Stundenwoche ist Mindestarbeitszeit. Arbeiter, Kleinproduzenten und andere Werktätige sind gezwungen, Schulden zu machen. So waren allein im Monat Juli 46000 Angestellte und Beamte (darunter viele staatliche Arbeiter) darauf angewiesen, bei der Rentenkasse Geld zu

leihen, sodaß ihre Schuldenlast sich auf 6 Milliarden TL erhöht hat. Die Sozialversicherungsanstalt steht vor dem Bankrott, da die Kapitalisten ihre fälligen Beitragsanteile in Höhe von 13-14 Milliarden TL nicht eingezahlt haben. Offiziell wird zugegeben, daß die Zahl der Arbeitslosen sich von 15% im Jahr 1980 auf 16,6% der arbeitsfähigen Bevölkerung erhöht hat.

Um all dies zu verwirklichen, gingen die NATO-Generäle zu einer allgemeinen Hexenjagd gegen Gewerkschaften, demokratische, sozialistische und kommunistische Organisationen der türkischen und kurdischen Arbeiter, Bauern, Lehrer, Studenten und Intellektuellen über. Mehr als 120 000 Personen wurden verhaftet. Die Hälfte davon überfüllt noch immer die Gefängnisse, 10 Menschen wurden bisher durch den Strang umgebracht. Für über 1000 weitere wurde die Todesstrafe gefordert. Eine unbekannte Zahl von Menschen wurde während der militärischen Operationen ermordet. Dabei werden besonders die kämpferischen Mitglieder der Gewerkschaften und der politischen Linken herausgesucht; so wurde vor kurzen der Vorsitzende der Lehrgewerkschaft ermordet.

...und chauvinistischer Terror

Parallel dazu wird der von der Türkei besetzte und kolonialisierte Teil Kurdistans terrorisiert. Massaker an der gerechten nationalen Befreiungsbewegung Kurdistans sind an der Tagesordnung. Die Gefängnisse in den kurdischen Städten, vor allem in Diyarbakir, sind mit tausenden von Bauern und von Revolutionären überfüllt.

Widerstand und Solidarität

Im Lande herrscht Friedhofsruhe. Jedoch unter der Bevölkerung entwickelt sich nach einem Jahr Erfahrung mit den neuen Machthabern Verbitterung, so auch unter den türkischen und kurdischen Arbeitsemigranten. In den Gefängnissen wie

z.B. Mamak verbreitet sich Widerstand in Form von Hungerstreiks für bessere Haftbedingungen. Am ersten Jahrestag des Militärputsches demonstrieren die türkischen und kurdischen Arbeitsemigranten mit ihren Klassenbrüdern und -schwestern in der Heimat. In vielen Städten Europas finden Demonstrationen und Kundgebungen gegen die Militärjunta statt.

Die politischen und gewerkschaftlichen Organisationen der Arbeiter Europas dürfen die türkischen und kurdischen Arbeitsemigranten in ihrem berechtigten Protest nicht allein lassen. Gegen die Demagogie der reaktionären Parteien, aber auch mancher sozialdemokratischer Führer und Gewerkschaftsbürokraten, daß die Arbeitsemigranten „die europäischen Länder in einen Tummelplatz für die politischen Auseinandersetzungen in ihren Heimatländern verwandeln wollen“, müssen alle demokratisch, sozialistisch und kommunistisch gesinnten Menschen auftreten. Sie müssen sich dafür einsetzen, daß Solidarität kein Lippenbekenntnis bleibt und die politischen und gewerkschaftlichen Organisationen der Arbeiter aller Länder endlich aktiv die Solidaritätsarbeit mit den türkischen und kurdischen Völkern aufnehmen. Unsere Solidarität muß in der politischen, gewerkschaftlichen und nicht zuletzt in der kulturellen Organisationseinheit ihren Ausdruck finden.

* FÜR FREIE GEWERKSCHAFTLICHE UND POLITISCHE BETÄTIGUNG!
* FREIHEIT FÜR ALLE POLITISCHEN GEFANGENEN!
* KEINEN PFENNIG FÜR DIE MILITÄRJUNTA!
* SELBSTBESTIMMUNGSRECHT FÜR DAS KURDISCHE VOLK!
* SCHLUSS MIT DEN TODESURTEILEN UND HINRICHTUNGEN!
* SOLIDARITÄT MIT DEN HUNGERSTREIKENDEN IN DEN GEFÄNGNISSEN!

GRUPPE INTERNATIONALE MARXISTEN (GIM) – DEUTSCHE SEKTION DER IV. INTERNATIONALE
SOZIALISTISCHE ARBEITERPARTEI (SAP) – SCHWEIZER SEKTION DER IV. INTERNATIONALE
LIGUE COMMUNISTE REVOLUTIONNAIRE (LCR) – FRANZÖSISCHE SEKTION DER IV. INTERNATIONALE
LIGUE REVOLUTIONNAIRE DES TRAVAILLEURS/REVOLUTIONNAIRE ARBEIDERSLIGA (LRT/RAL) – BELGISCHE SEKTION DER IV. INTERNATIONALE
INTERNATIONAL MARXIST GROUP (IMG) – ENGLISCHE SEKTION DER

IV. INTERNATIONALE
INTERNATIONALE KOMMUNISTENBOND (IKB) – HOLLÄNDISCHE SEKTION DER IV. INTERNATIONALE
KOMMUNISTISKA ARBETARFÖRBUNDET (KAF) – SCHWEDISCHE SEKTION DER IV. INTERNATIONALE
SOCIALISTISK ARBEJDERPARTI (SAP) – DÄNISCHE SEKTION DER IV. INTERNATIONALE

TÜRKISCHE UND KURDISCHE SYMPATHISANTEN DER IV. INTERNATIONALE

GIM-IV. Internationale

Kontakt: Redaktion was tun, Rheinstr. 24, 6000 Frankfurt am Main 1
Verantwortlich: W. Wolf

SERT ADIMLARLA ÇIKMAZ SOKAĞA DOĞRU

12 Eylül askeri devlet darbesinden buyana Türk generalleri ege-men büyük sermayeyi politik, sosyal ve ekonomik yıkımdan kurtarmaya çalışıyor. Generaller, darbe öncesi yolsuz ekonomik gidişe, rüşvetçiliğe ve birbirleriyle çatışan burjuva partilerine karşı atıp tutuyorlar, ama aynı şeyleri yeni politik biçimler içine döküp kalıplamak ve ebedileştirmekten başka birşey yap-mıyorlar.

İKTİSADİ FELAKET

Bu amaç, ihracata yönelik "serbest" pazar ekonomisi temelinde gerçekleştirilecek, hem de cunta şefi Evren'in selevi Demirel'in parolası ile: "Borç yiğidin kamçısıdır." Kapitalist ülkelerin hü-kümetleri, en başta Bonn'daki sosyal-liberal koalisyon Türk ve Kürt halklarına karşı bizzat kamçıyı kullananlar olarak ortaya çıktı, Dünya Bankası, Ululararası Para Fonu, OECD ve NATO aracılığı ile. Avrupa ülkeleri halkları karşısında inandırıcı olmak için "kemerleri sıkalım, NATO dostumuzu çıkmaz sokaktan kurtaralım" ikiyüzlü demagojisi ile militaristlere verilen her yar-dım markı, Türk, Kürt işçi, köylü ve küçük üretmenlerini günbe-gün ekmekten ediyor. Kamçı yiğidi nereye "sıçrattı", sonuç ne?

Darbeyi ağır fiyat artışları izledi, ki bugün müzmin bir şekilde yüzde 40 civarında dolaşıyor. Enflasyon oranını yüzde 100'den yüzde 40'a düşürdük diye övünüyorlar. Ama gel gör ki, şimdi Türkiye'nin en kodaman tekelcileri dahi firene sert basıldığından dolayı dertleniyorlar. Bu tedbirlerin kendilerince önerilmesine rağmen, faizlerin hızla yüzde 40-50'ye çıkmasına rağmen ve kendi banka kârının yüzde 352 artmasına rağmen. Buna ek ola-rak Türk parası dalgalandırılmaya bırakıldı, öyle ki, bu yılın ba-şından buyana para değerinden yüzde 35 kaybetmiş oldu. Türk ekonomisinin ihracata yönelmesi ülkeye bu yılın ilk altı ayı için-de 2.6 milyar dolarlık dış ticaret açığı getirdi (bu geçen yılın aynı dönemine oranla yüzde 52 artış demektir), hem de Türk ve Kürt göçmen işçilerinin aynı dönem içinde yaptıkları parasal havalelerin geçen yıla oranla yüzde 28 artmasına (1.7 milyar do-ları bulmasına) ve böylece döviz gelirinin büyük bir bölümünü oluşturmaya rağmen.

İŞÇİ SINIFININ BASKI ALTINDA TUTULMASI...

Darbeyi DİSK'in kapatılması izledi. Sendikal mücadelenin en ö-nemli kazanımlarından biri olan kıdem tazminatı fiilen ortadan kaldırıldı. Genel toplu sözleşme hakkı lağvedildi. Sözleşmeler yalnızca fabrika düzeyinde yapılıyor. Ve buda doğrudan doğru-ya cuntaya bağlı sözüm ona yüksek hakem kurulu aracılığı ile. Yüksek hakem kurulunun asıl görevi, işçilerin özerk sendikal örgütlenmelerini, ve eylemlerini kırmaktır. Sözgelimi Ankara belediyesinin 10 bin işçisi (ki tümü yasaklanmış olan Genel-İş üyesidir.) hâlâ 1979 toplu sözleşmelerine göre maaş alıyorlar. Somut olarak bu demektir ki, bu emekçiler 7100-11000 TL (141-220 DM) net aylık alıyor. Sendika üyeleri yazın olarak DİSK'ten istifaya zorlanıyor. Yasaklanmış olan sendikalarda 5 yıldan beri yönetici veya işyeri sendika temsilcisi olarak fa-liyet göstermiş olanların gelecekte benzer görevleri üstlenme-leri yasaklandı. Ortalama yaş haddinin dünyada en düşük ol-duğu ülkelerden biri olan Türkiye'de erken emeklilik engelle-niyor. Emeklilik yaşı, aralarında onbinlerce kamu sektörü iş-çisinin de bulunduğu memurlar için 5 yıl yükseltildi, birçok milli bayram ödenilir tatil olarak kaldırıldı. 44 saatlik iş haf-tası asgari çalışma süresidir. İşçiler, küçük üretmenler ve diğer emekçiler borç edinmek zorunda kalıyor. Sözgelimi, yalnızca geçen Temmuz ayında 46 bin memur (ki bunların arasında kamu sektörü işçileri de var) emeklilik sandığından borç almak ihtiyacını duydu, öyleki bu emekçilerin borç yükü 6 milyar TL' ye çıktı. Kapitalistler çoktan ödenmesi gereken 13-14 milyar TL tutarındaki borçlarını ödemediklerinden Sosyal Sigortalar Ku-rumu iflasın eşiğinde. Çalışabilir ahali içinde işsiz sayısının yüz-

de 15 (1980)'den yüzde 16.6'ya çıktığı resmi mercilerce kabul ediliyor.

Tüm bunları gerçekleştirmek için NATO'cu generaller, Türk, Kürt, işçi, köylü, öğretmen, öğrenci ve aydın sendika ve demok-ratik, sosyalist ve komünist örgütlerine karşı genel bir azgın sü-rek avı saldırısına geçtiler. 120.000 kişi tutuklandı. Bunların ya-rısı halen zinadanları dolduruyor. Bugüne dek 10 insan darağa-cında öldürüldü. 1.000 kişi hakkında ölüm cezası isteniyor. As-keri operasyonlar sırasında bilinmeyen sayıda insan katledildi. Bu askeri hareketlerde özellikle sendikaların ve politik sol ör-gütlerin savaşı üyeleri seçiliyor, sözgelimi kısa bir süre önce Deri-Sendikası genel başkanı öldürüldü.

...VE ŞOVEN TERÖR

Buna paralel olarak Türkiye tarafından işgal altında tutulan ve sömürgeleştirilmiş olan Kürdistan'ın Türkiye bölümünde terör estiriliyor. Haklı Kürt Milli Kurtuluş Hareketi'nin kısıma tutul-ması gündemdedir. Diyarbakır gibi Kürt şehirlerinin zindanları binlerce köylü ve devrimci ile dolduruldu.

DİRENİŞ VE DAYANIŞMA

Ülkeye mezar sessizliği hakim. Ne var ki, iktidar sahipleriyle yaptığı bir yıllık tecrübeden sonra halk arasında öfke yaygın-laşıyor, aynı şekilde Türk ve Kürt göçmen işçileri arasında da. Mamak gibi zindanlarda daha iyi tutukluluk şartları için açlık grevi biçimindeki direniş yaygınlaşıyor. Darbenin birinci yıl dönümünde Türk ve Kürt göçmen işçileri anayurttaki sınıf kardeşleri için yürüyorlar. Avrupa'nın birçok şehrinde askeri cun taya karşı yürü-yüşler ve mitingler yapılıyor.

Avrupa işçilerinin politik ve sendikal örgütleri Türk ve Kürt göç-men işçilerini haklı protestolarında tek başına bırakmamalıdır. Gerici partilerin, kimi sosyal-demokrat önderlerin ve sendika bürokratlarının, göçmen işçilerin "Avrupa ülkelerini kendi ana yurtlarındaki politik çatışmaların dövuş alanı haline getirmek istedikleri" yollu demagojilerine karşı tüm demokratik, sos-yalist ve kömünist görüşlü insanlar çıkmalıdır. Dayanışmanın yalnızca sözde kalmaması ve tüm ülke işçilerinin politik ve sendikal örgütlerinin Türk ve Kürt halklarıyla dayanışma ça-lışmalarına başlamaları için artık uğraşmalıdır. Dayanış-mamız politik, sendikal vede kültürel örgüt birliğinde ifadesi-ni bulmalıdır.

- SERBEST POLİTİK VE SENDİKAL FAALİYET İÇİN!
- TÜM POLİTİK TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK!
- ASKERİ CUNTAYA BİR KURUŞ DAHİ YOK!
- KÜRT HALKININ KENDİ EGEMENLİĞİNİ KENDİSİNİN TAYİN HAKKI İÇİN!
- İDAM KARARLARINA VE İDAMLARA SON!
- ZİNDANDAKİ AÇLIK GREVCİLERİ İLE DAYANIŞALIM!

12 Eylül 1981, Cumartesi Günü
Cunta'yı Protesto YÜRÜYÜŞÜNDE
DUISBURG'ta Buluşalım
Hamborn, Johannis markt

Saat:12.00'de

YURTSEVER HALKLARIMIZA

Faşist sömürgeci diktatörlük dördüncü yılını dolduruyor. Bilindiği gibi 12 Eylül 1980 günü, ABD destekli faşist apoletli general-ler, Türkiye'de yönetimi silâh zoru ile işgal ettiler. Faşist generaller cuntası, milli güvenlik kurulu adı altında üç yıl aşkın bir süre yönetime hükmetti. İçte, Türk tekeli burjuvazisinin tem-silciliğini yapan cunta dışta ise, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistlerin, Ortadoğu'daki uşaklık rolünü üstlenmiş oldu. Faşist sömürgeci cunta, yönetimi gaspettiği günden bu yana Türkiye ve Kürdistan halklarına insanlık dışı yöntemler uygulamaktadır. Türkiye ve Kürdistan devrimci muhalefetine soysuzca saldırarak, onbinlerce devrimciyi, yurtseveri, demokrati, aydını zindanlara doldurdu. Yüzlerce devrimci yurtseveri, insanlık suçu olan işkencelerle katlederken, bini aşkın insanı ise, faşist kolluk kuvvetleri ile yoketti. 50'ye yakın in-sanı idam ederken, binlercesini de halen idam kararı ile yargılamakta-dır.

Silâhsızlanmadan yana, barıştan yana olan insan ve kuruluşları en adi metodlarla yargılamıştır. İşçi sınıfının yegâne kuruluşu olan, dev-rimci işçi sendikaları (DİSK) kapatılmış olup, yöneticileri "vatan haini" statüsünde idamla yargılanmışlardır. Cezaevlerindeki çağ dışı uygulama-lar, insanlık onuruna sığmayan yöntemler le faşist diktatörlük kendi çirkef yüzünü gizlemez olmuştur.

Faşist sömürgeci cunta, dünya kamuoyundan yer yer gelen sert tepki-ler ve içte gelişen muhalefet karşısında, göstermelik parlamento seçim-lerine gitti. Oysa, bilinmesi gerekir ki, şimdiki parlamento ve onun baş-bakanı dahil olmak üzere kukla bir statü taşımaktalar.

Türkiye'de, en ufak bir mesaj yayınlamak, bir dilekçe vermek "vatan haini" olmakla değerlendirilirken, kendileri dahi demokrasiye geçildiği-ne inanmamaktadırlar. Bir başbakanın konuşmasına dahi sansür konulabi-niyorsa o ülkede demokrasiden söz edilebilir mi? Suçları sadece ay-dın olmak, bilim için uğraş vermek olan nice öğretim üyeleri görevle-rinden alındı. Türkiye'deki insanlık dışı uygulamalara daha fazla ses-siz kalınamayacağı için bini aşkın gazeteci, sanatçı ve bilim adamının T.B.M.M ve faşist cuntanın başkanı Kenan Evren'e verdiği bir dilekçe yüzünden bugün, faşist sömürgeci devletin mahkemeleri tarafından hakla-rında soruşturma açılmıştır.

Cezaevlerinde uygulanmakta olan barbarca uygulamalar, psikolojik ve fi-zikî olarak ortadan kaldırmaya yönelik sistemli işkencelere karşı yi-ğitçe direnen devrimci tutuklular bu kez de, toplu öldürmeler, katliam-larla sindirilmeye çalışılmaktadır. Fakat, ne faşist sömürgeci celâtlar-ın soy kırımı, ne de işkence makinaları devrimci yiğit direnişçilerin anti faşist devrimci haykırıışlarını durduramayacaktır. Onlar, soysuzca ölmektense şereflice ölmeyi ve devrim dalgasını cezaevlerindeki dire-nişleri ile yükseltmeye kararlılardır.

Faşist diktatörlüğün ekonomik alandaki uygulamaları ise, halkın ya-şam düzeyini bir ekmeği dahi güç alabilir düzeye indirmiştir. Emperya-listlerin dünyada ve özelde Ortadoğu'da yürütmüş olduğu savaş ve silâh-lanma politikası doğrultusunda faşist sömürgeci devlet gelişmekte olan ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini bastırmak için ABD emperya-lizminin jandarmalağını üstlenerek saldırganlığını sürdürmektedir.

Faşist sömürgeci diktatörlük, anti komünist yaygaraları ile, halklar arasında düşmanlığı yaygınlaştırmaktadır. ABD askerî çelik kuvvetleri-nin Kürdistan'a yerleştirilme çabaları Kürdistan halkını yok etmeye yönelik olduğu gibi Sovyetler Birliğini ve diğer Ortadoğu halklarını da tehdit etmeye yöneliktir.

Kıbrıs'ta,yıllarca süren işgalci hareketinden sonra tek taraflı bağımsızlık ilân etme kararı bölge de savaşa hizmet eden bir politika olmuştur.Ayrıca,dört yıldan beri İran ve Irak arasında sürmekte olan haksız savaşta ise,faşist diktatörlük emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda taraflar arasındaki sürtüşmeleri kızıştırmaktadır.İsrail siyonizminin Ortadoğu'da sürdürmekte olduğu işgalci ve hemomon-yacı politikaya faşist diktatörlükte özenerek katılmıştır.

Yüzyıllar boyu öz varlığı acımasızca inkâr edilmiş,baskı ve zulüm cenderesi içinde tüm öz değerleri yok edilmek istenmiş Kürdistan halklarına faşist sömürgeci diktatörlük uygulamış olduğu vahşiyane baskı ve katliamlarına yenilerini eklemektedir.

Kuzey Kürdistan parçasıyla da yetinmeyip,diğer Kardistan parçalarına da saldırmaktadır.İşgalci,kan emici politikasını bir iki yıldan beri güney ve doğu Kürdistan'a da yöneltmiştir. Bu işgalci hareketle Kürt halkını tümünden imha etmeye çalışmaktadır.Uzun dönemden beri Kürdistan'a yoğun bir şekilde yığınak yapmakta olan faşist sömürgeci ordu ağustos ayında binlerce askeri ile havadan,karadan güney ve doğu Kürdistan'a onlarca kilometre içlerine kadar çıkartma yapmıştır.Bu saldırgan,Hitler zihniyetli anlayışa ne acı ki dünya kamuoyu seyirci kalmakta ve bir ulusun yokoluşuna yönelik bu saldırganlığa sessiz kalmaktadır.Fakat şu unutulmasın ki,benliği,şerefi ve namusu için varlığını korumaya inançlı olan Kürdistan halkını ne faşist sömürgeci diktatörlük ne de efendileri yok edemeyeceklerdir.Nasılki mazlum Vietnam,Kamboçya,Mozambik,Angola ,Gine ve v.b halkları yokedemedilerse.

Devrimciler,Yurtseverler,Demokratlar,Sosyalistler

Faşist sömürgeci devletin içte,Türkiye ve Kürdistan halklarına uygulamış olduğu barbarca baskılar gün geçtikçe artmaktadır.Dışta ise,ABD emperyalizminin sadık bekçisi rolünü şimdiden üstlenmiş bulunması onu,karşı devrimci ve mazlum halkların düşmanı kıldırmıştır.

Halklarımızın dört yıldan beri bu denli cehennem cenderesi içinde yaşamış olması,dıştaise,devrimci yurtsever hareketlerin ve unsurların büyük çoğunluğunun göçmen statüsüne düşmesi bizi daha sıkı disiplinli göreve tabi kılmaktadır.Tüm devrimci,ilerici,yurtsever güçlerin geçmişin olumsuz yönlerinden dersler çıkarmaları gerekir.Gruplar arası sürtüşmeleri bir yana bırakarak,ideolojik mücadele temelinde doskluklar kurulmalıdır.

Geçici de olsa karşı devrimin galip geldiği kavranmalıdır.Karşı devrime yönelik,devrimden yana birleştirilebilecek tüm devrimci silâhları birleştirmeliyiz.

Günün mücadele günü olduğunu kavramalıyız.Dar sektör grupsal çıkarlardan arındırılmış ilkeli,kalıcı Kürdistan özgülünde ulusal kuruluş halk cephesini yaratmalıyız.Türkiye genelinde ise,faşizme karşı birleşik halk cephesinin yaratılması için tüm güçlerin birliktenliği sağlanmalıdır.

Zefar,devrim için direnenlerin,yıkım ve yokoluş faşist sömürgecilerin olacaktır.

HIÇ BİRŞEY BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜKTEN DAHA DEĞERLİ OLAMAZ!!!

KAHROLSUN FAŞİST SÖMÜRGEÇİ DİKTATÖRLÜK!!!

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!!!

KÜRDİSTANLI DEVRİMCİLER

TÜRKİYE VE TÜRKİYE-KÜRDİSTAN'INDAKİ TÜM POLİTİK TUTUKLULAR

SERBEST BIRAKILMALIDIR, GENEL AF !

İDAMLARA VE İŞKENCELERE SON !

Faşist cuntanın iktidara geldiği 12 Eylül 1980'den beri hapisanelerde binlerce politik tutuklu haklarında herhangi bir hukuki işlem yapılmaksızın tutuklu bulunmaktadır. Ve yeni tutuklamaların sonu gelmiyor. Onlar halkın çıkarlarını savunan ve kamuoyuna ezenlerin insanlık dışı muamelelerini açıklamak isteyenlerdir. Tutuklular hergün işkence ve her türlü insanlık dışı muameleyle karşı karşıyadırlar, insanlık dışı tutukluluk şartlarında bulunmaktadır. İnsanların özgürlükleri ayaklar altında çiğnenmektedir.

Faşist generaller suskunlar ülkesi yaratmaya "ant içtiller." Darbe sosyal ve siyasi yaşama terörü ve açık baskıyı getirdi. Demokrasinin bekçisi olarak askeriye, baskı rejiminin devamını sağlamayı, Türkiye'deki hakim sınıfların ekonomik bunalımını çıkmazdan kurtarmaya yardımcı olmayı, işçileri ve emekçileri baskı altına almayı, Türkiye-Kürdistan'ında "huzur ve sükuneti" sürekli büyük askeri manevralarla sağlamayı amaçlıyordu. İran, Irak ve Suriye ile anlaşma halinde bu manevralar Türkiye topraklarından çıkarak Kürt'lerin bulunduğu bu ülkelerin bölgelerinde sürdürüldü.

İşçiler, Emekçiler, Sendikacılar, Öğretmenler (Ör: Köln'de bir okulda öğretmenlik yapan Şakir Bilgin gibi) Komünistler, Demokratlar, düzene karşı ağzını açan herkes keyfi olarak tutuklandı. Askeri kışlalar dolduruldu. Ve özellikle Türkiye-Kürdistan'ında terör politikası bütün şiddetiyle devam ettirildi. Diktatörlüğün uşakları olarak Türk basını gerçeklerle bağdaşmayan haberler yaymaktadır.

SEDAT YILMAZSOY, MUZAFFER ÖZTÜRK, FERİDUN İHSAN BERKİN, AHMET ERHAN'ın idam kararları onaylanmak üzere TBMM'de bulunmaktadır. İmzalandıktan hemen sonra kararların infazı gerçekleşecektir. En az 27 karar onaylanmak ve TBMM'ne verilmek üzere Adalet Komisyonunda bulunmaktadır. Çeşitli siyasi davalarda dörtbinin üzerinde tutuklu idam cezasıyla yargılanmaktadır.

S. YILMAZSOY, M. ÖZTÜRK, F. İ. BERKİN ve A. ERHAN'ın idamlarının infazı bir dizi politik katliamın başlangıcı olacaktır. Alman hükümeti Türkiye'ye sadece "Türkiye Yardımı" vermekle kalmıyor, Türkiye'deki polis ve "anti-terör" birliklerini inşa ediyor. En büyük yardımcılardan biri olarak Federal Almanya tekelleri Türkiye'li işçilerin düşük ücretlerinden haksızlıklarla kârlar sağlamaktadırlar.

TALEPLERİMİZ:

- Tüm politik tutuklular serbest bırakılmalı, Genel Af !
- İdamlar Derhal Durdurulmalı ve İdam Kararları Kaldırılmalıdır !
- S. YILMAZSOY, M. ÖZTÜRK, F. İ. BERKİN, A. ERHAN İdam Edilmemelidir !
- Türkiye'deki askeri diktatörlüğün Alman hükümeti, AET ve Nato tarafından ekonomik ve siyasi olarak desteklenmesine son verilmelidir.
- Askeri cezaevlerindeki durumu incelemek için uluslararası sağlık ekibi gönderilmelidir.

İdamlara Karşı ve Genel Af İçin !
Eylembirliği Komitesi

Kontak adresi: Turiner str. 7 – 5000 Köln 1.
Tel: 0221/123207

Generalamnestie und Freilassung aller politischen Gefangenen in der Türkei und Türkei-Kurdistan! Stoppt die Hinrichtungen und Foltern.

Seit dem faschistischen Militärputsch vom 12. September 1980 sitzen Tausende von politischen Gefangenen in den Gefängnissen, ohne rechtskräftig „verurteilt“ zu sein, und neue Festnahmen finden kein Ende. Die Opfer sind diejenigen, die sich für die Interessen des Volkes eingesetzt und versucht haben, die Öffentlichkeit über die Machenschaften der Unterdrücker aufzuklären. Ihnen drohen tagtäglich Mißhandlungen und Folter. Sie sind unmenschlichen Haftbedingungen ausgeliefert. Die freiheitlichen Rechte des Menschen werden mit Füßen getreten. Die faschistischen Generäle haben geschworen, ein Land des Schweigens zu schaffen.

Der Putsch brachte Terror und Unterdrückung auf die Straßen und in das soziale und politische Leben. Als „Wächter der Demokratie“ sollen die Militärs die Existenz des unterdrückerischen Systems sichern, die ökonomische Krise der Herrschenden in der Türkei überwinden helfen, die Arbeiter und die Werktätigen terrorisieren und mit erneuten großangelegten militärischen Operationen in Türkei-Kurdistan für „Ruhe und Ordnung“ sorgen. Mit Billigung der Nachbarländer Iran, Irak und Syrien wurden diese Operationen auf die kurdischen Provinzen dieser Länder ausgedehnt.

Arbeiter, Werktätige, Gewerkschafter, Lehrer (u.a. Sakir Bilgin, der in Köln an einer Schule unterrichtet hat), Kommunisten, Demokraten, kritische Menschen werden willkürlich festgenommen. Die Kasernen sind überfüllt, und insbesondere in Türkei-Kurdistan wird die Terror-Politik mit aller Härte durchgeführt. Als Dienerin der Diktatur verbreitet die türkische Presse der Wahrheit widersprechende Nachrichten.

Der Großen Türkischen Nationalversammlung, dem türkischen Parlament, liegen die Todesurteile gegen Sedat Yilmazsoy, Muzafer Öztürk, Ahmet Erhan und Feridun Ihsan Berkin zur Bestätigung vor. Sofort nach Unterzeichnung sollen sie vollstreckt werden. Der Juristenkommission liegen jetzt mindestens 27 Urteile zur Bestätigung und Weiterleitung an die Nationalversammlung vor. Für mehr als 4000 Angeklagte wurde in politischen Prozessen die Todesstrafe beantragt. Die Vollstreckung der Todesurteile an Sedat Yilmazsoy, Muzafer Öztürk, Ahmet Erhan und Feridun Ihsan Berkin soll der Beginn einer ganzen Serie von politischen Morden sein.

Die BRD als Nato-Mitglied gibt nicht nur „Türkei-Hilfe“, sie baut auch die Polizei- und „Anti-Terror“-Einheiten in der Türkei auf. BRD-Konzerne als größte Investoren profitieren von Elendlöhnen und Rechtlosigkeit der türkischen Arbeiter.

Wir fordern:

- **Generalamnestie und sofortige Freilassung aller politischen Gefangenen!**
- **Sofortige Aussetzung der Hinrichtungen und Aufhebung der Todesurteile!**
- **Sedat Yilmazsoy, Muzafer Öztürk, Ahmet Erhan und Feridun Ihsan Berkin dürfen nicht gehenkt werden!**
- **Schluß mit der wirtschaftlichen und politischen Unterstützung der Militär-Diktatur in der Türkei durch die Bundesregierung, die Europäische Gemeinschaft und die NATO!**
- **Entsendung einer internationalen medizinischen Untersuchungskommission in die Militärgefängnisse!**

Aktionsbündnis gegen die Hinrichtungen und für Generalamnestie – Kontaktadresse: Turiner Straße 7,

Tel: 12 32 07

Freiheit für die politischen Gefangenen in der Türkei und in Türkisch Kurdistan

Türkische und Kurdische Werktätige, demokratische und friedliebende Menschen,

Am 10. April 1984 haben unsere Organisationen (BIRLIK YOLU, DIBAF, FIDEF, GERCEK-ADK, KKDK, KOMKAR) beschlossen, eine Kampagne für die Freilassung der politischen Gefangenen in der Türkei und in Türkisch-Kurdistan durchzuführen. Die Kampagne wurde mit einem Aufruf an die Öffentlichkeit bekanntgegeben. Darin haben wir die demokratische und friedliebenden Menschen aufgerufen, sich gegen die barbarische Unterdrückung der tapferen Söhne unseres Volkes in den Gefängnissen durch das faschistische Regime zu wenden gegen die Junta zu protestieren und ihre Solidarität mit den Gefangenen und ihren Angehörigen zu demonstrieren.

Die demokratischen und Friedenskräfte fordern Freiheit für die politischen Gefangenen!

Durch das aktive Engagement unserer Mitglieder hat unsere Aktion innerhalb von vier Wochen sehr gute Ergebnisse erzielt. Bis zum 7. Mai 1984 wurden insgesamt 92.052 Unterschriften gesammelt. Zahlreiche Gewerkschafter, Mitglieder des deutschen Bundestages, des europäischen Parlamentes, Wissenschaftler, Juristen, Vertreter von Parteien und Massenorganisationen und Mitglieder der Kommunen haben durch ihre Unterschriften unsere Forderungen unterstützt. Aktive Solidarität kam aus der Reihen der Gewerkschaften und der Friedensbewegung. Insbesondere wurden während der Ostermärsche und der 1. Mai Demonstrationen, an denen sich unsere Mitglieder aktiv beteiligt haben, sehr viele Unterschriften gesammelt.

Zu diesem Zweck haben wir eine Unterschriftensammelaktion durchgeführt. In einem gemeinsamen Aufruf haben wir an die Parteien, Gewerkschaften, Jugend- und Frauenorganisationen in der Bundesrepublik, an die Mitglieder des europäischen Parlaments, Wissenschaftler, Juristen, und Künstler appelliert, unsere Forderungen zu unterstützen.

Um unseren Forderungen Nachdruck zu verleihen, wurden am 5. Mai 1984 in 45 Städten der Bundesrepublik und in West Berlin Mahnwachen gehalten. Während dieser Aktionen sind hunderttausende von Flugblätter verteilt, Diskussionen geführt und Unterschriften gesammelt worden. Diese Aktionen fanden in der Öffentlichkeit und in der Presse große Resonanz.

Auf der 6. Frühjahrsversammlung des Europarates nahmen unsere Organisationen an einer Delegation teil, die aus Vertretern von Organisationen der türkischen und kurdischen Arbeitsmigranten in ganz Europa sowie von politischen und gewerkschaftlichen massenorganisationen in der Türkei und in Türkisch-Kurdistan zusammengesetzt war. 127.714 Unterschriften, die in Westeuropa gesammelt worden waren, wurden den Präsidenten des Europarates vorgelegt. Mit Vertretern aller im Europaparlament vertretenen Fraktionen wurden Gespräche geführt. Zudem wurde eine Pressekonferenz abgehalten und eine Protestdemonstration durchgeführt.

6 linke politische Parteien in der Türkei und in Türkisch-Kurdistan haben in einer gemeinsamen Erklärung am 7. Mai 1984 auf die Situation der politischen Gefangenen bezogen folgendes gesagt:

„In den Gefängnissen, im In- und Ausland werden für die Durchsetzung dieser Forderung große Anstrengungen unternommen. Die Arbeiter Vorhut Partei Kurdistan, die Arbeiter Partei der Türkei, die Kommunistische Partei der Türkei, die Kommunistische Arbeit Partei der Türkei, die Sozialistische Partei Türkisch-Kurdistan, und die Sozialistische Arbeiter Partei der Türkei unterstützen diese Forderung. Sie sehen es als ihre Aufgabe an, diese Forderung zu verbreiten und zu ihrem Erfolg zu verhelfen. Wir rufen alle Völker, die demokratischen und Friedenskräfte in unserem Land und in der Welt zur Solidarität auf.“

Millionen von Menschen in unserem Land und in Europa unterstützen die Forderung nach Freilassung der politischen Gefangenen und einer un-

fassenden Generalamnestie. 1256 Intellektuelle in der Türkei haben in einem Aufruf, der von ihnen unterzeichnet und am 15. Mai 1984 dem Staatspräsidenten der Türkei und dem Präsidenten des türkischen Parlamentes ausgehändigt wurde, die Verletzung der Menschenrechte und Freiheiten kritisiert und wie folgt Stellung bezogen:

„Die Folter, deren Vorhandensein auch durch gerichtliche Urteile bewiesen wurde, ist ein Verbrechen an der Menschheit. Wir haben die Befürchtung, daß die Folter in die Gewohnheit einer urteilslosen primitiven Vorabbestrafung überführt worden ist. Ferner halten wir die Gefängnisbedingungen, die die Zielsetzung der Freiheitsbeschränkung überschreiten, für Mißhandlung und Folter.“

Es müssen alle notwendigen Maßnahmen ergriffen werden, um die Folter völlig auszumerzen. Die Verteidigung muß gleichzeitig mit der Ermittlung und Anschuldigung beginnen. Werden bei Untersuchungen und Ermittlungen irgendwelcher Art die Normen des Rechtsstaates verlassen, werden in den prozeduralen Methoden die universellen Garantien für nichtig erachtet, die durch das Prinzip unterstrichen werden, daß ein Angeklagter in jedem Fall bis zu seiner Verurteilung als unschuldig anzusehen ist, so wird besonders in politischen Prozessen die Willkür zu einem Grundelement des Prozessverfahrens.

Wir glauben an die Notwendigkeit angesichts der Tatsache, daß bei der Entstehung der Terroraktionen alle Teile der Gesellschaft eine Mitverantwortung tragen, die Vollstreckung der rechtskräftigen Todesurteile zu stoppen und die Todesstrafe aufzuheben, um den Gedanken, daß

Töten eine Lösung sei, aus der Welt zu schaffen. Ausgehend von der universellen Tatsache, daß verzögerte Gerechtigkeit Ungerechtigkeit ist, sind wir der Auffassung, daß alle laufenden Prozesse schnellstens zuende geführt werden müssen.

Es sind die gesellschaftlichen und politischen Bedingungen, die die Straftaten hervorrufen. Die

Verantwortung, die die derzeitige labile Phase in der Türkei der Gesellschaft aufbürdet, darf nicht vergessen werden. Aus diesen Gründen und um zum sozialen Frieden beizutragen, halten wir eine umfassende Amnestie für unumgänglich."

Türkische und kurdische Werktätige,
demokratische und friedliebende Menschen,

nehmen Sie an dem von Millionen getragenen Kampf für die Freilassung der politischen Gefangenen teil. Tragen Sie durch ihre Solidarität dazu bei.

Lassen Sie nicht zu, daß zehntausende von politischen Gefangenen bestialisch ermordet oder unter der Folter vernichtet werden. Unter dem Druck des zunehmenden Kampfes der Massen und der breiten Solidaritätsaktionen ist die Junta in die Enge getrieben. Die Junta und ihre Sprecher versuchen mit allen Mitteln, diesen Kampf zu diffamieren. Die Ansprache des Juntachefs Evren in Manisa und die des Außenministers Halefoglu im Ausland sowie die Angriffe der juntafreundlichen Presse wie "Hürriyet" und "Tercüman" sind Zeugnisse dieser Verzweiflung.

Türkischer und kurdischer Werktätiger,

dies ist auch Dein Kampf! Beteilige Dich daran. Unterstütze die Unterschriftensammlung. Unsere mit Erfolg geführte Kampagne zeigt uns, was man machen und erreichen kann.

Freiheit für die politischen Gefangenen in der Türkei und Türkisch-Kurdistan!

Juni 1984

Freiheit für die politischen Gefangenen in der Türkei und in Türkisch Kurdistan

Ich (wir) verurteile(n) die schwere Unterdrückung, die Morde, Folterungen und unerträglichen Zustände, denen die politischen Gefangenen in Gefängnissen der Türkei ausgesetzt sind.

In einer Zeit, in der von „Rückkehr zur Demokratie“ in der Türkei geredet wird, sind Tausende Gefangene weiterhin schwerer Unterdrückung ausgesetzt, werden Hunderte von Menschen nur wegen ihrer politischen Überzeugung und demokratischen Aktivitäten zu hohen Gefängnisstrafen verurteilt. All das sind Beweise dafür, daß das Wesen des Unterdrückerregimes sich nicht geändert hat, ganz im Gegensatz zu den Aussagen der faschistischen Führung.

Diese Menschen wurden, weil sie gegen Ausbeutung und Unterdrückung protestiert, für den Frieden Partei ergriffen und Freiheit für die Völker gefordert haben, für Demokratie und eine menschenwürdiges Leben eingetreten sind, zu schweren Gefängnisstrafen verurteilt.

Solange noch Menschen in der Türkei gefoltert und die politischen Gefangenen nicht freigelassen werden, kann von Rückkehr zur Demokratie keine Rede sein.

Ich (wir) verlange(n) aus diesem Grund, daß alle politischen Gefangenen in der Türkei und Türkisch Kurdistan freigelassen werden und eine umfassende Amnestie schnellstens erlassen wird.

Bisher unterstützen diesen Aufruf:

Albert, Anja, FI Duisburger Schüler für den Frieden ○ Prof. Dr. Auernheimer, Georg, Universität Marburg ○ Bastian, Gert, MdB ○ Bay, M., Die Grünen, Bielefeld, Angestellter ○ Beck-Oberdorf, Marieluise, MdB ○ Bell, Stefan, Rechtsanwalt, Düsseldorf ○ Birk, Angelika, für die Bürgerschaftsfraktion GAL Hamburg ○ Bitterwolf, Gerhard, Nürnberger Friedensforum ○ Bloch, Karola, Tübingen ○ Blumenberg, Dieter, DGB-Kreisvorsitzender Köln ○ Bock, Thea, GAL Hamburg ○ Brandt, Willy, Vorsitzender der SPD, MdB ○ Bindig, Rudolf, MdB ○ BSE-Bochum ○ Buchner, Michael, IG Metall OJA Vorsitzender ○ Buchert, Inka, DJD, Landesverband Niedersachsen ○ Dr. Conert, Hansgeorg, Hochschullehrer, Bremen ○ Coppik, Manfred, Rechtsanwalt, Offenbach ○ Dahms, Annetta, Gewerkschaftssekretärin ○ DGB Bochum ○ Drabiniok, Dieter, MdB ○ Drawe, Gabriele, Dipl.-Päd., Die Grünen, Bielefeld ○ Prof. Dr. Drewitz, Ingeborg, Schriftstellerin, Berlin ○ Egert, Jürgen, MdB ○ Eichelbaum, Hermann, IG Metall-Sekretär ○ Erlebach, Kurt, Generalsekretär VVN-BdA ○ Fischer, Gerd, Gewerkschaftssekretär ○ Fischer, Joschka, MdB ○ Ekkes, Frank, Liedermacher ○ Frodenmann, Jürgen, Gewerkschaftssekretär DGB Bielefeld ○ Prof. Dr. Fuchs, W., Marburg ○ Ganss, Jürgen, stv. Betriebsratsvorsitzender ○ Göpfert, Michael, Pfarrer ○ Prof. Dr. Haarländer, Hochschullehrer, Hamburg ○ Haas, Dieter, Gewerkschaftssekretär IG Druck und Papier, Köln ○ HBV Bochum ○ Dr. Heimbrecht, Jörg, Diplom-Chemiker, Köln ○ Herold, Helmut, Diakon, Nürnberg ○ Hocker, Reinhard, Vorsitzender GEW Köln ○ Prof. Dr. Huffschtmidt, Jörg, Bremen ○ IG Chemie Bochum ○ IG Metall Bochum ○ Karl, Ulrich, Vorsitzender GEW Karlsruhe ○ Kaufmann, Rolf, Gewerkschaftssekretär, Nürnberg ○ Kelly, K. Petra, MdB ○ Prof. Dr. Klatte, Marburg ○ Konstanzer, Ralf, IG Metall, Heilbronn/Neckarsulm ○ Dr. habil. Kröll, Friedhelm ○ Kurfeß-Carpentier, E., Gewerkschaftssekretär ○ Lang, Heinz, DKP-Parteivorstand ○ Langenberger, Rolf, MdL ○ Laufer, Heinz, VVN Baden-Württemberg ○ Lemmer, H. J., Initiative Solidarität mit den Demokraten in der Türkei ○ Lindenberg, Udo, Rockmusiker, Berlin ○ Ley, Werner, Bundessekretär SJD-Die Falken ○ Löwisch, Peter, Sprecher Kölner Appell ○ Lüderwaldt, Detlef, Pfarrer ○ Mahlein, Leonhard, Vorsitzender der internationalen graphischen Gewerkschaften ○ Malzkorn, Walter, Gewerkschaftssekretär, Köln ○ Manske, Wolfgang, Rechtsanwalt, Nürnberg ○ Medico International ○ Mies, Herbert, Vorsitzender der DKP ○ Mihr, Karl-Heinz, MdEP ○ Dr. Müller-Emmert, Adolf, MdB ○ Müller, Elfriede, Gewerkschaftssekretärin ○ Müller, Ludwig, Rechtsanwalt, Frankfurt/M. ○ Möller, G., Juso-Landesvorstand Bremen ○ NGG Bochum ○ Ortmann-Schüler, ○ Dr. Skarpelis-Sperk, S., MdB ○ Schilke, Martina, Rechtsanwältin, Nürnberg ○ Schimpl, Toni, MdL ○ Schinzel, Dieter, MdEP ○ Schluckebier, Günter, MdB ○ Schmidt, Renate, MdB ○ Schmidt, Peter, Vorsitzender der DKP Bielefeld ○ Schmude, Heinz, Landesgeschäftsführer der SPD Bayern ○ Schneider, Dirk, MdB ○ Schneider, Eberhard, IG Metall-Sekretär, Bruchsal ○ Schröder, Thomas, MdB ○ Schütz, Herbert, Vorsitzender der SDAJ Nürnberg ○ Stiefvater, Herbert, Stadtverordneter, Nürnberg ○ Stürmann, Werner, Bundesvorstand SDAJ ○ Teichmann, Sibylle, Landesvorstand Juso Baden-Württemberg ○ Thumann, Johannes, Landesjugendleiter Naturfreundejugend Bayern ○ Uhrmann, Reiner, ASK Stuttgart ○ Vahlberg, Jürgen, MdB ○ Verheyen, Hans, MdB ○ Vogt, Anna, Stadträtin ○ Vollmer, Antje, MdB ○ Wegner, Horst, Juso-Bundesgeschäftsführer ○ Weinhofer, Karl, MdB ○ Prof. Weuthen, Helmut, Dortmund ○ Wimmer, Brigitte, MdL ○ Wolf, Jürgen, Stadtrat, Nürnberg ○ Wolter, Gerd, Stadtrat ○ Dr. phil. Zander, Helmut, Theologe, Vizepräsident International Fellowship of Human Rights and Refugees u. v. a.

Ich unterstütze diesen Aufruf

Name	Anschrift	Funktion/Beruf	Unterschrift
------	-----------	----------------	--------------

Bitte einsenden an: Pol. Gef., Hauptpostlagernd, 5000 Köln 1
Verantwortlich im Sinne des Presserechts: S. Bucak, Burgunderstr. 35-37, 5000 Köln 1

BİRLİK YOLU, DİBAF, FİDEF, GERÇEK - ADK, KKDK, KOMKAR

YAŞASIN 1-MAYIS!

Bugün her türlü şiddete ve insanın insan tarafından sömürülmesine karşı mücadelede milyonlarca işçiyi sefaletten, yoksulluktan, horlanmaktan kurtarılması için mücadelede iki farklı dünya karşı karşıya: Sermayenin dünyası ile kardeşlik ve özgürlük dünyası.

Sosyalizm dünyası için dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçinin ağzında enternasyonal marşı söylenmekte, değişik milliyetlerden milyonlarca işçinin yüreği aynı heyecanı yaşamakta; siyahın beyazın sarının elinde kızıl bayraklar meydanlarda daha da kızılaştırılmakta; Müslüman yahudi ermeni ve Hristiyan işçilerin hepsi sosyalizm bayrağı altında birlikte yürümektedir.

Yine bugün milyonlarca işçinin alınları açık, başları dik, yumrukları havada, birtek yürek birtek yumruk olmuş kardeşçe tek bir bütün halinde 1-MAYIS'ı kutluyorlar. Çünkü 1-MAYIS bütün dünya işçilerinin " BİRLİK-MÜCADELE VE DAYANIŞMA" günüdür. Çünkü 1-MAYIS tüm dünya işçilerinin bilinçli yaşanta için haykırdıkları gündür.

Bir yandan bir avuç parazit kapitalist fabrika ve imalathaneleri tekellerine almışlar, dağı taşı toprağı özel mülkiyet yapmışlar; hükümetleri ve orduları kendilerine hizmet etmeye, biriktirdikleri zenginlikler etrafında sadıkça nöbet tutmaya zorlamışlardır. Diğer yandan milyonlarca aç insan sanki bir zorunlulukmuş gibi zenginlere çalışmak için izin dilemek zorundalar. İş güçleri ile tüm zenginliklerin yaratıcısıdır; Buna rağmen tüm yaşamları boyunca aç kalmamak için çırpınırlar. Sadaka ister gibi iş isterler zor şartlarda çalışmayla; güçlerini ve sağlıklarını yitirirler. Köylerde köy klubelerinde, büyük şehirlerde kenar samlerde, tavanaralarında, gecekonduyarda yoksulluk içinde varlıklarını sürdürmeye çalışırlar.

Tüm çalışanlar (işçiler), iş güçleri ile güçlü ve zengin kişileri besleyenler, tüm yaşamlarını düşük bir ücretle güçlerinin üstünde iş yapmakla geçinenler, emeklerinin meyvesinden hiçbir şekilde yararlanamayanlar. Çağ dışı uygarlığın lüks ve medeniyetin ortasında yoksulluk açlık içinde yaşayanların hepsi proleteryanın kurtuluşu ve mutluluğu için çalışıp mücadelede elele veriyorlar. İşte bu elele verenler, bu emekçiler, kapitalistlere sömürücülere savaş açtılar. Bugün tüm ~~emekçi~~ işçileri emeğin sömürülmesinden yoksulluktan ve sefaletten kurtulmak için mücadele ediyorlar. Kollektif bir uğraşı ile yaratılan zenginlikleri bir avuç zengin değil tüm insanlığın ortak malı yapmak istiyorlar. İnsanlar arasında tüm ayrımın kalkmasını istiyorlar. İşgücünün meyvesini çalışana yorulana verilmesini istiyorlar. İnsan düşüncesinin tüm fetihleri emeğin oluşturduğu zenginliklerle başkalarını ezmek sömürmek yerine tüm insanlığın mutluluğu için kullanılmasını istiyorlar.

Proletaryanın sırtında biriktirilen sermaye işçilerinin sömürülmesinin bir aracı haline gelince tüm ülkelerin işçileri bu sermayeyi kullananlara karşı savaş açtı. Bu savaşta nice kurbanlar verildi. Daha iyi yaşama ve gerçek özgürlük haklarını savunmak için kanlar akıtıldı.

İŞÇİLER !

Daha iyi bir yaşam için özgürlük için patrona ve sermayeye karşı savaşa giren dünya proletaryası sayısız önderler kayıp etti, ama proletarya mücadelesinde bir an olsun bile vazgeçmedi. Her 1-MAYIS'larda dünya proletaryası daha da güçlenerek çıktı. Dünya proletaryasının şanlı devrimci savaşı sayısız kurbanlar vermesine rağmen en sonunda 1-MAYIS'ı dünya proletaryasının " birlik- dayanışma ve mücadele " günü olduğunu yasal olarak kabul ettirdi. (birkaç ülke hariç)

Burjuvazinin 1-MAYIS bayramına karşı giriştiği saldırı medodux değişik tarımlerde değişik bir özellik kazanmıştır. Hatta burjuvazinin siyasi temsilcileri dahi 1-MAYIS'larda işçi dostu kesilerek, 1-MAYIS işçi bayramı ile ilgili konuşarak sahtekarca nutuklar atmaktadır. Proletaryaya karşı açıktan savaşarak 1-MAYIS'ı ortadan kaldıramayan dünya burjuvazisi bu seferde 1-MAYIS'lara sahip çıkarak 1-MAYIS bayramının devrimci ruhunu onun kavgacı geleneğini yozlaştırma çabasındadır. Ama nafi! Çünkü dünya proletaryası şunu iyi bilmektedir. Hergün kendisine ezen azgınca sömüren bir düşmanın bir sınıfa dost olmayacağıdır. Çünkü dünya işçi sınıfı burjuvazinin iğrenç iki yüzlü bezirganlığına yabancı değildir. Yine dünya proletaryası burjuvazinin bekçiliğini yapan polisi ordusu vasıtasıyla binlerce işçi önderlerini katlettiği 1-MAYIS gösterilerine vahşice saldırdığını kendi deneyleriyle görmüştür.

Dünya proletaryası

Yeni bir hayat için gözlerini açan dünya proletaryası bu yeni dünyaya varmak için nice yiğit savaşçı kayıp etti. Proletaryanın her yiğit savaşçısının kanı sosyalizm yolunda daha da kızıştığı ve bihlerce savaşçının ismi proletaryanın şanlı mücadelesinin birer sembolü oldu.

Dünya proletaryası kaçınılmaz nihai mücadeleye gücünü geliştirerek hazırlanmaktadır. bu kaçınılmaz nihai ancak bilinçli ve örgütlü proletarya burjuvaziye ve ~~proletarya~~ sermayeye öldürücü darbeler vuracak yetenektedir. Yine bilinçli ve örgütlü proletarya halk için yapmacık bir özgürlük değil gerçek bir özgürlük uğruna savaşmaktadır. Bugün dünya marksistleridünya proletaryasının saflarını sıkıştırmalı! Her 1-MAYIS bayramı dünya proletaryasına binlerce yeni savaşçı kazandırmak için mücadele edilmeli. Dünya proletaryası burjuvaziye karşı mücadelede uzlaşmaz bir mücadele yürütmeli hiçbir yenilgi karşısında geri çekilmemeli. Çünkü kavga bizi özgürlüğe, sosyalizme; teslimiyet veya uzlaşma yenilgiye götürecektir.

YAŞASIN 1-MAYIS

KAHROLSUN DÜNYA BURJUVAZİSİ

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK VE SOSYALİZM

" KUTSAL İTTİFAK "

Dünya emperyalizmi, başta ~~ABD~~ ABD ve ALMAN tekelci burjuvazisi "bizim" canilerimizle "Kutsal İttifak" yapmış ve bu ittifakını kararlılıkla devam ettiriyor. Bu arada Aristokrat Alman Proletaryası yada KP'leri hiç ses çıkarmıyorlar denemek kadar sessizler... Alman tekelci liberal burjuvazisi "bizim" haydutlarımızla birlikte hareket ediyorlar. Birfün Alman proletaryası 1919-1923 lerdeki gibi (ama sonucu hiçte ona benzemeyen) bu uyuşuk uykusundan uyanıp bunların defterlerini düreceğine inanıyoruz. 1..Alman işçi sınıfına çağrımız var: X İşçiler. Almanya işçi sınıfı; size bir parça ekmek fırlatan alman burjuvazisinin esas amaçları kendi iktidarlarını korumaktır. Ve bu ekmek parçası değer yoksul ülkelerdeki emekçi kardeşlerinizin alinteri göznurudur. Kollarınızdaki zincirlerin diyetidir. Oysa ki onlar(burjuvazi) halen zafer taçlarını başlarında bulunduruyorlar. Soruyoruz sizlere : Bir ekmek parçası için, ebediyen köleleşmiş uşaklar mı olacaksınız?...

İ

Türkiyenin Emekçileri,

Kurdistan'ın Emekçileri,

Azınlıktaki milliyetlerin yoksulları,

Alman ve Yabancı ülkelerin köleleştirilmiş emekçileri:

On yıllardır işbirlikçi, komprador, tekelci burjuvazinin yağmaları ve baskısı altındasınız... Bu gün bir ucundan diğer ucuna Türkiye halkları kana bulanmış durumdadır. Milli zulüm birer kitle katliamına dönüştü... Dünya emperyalizmi tarafından beslenen (ABD,ALMAN,JAPONve diğerleri) Türkiye hakim sınıflarının resmi haydutları kan ve vahşet kusuyorlar... bu kanve zulmü devam ettirmeye kararlı görünüyorlar. Bunlar refahlarını türkiye halklarının kanı ve göz yaşları üzerine kuruyorlar. Halka gün görmüş vahşet uyguluyorlar.Onlar düştükleri bunalımdan kurtulmak için kar'a ve zenginliğe ihtiyaç duyuyorlar. Bu zenginliğe dışarda vatanlarımızı ~~sak~~ satarak, peş keş çekerek, içerde işçi ve kır yoksullarının emeklerini emek varmak istiyorlar. Ve oraya varmak için binlerce insanı zindanlara tıkıktan işkencelerde onlarca devrimciyi katletmekten, on edi yaşındaki çocukları daraaçlarına çekmekten çekinmiyorlar. Mevcut faşist diktatörlük ABD,ALMAN ve diğer emperyalist devletlerin burjuvalarının, orta doğu, ve uzak doğu'nun celatlığı sıfatını almaya bin kez hak kazanmıştır. Zorbalar ezilen ulusların özgürlüğü, ülkenin bağımsızlığı bir yana insan hakları üstüne tek söz dahi işitmek istemiyorlar....

Bu canilerin esas taktiğine halkımızı aldatan tarafı şu temel sloganlarıdır "Kahrolsun birkaç teşhir olmuş faşist ve faşist terörist, yaşasın faşizm" işçilere halkımıza sesleniyoruz: Bunların yaptıkları yine bir düzenbazlık oyunudur. Çünkü birkaç elebaşı faşistin göstermelik tutuklanması kendi faşist yüzlerini gizlemek içindir.

Ama yaşam hükmünü sürdürecektir. Varsın komprador tekelci burjuvazi ve toprak ağaları debelensin dursun, varsın aklını yitirene kadar debelensin dursun, öfkelenisin işin dozunu kaçırınsınlar, alımlık etsinler. Faşist ~~en~~ cuntada ve onların efendilerinde gün gelecek yapılan bütün kötülüklerin hesabı sorulacak saltanatları başlarına başlarına parçalanacaktır.

BURJUA

Bugün burjuvazinin sadık bekçileri faşist paşaları 1-MAYIS "bahar bayramını da" ortadan kaldırarak çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının 1-MAYIS işçi bayramına sahip çıkmasını engellemek işçi sınıfının ve uyanan emekçilerin uyanışını durdurmak için bütün zehirli dişleriyle kan kusmaktadır. Saltanatlarını sermayeye dayandırarak varlıklarını sürdürmeye çalışan ve sömürüyü, zulmü, işkenceyi üniformalı paşalar şunu iyi bilmelidirler; 1-MAYIS'ı yasakla akla çeşitli milliyetlerde proletaryanın 1-MAYIS'a sahip çıkılması engellenemez. Bunu faşist devletin ve onun bütün faşist kurumlarının gücü yetmeyecektir.

Bugün devrimcilere, işçilere düşen görev fabrikalarda şartellerin başında 1-MAYIS'ın gelenegini sürdürmeli, işçiler şartelleri durdurmalı, iş yerlerinde toplantılar yaparak 1-MAYIS'ın önemini onun enternasyonalist ruhunu bütün işçiler içinde yaygınlaştırmalı, burjuvazinin ve faşist generaller çetesinden gelecek hiçbir tehdit karşısında geri çekilmemelidir.

İŞÇİLER !

Bugün bu kızıl günde, bunların hesabı yapılmayacak mı? hatalar aşılmayacak mı? faşist devletten hesap sorulmayacak mı?

Diyoruz ki SORULACAKTIR. Biz onları devrimle cezalandıracağız. Çünkü onlar haydutça devrimcileri tutukluyorlar, işkencede darağaçlarında katlediyorlar...Hitler den, Mussolini'den, İran şah'ından geri kalmayan bu caniler kan içen eylemlerini devam ettiriyorlar. Bize düşen görev bu canilerin maskelerini teker teker düşürmektir. Demokrasi çığlıkları sonsuz alçaklıklarını gizlemeye yetmeyecektir.

Bu kızıl günde bir daha haykırıyoruz. Onların yaptıkları zulüm ve vahşet halkımızı patlamaya hazır bir duruma getirecektir. Ne yaparlarsa yapsınlar bizde bu inanç, bu can, bu yürek ve sınıf kini kaldıkça hakim sınıflar içinde bulundukları bunalımdan nereye çekerlerse çeksınler kurtulamayacaklardır. Zindirlerinden başka kaybedecek başka birşeyleri olmayanlar birgün bu zincirlerinden boşanacaklardır.

Şu;komprador burjuvazi ve toprak ağalarının caniler çetesi faşist paşalar tarafından iyi biline; iyi biline ki! Bugün yaratılan hayat pahalılığının, uygulanmış azgınca sömürünün, dondurulan işçi ücretlerinin hesapları sorulacakyaşadığınız cennet size zindan olacaktır.

Faşist türk devletinin bekçileri cuntanın temsilcileri şunu iyi bilin ki tarihin akışını geriye döndüremezsiniz. Hiçbir tehdidiniz vahşice saldırınız yanacak devrimci ateşi söndüremeyecektir. söndüremeyeceği gibi kıvılcım büyüyecek sizlerin uykularınızı kaçırarak, kaçacak yer dahi bulamayacaksınız. Yine şunu iyi bilin ki işkencede öldürdünüz, sakat bıraktığınız, işkenceler sonucu zorla kabul ettirdiğiniz hayali suçlarla zindanlara tıkadığınız, tül olarak gösterip operasyonlar sonucu öldürdünüz devrimcilerin hesabını kime vereceksiniz? İşte o gün gelecek dünya size dar gelecek.

Sermayenin robotları işçi sınıfının ve ezilen halkın düşmanı generaller! Kürt köylülerine uyguladığınız sınırsız milli baskının faturasını kimlere ödüyeceksiniz. Gün gelecek kürt emekçilerinin sırtında doldurdu unuz kasalar sizleri kurtarmayacak.

Devrimci önderleri hunharca katletmenize rağmen ilerisi için büyük güvenle ve metanetle zafere doğru yürümekteyiz. Çünkü devrimciler şunu iyi bilmektedirler: Ne olursa olsun geleceğin proleterya aittir olduğunu, onun için biz büyük devrimci savaşında en tutkulu savaşım azmi ile, en büyük soğuk kanlılıkla ve en doğru hesaplarla yenilgilerden dersler çıkararak, hiçbir ümitsizliğe, inançsızlığa, yılgınlığa kapılmadan savaşacağız; Ve o zaman defterleriniz dürülecek, hiçbir sızlama ve yalvarmanız beş para etmeyecektir.

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ.

KAHROLSUN KAPİTALİZM VE EMPERYALİZM.

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA.

YAŞASIN SOSYALİZM.

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

YEKÎTIYA DEMOKRATÊN KURDISTAN y.P.
UNION DER DEMOKRATEN KURDISTANS e.V.

KOMCIVÎNA PÊNCAN A YEKÎTIYA DEMOKRATÊN KURDISTAN, BI rawestîna bîsteke ji bo Cangoriyên Kurdistan, di 8.09.1984 de li Düsseldorf destpêkir û piştî berhevdanên du rojan belavkirina van biryarên jêrîn hatin pejirandin:

Komcivîn,

- 1- a) bi xurtî dengê xwe dijî mêtinkarî û zordariya li ser gelê Kurd ku bi destên Karbidestîya Tirkîyê li Kurdistan-Bakur tete kirin bilind dike. Vê Karbidestîyê lîstok û dûvika leşkerê nijadperest dinase.
 - b) bi hişkî dengê xwe dijî tevgera leşkerî ya Karbidestîya Tirkîyê bilind dike ku bi navê "qirkirina terorîzmê" û di bin ala "anîna bêdengî û xweşiyê" de gelê Kurd dipelçiqînê, bi belavkirina çekan di nav gelê Kurd de dixwazê gelê me bi hev bidê kuştin û êriş dibê ser Kurdistan-Nîvro.
- hêvî û hawar ji gelê Kurd dike ku nebin lîstoka çavsoraniya û uşta birakujiyê!

Komcivîn,

- 2- a) bi tundî dengê xwe dijî hovberî û pelçiqandina li ser gelê Kurd ku bi destên Karbidestîya Komara Îslamî tete kirin bilind dike.
- b) bi dilgerrî piştgîriya Pêşmergeyên Kurdistan-Rohelat dike, Şoreşa wan parçeyek ji cenga serxwebûna gelê Kurd dizane.

Komcivîn,

- 3- a) bi dil û giyan piştgîriya Pêşmergeyên Kurdistan-Nîvro dike, Şoreşa 23 salî parçeyek ji cenga Kurdistanî dizane.
- b) Eniya CUD ya dijî nîrê Beesî serketina gelên li Iraqê dinase.

Komcivîn,

- 4- a) bi xurtî ji Karbidestîya Suriyê doz dike ku bi dayîna mafên gelê Kurd ên çand û netewî, bi vegerandina hemwelatîyê û linavrakirina "kembera erebî" doliwgeriyeke Wekhevî li Suriyê pêk bîne.

Komcivîn,

- 5- a) dengê xwe dijî dijberîya di navbera Berpirsiyarên Şoreşa Kurdistan-Rohelat û Kurdistan-Nîvro de bilind dike û doza pêkanîna Eniyek Nîştimanî, di bin ala Serxwebûna Kurdistan de, pêşniyar di-

ke.

b) herçend ku rewşa gelê me û rêxistinên wî li Kurdistanê Bakur ji bo tevgerê çekdarî bêrdar nabîne jî, dijîminiya tevgerê bi eşkerayî jî rast nabîne.

bi xurtî doz li rêxistinên Kurdistanî dike ku bi van dijberiyên xwe nebin hevalbend û lîstoka Karbidestîya Tirkîyê!

Komcivîn,

6--) bi xurtî û tundî dengê xwe dijî lihevhatina Karbidestiyên Tirkîyê û Îraqê bilind dike ku bi hevkarî dixwazin Şoreşa Kurd vemirînin gelkujiyê bikarbihênin.

Komcivîn,

7--) bi xurtî dengê xwe dijî alîkariya leşkerî-aborî ku bi destên welatên Rohelat û Rojava ji Karbidestîya Tirkîyê re tête kirin bilind dike û dide xuyanîkirin ku bi van alîkariyana ewna jî di gelkujiyê, helandin û pelçiqandina gelê Kurd de dibin hevpar.

Komcivîn,

8--) doz li rêxistinên navtewî, wek UNO, û yên merovparêz û aşitîxwaz dike ku Şoreşa gelê Kurd a 23 salî, Şoreşa Standina Mafê Çarenûsa gelê Kurd binase û nêwerên wê bi mîrî bange civînên xwe bikin.

YEKÎTÎYA DEMOKRATÊN KURDISTAN y.P., Rêxistina Qenciya Gelemper.

Komcivîna salî ya pêncemîn li bajarê Düsseldorf. 8/9.09.1984

Navnîşan: UDK, Postfach 103041, 4650 Gelsenkirchen

V.i.S.d.P. : Dr.A.Abdulmannan

NEWROZ-82

KURDISK NATIONALDAG

NØRREBROHALLEN indg. MIMERSGADE

LØRDAG d. 27/3 kl. 19:30-24:00

”.....

DİNLEYİP DİYECEK ÇOK.
FAKAT UZUN SÖZE VAKTİMİZ YOK
YÜRÜYELİM!....”

Nayir

ARR: Forbundet af Arbejdere fra Tyrkiet

AGIRÊ NEWROZ'Ê BILIND DIBE !

Le gor ku tê gotin diroka NEWROZ'ê diğhê 2594 sal berê. Tê gotin 2594 sal berê hikimdareki Kurd'a hebû, û nave wi DEHAQ bû ye. DEHAQ hikimdareki xwinmêj û xwinrêj bûye. Zilm û tade ku DEHAQ li gelê Kurd kiriye, na bera erd û azman ti ji kiriye. Rojeki gelê xizan ê bindest di pêşengiya HESINKAR KAWA de diji DEHAQ xedar seri hildin. **Textê** DEHAQ serberjêr kiriye. Geliştîya azadiya xwe. Ji wê wextê heta iro Kurdan şeva 21 ê EDARÊ de li çîyan li zozan û li diwaran agir vêxistine. Nûçeyan mizgîniyê, serfiraziye û yên evinê dane hev.

Manak 21 ê ADARÊ din ji, di sala 1960'ti de li ser kuştina 69 reşikan, ji ali dewleta Afrîqa a Başûr. Lewra ji ali Koma Miletan de hate pejirandin ku ev roj "ROJA TEKOSÎNA BI NÎJADPERESTIYÊ A NAVNETEWÎ" ye. Ji ber vê yekê ji 21 ê ADARAN, li ba gelê Kurdistan bi du mana ye û gelki giring e.

Îsal ji gelê Kurd, NEWROZ de bin hoyan gelek dijvar de piroz dike. Dîjmin çîqa har dibe bila bibe, gelê me di zindanan de, di bajar û çolan da cejna xwe bi dilşahi we piroz bike. Li her çar weslên Kurdistanê, Agirê NEWROZ bilind bê.

Gelê Kurd li van her çar weslên li hember Mêtîngehkari têkoşina xwe bi hemû hêzên PEŞVERU, DEMOQRAT, û ŞOREŞGER ve dide. Û bi wan ra ji bo, SERXWEBÛN, AZADIYÊ, DEMOQRASIYÊ, AŞÎTÎYÊ û li hemberê asimilasyon, jenosit xwinê dirjine.

- Biji yekitiya gelên ya enternasyonal !
- Biji yekitiya gelên rojhilata, navin ya li hember emperyalizme, kevnepereştiyê û siyonizmê !
- Biji serxwebûn !
- Biji NEWROZ
- Biji roja 21 ê edarê tekoşina navnetawi ya li hember nijadperestiyê

NEWROZ ATEŞİ YUKSELİYOR!

Kürt halkının binlerce yıllık bir efsanesidir NEWROZ. Efsaneye göre, bundan 2594 yıl önce, Kürdistan'ın kralı olan DEHAK her gün iki gencin kafasını kestirir ve omuzlarındaki onulmaz yaralara koyardı. DEHAK kan döken, kan emen bir kraldı. DEHAK'ın Kürt halkına yaptığı baskı ve işkence nedeni ile, ismi tüm dünyaya yayılmıştı. Bir gün bütün köleler ve köylüler, DEMİRCİ KAWÊ'nin önderliğinde hain DEHAK'ın başını vurup öldürürler. DEHAK'ı tahtından devirerek, özgürlüklerine kavuşurlar. O günlerden günümüze kadar, Kürt'ler 21 MART gecesi dağlarda, yaylalarda, ovalarda ateş yakarlar. Birbirlerine kurtuluş haberleri ve armağanlar verirler.

21 MART'ın diğer bir anlamı da 1960 yılında Güney Afrika rejimi tarafından 69 zencinin öldürülmesi üzerine, Birleşmiş Milletler tarafından "ULUSLARARASI IRKÇILIKLA MÜCADELE" günü olarak ilan edilmesidir. Bu nedenle 21 MART'lar Kürdistan halkının yanında çifte anlam taşımaktadır.

Bu gün Kürdistan'da baskılar alabildiğince yoğun; işkenceler ve ulusal baskıların en yüksek biçimi olan devlet terörü sistematik bir şekilde uygulanıyor. Ama bütün bunlara karşın, Kürdistan dağlarında yine NEWROZ ateşleri yakılacak. Zindanlarda, işkencehanelerde, mahkemelerde Kürt ilericipleri, demokratları, devrimcileri Kürt ulusunun, özgürlük ülküsünü dile getirecek.

Bu NEWROZ'da da ilerici, demokrat, devrimci KÜRT'ler, bir arada yaşadıkları halkların ilerici, demokrat, devrimci güçleriyle birlikte; bağımsızlık, özgürlük, demokrasi ve barış için mücadelelerini yükseltecekler. Sömürgeciliğe, ulusal baskılara, zorba asimilasyon politikalarına, jenosite varan kırımlara karşı, direnişi yükseltecekler. Halkların kardeşliğini dile getirecekler.

- Yaşasın halkların enternasyonal birliği !
- Yaşasın Ortadoğu halklarının emperyalizme, gericiliğe siyonizme karşı birliği !
- Yaşasın bağımsızlık !
- Yaşasın NEWROZ !
- Yaşasın 21 MART uluslararası ırkçılıkla mücadele günü !

NEWROZFLAMMERNE BLUSSER OP IGEN !

I mere end 2000 år har kurderne fejret NEWROZ. Ifølge historien havde den kurdiske konge DEHAQ for 2594 år siden en alvorlig sygdom. Han slog 2 unge mennesker i hjel hver dag og brugte deres hjerne som sårsalve og var en blodtørstig tyrann og undertrykker. DEHAQ blev kendt i hele verden på grund af sin grusomme undertrykkelse af det kurdiske folk. Under smeden KAWES ledelse gjorde bønderne og slaverne oprør og dræbte DEHAQ. De væltede kongedømmet og vandt deres frihed. Efter den dag fejrer kurderne den 21.MARTS ved at gå op i bjergene og tænde bål, for på den måde at minde hinanden om den vundne frihed. Og på den dag giver man derfor også hinanden gaver.

Den 21.MARTS har også en anden betydning. I 1960 massakrerede det racistiske sydafrikanske regime 69 afrikanere på den samme dato. FN besluttede herefter, at den 21.MARTS skulle være "INTERNATIONAL DAG FOR BEKÆMPELSE AF RASCISME". Derfor har den 21.MARTS to betydninger for det kurdiske folk.

I dag er undertrykkelsen i Kurdistan på sit højeste. Statsterrorismen bruger tortur og barbariske undertrykkelsesmetoder mod det kurdiske folk. Ligegyldigt hvordan forholdene er, fejrer det kurdiske folk NEWROZ i Kurdistans bjerge. I fængslerne, i torturkammerne, i retssalene vil de kurdiske progressive demokrater og revolutionære påberåbe sig den kurdiske nations frihed og uafhængighed.

Også under denne NEWROZ vil de kurdiske progressive demokrater og revolutionære sammen med de nationers folk, som de lever sammen med, påberåbe sig kravet om uafhængighed, frihed, demokrati og fred. De vil sammen bekæmpe kolonialisme, national undertrykkelse, assimilationspolitik og folkemord. På den måde vil de vise solidariteten mellem folkene.

Længe leve folkenes internationale solidaritet !

Længe leve de mellemøstlige folks kamp mod imperialismen, reaktionen og zionismen!

Længe leve uafhængigheden !

Længe leve NEWROZ !

Længe leve den internationale dag for bekæmpelse af rascisme !

NEWROZ~ 82

PROGRAM

19 30 - 20 00	Destpek
20 00 - 20 20	Kılamen Kurdi, jî dengbêj ŞAWO
20 25 - 20 45	Folklor jî YEKÎTIYA KARKERAN
20 45 - 21 00	Peyvandîn lî ser NEWROZE, jî nivîskarê Kurd M.E.Bazarslan
21 05 - 21 25	Folklor jî YEKÎTIYA KARKERAN
21 30 - 21 45	Nabên
21 50 - 22 20	Jî Almanyê, dengbêje mevan QADO stranên Kurdi pêşkeş dike
22 25 - 23 00	Jî Almanyê, dengbêje mevan TEMELÎ stranên Kurdi pêşkeş dike

PROGRAM

19 30 - 20 00	Âbning
20 00 - 20 20	Kurdiske folkesange ved ŞAWO fra Danmark
20 25 - 20 45	FAT's folkedansegruppe
20 45 - 21 00	Tale ved den kurdiske forfatter M.E.Bozarslan
21 05 - 21 25	FAT's folkedansegruppe
21 30 - 21 45	Pause
21 50 - 22 20	Kurdiske folkesange ved QADO fra Vesttyskland
22 25 - 23 00	Kurdiske folkesange ved TEMELÎ fra Vesttyskland

PROGRAM

19 30 - 20 00	Açılış
20 00 - 20 20	ŞAWO'dan Kürtçe türküler - Danimarka
20 25 - 20 45	İŞÇİ BİRLİĞİ folklor grubu
20 45 - 21 00	Kürt yazarı M.E.Bozarslan'dan konuşma
21 05 - 21 25	İŞÇİ BİRLİĞİ folklor grubu
21 30 - 21 45	Ara
21 50 - 22 20	QADO'dan Kürtçe türküler - Almanyâ
22 25 - 23 00	TEMELÎ'den Kürtçe türküler - Almanyâ

B A H O Z

KÜRDİSTAN DEVRİMCİ-MİLİTANLARI ORGANİZASYONU'nu PROGRAM VE İÇ TUZUGU

Md. 1- Adı: "BAHOZ- Kürdistan Devrimci-Militanları Organizasyonu"

Md. 2- Organizasyonumuz, yurt içinde ve yurt dışında, Kürt köylü ve işçileriyle aydınlarından oluşmuş, ilerici ve devrimci bir politik organizasyondur.

Md. 3- Organizasyonumuz Orta-Doğu'da yaşayan Kürt halkının, diğer halklar gibi, kendi kendisini idare etmeğe hakkı bulunduğu-na inanır. Bu amacına ulaşmak için, Kürt halkının Temel Milli ve Demokratik Hakkı olan Oto-Determinasyon (Milletlerin kendi kaderlerini serbestçe tayin etmesi) hakkının istirdadını, vazgeçilmez bir temel şart sayar.

Md. 4- Orta-Doğu'da yaşayan Kürt halkının esas temelini, Kürdistan'ın geniş köylü kitleleri teşkil eder. Dolayısıyla organizasyonumuz; amaç ve hedeflerinin gerçekleştirilmesi uğruna yapacağı eylemlerde, Kürdistan köylülerine dayanacaktır.

Ekonomik nedenlerle Kürdistan'da sosyal ve politik ağırlığını duyuramayan Kürt işçileri, ayrıca organizasyonumuzun program ve iç tüzüğünü benimseyen aydınlar-öğrenciler-memurlar-esnaf ve sanatkarlar gibi orta tabaka mensupları; bu mücadelede Kürt köylüsünün tabii müttefikleridirler.

Md. 5- Kürt Milli Kurtuluş ve de Kürt halkının (Köylü-işçi-aydın-öğrenci-memur-esnaf ve sanatkarlar) öncüsü ve organizatörü olan organizasyonumuz; Türkiye Kürdistan'ı (Kuzey Kürdistan) için yürüteceği sosyal-politik aksiyonlarda şu temel ve ana görüşleri göz önünde tutar:

- Türkiye'de siyasi iktidarın pratikte gerçek sahibi ve tek kuvveti; subaylar (ordu)-Sivil bürokratlar-Aydınlar, elitinden oluşan, Cunta guruplarıdır. Bu elit kadro, diğer benzer birçok az gelişmiş ülkelerde olduğu gibi; ekonomik bir temelden yoksun olmakla beraber, Cuntalar siyasi iktidarlara zorla (açık veya kapalı) ellerinde tutmaktadırlar.
- Açık olarak ellerine geçiremedikleri ülkelerde, Burjuva Demokratik Parlemantarizmini, Burjuva Demokratik Seçimlerine rağmen yine kontrollerinde bulundururlar. Yani, ülkedeki Biçimsel Burjuva Demokrasileri İCAZETLİ DEMOKRASİden öte birşey değildir.
- Benzer birçok az gelişmiş ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de, bu elit kadro (gizli veya açık cunta gurupları) her ne kadar ekonomik bir temelden yoksun ise de, gerçekte kapitalist burjuvasının ve diğer sömürücü sınıf ve tabakaların bekçileridirler.
- 1946 lardan sonra Türkiye'de bu cunta guruplarının açık ırkçı-faşist diktatoryası biçimsel olarak sona ermiş gibi gösterilmek isteniyorsa da, 1960 hükümet darbesi ve 1971 hükümet devrimi bize, bu cunta guruplarının pratikte, perdede arkasında, yönetimin iplerini ellerinde tuttuklarını ispat etmektedirler.

Bu nedenlerle mevcut çok partili demokratik parlemantarizm (!) ve mevcut seçim yutturmacalarına rağmen Türkiye'de gerçek bir demokrasi ve fikir özgürlüğü asla yoktur.

- Daha Kurtuluş Savaşı yıllarında yönetimi ele geçiren bu elit kadro (cunta gurupları), Türkiye Halkları'nın büyük

bir seksiyonunu teşkil eden Kürt halkının milli demokratik haklarını gaspettiklerinden 1920-23 ortak milli kurtuluş kav-
gasının ilerici haklı muhtevasına ihanet etmişlerdir.

- f) Türkiye'de kendi siyasi ve sınıfsal çıkarlarına ters düştüğü için hiçbir köklü Alt-yapı devrimi yapamayan, sadece Avrupa toplum Üst-yapı kurumlarından aktarma birtakım biçimsel sap-
ma-sapan devrimler(!) yapan bu elit kadro, giderek kemalizm denilen ırkçı-turancı İttihat-Terakinin şövenizmini doktrin(!) adı altında toparlamıştır. Bu nedenle "Kemalizim" Türk burju-
vazisinin ve Türk aşırı şöven milliyetçiliğinden öte bir şey değildir.
- g) Yukardaki görüş açılarından hareket eden organizasyonumuz Tür-
kiye içinde veya dışında mevcut her türlü siyasi kuruluşlarla
ancak Kürt halkına kendi kaderini serbestçe tayin hakkının a-
çıkça teslimi şartı ile fikir ve eylem birliğine girebilir.
- h) Bu temel ve ön şartı tasvip veya kabul etmeyen tüm politik,
gayri politik kuruluşları, Kürt halkını ezen ırkçı-şöven-fa-
sist yönetimlerin ve baskı kuvvetlerinin suç ortağı ve işbir-
likçileri sayar.

Md.6-Organizasyonumuz emperyalizmi ve özellikle günümüzde ortaya çı-
kan bazı az gelişmiş ülkelerdeki dahili milli ve sosyal çelişki-
leri bilimsel metodlarla analize eder.

Programımızda belittiğimiz gibi, Kürt halkına kendi kaderini
serbestçe tayin hakkı açıkça tanınmadıkça, Türkiye'de dahili
milli çelişki çözülmedikçe, Kürt halkının "dahili milli mu-
halefet potansiyelini" münhasıran "milletlerarası emperyalizme
karşı savaş!" alanına kanallı etmek isteyen tüm fikir ve aksi-
yoner çabaları kötü bir tuzak ya da fahiş bir yanılgı olarak te-
lakki eder.

Md.7-Organizasyonumuz, emperyalizmin her türüsüne karşı ve sosyal
hak talebinde bulunan, ya da milli kurtuluş savaşlarını veren
tüm dünya halklarından yanadır.

Md.8-Organizasyonumuz, politik görüşlerinde anti-emperyalist, anti-
kapitalist ve anti-feodalisttir.

Md.9-Organizasyonumuz, Kürt köylüsünün Kürdistan topraklarının ger-
çek sahibi olduğuna inanır.

Md.10-Organizasyonumuz, Kürdistan'da yaşayan bütün etnik guruplara
gerekli sosyal-milli ve politik hak tanır.

Md.11-Organizasyonumuz, Kürdistanlılar arasındaki din ve mezhep ayı-
rımını gözetmeksizin, hepsine eşit hak tanır.

Organizasyonumuz, neşriyatlarını BAHÖZ adı altında çıkarır.

(Not: Bahoz grubu, Avrupa Kürt Örgütleri
Federasyonu içinde Bahalefet yapan
Şövenist Bir gruptur. Bunun
Bazını Türkiye'deki Kürtler çekiyor.

13. April 1981

TÜM YURTSEVER EMEKÇİLERE

Yüz yıllardır sömürgeci Türk, İran, Irak ve Suriye devletleri tarafından parçalanıp, sömürülen yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları talan edilen, ana dili yasaklanan kısacası tüm ulusal hakları elinden alınıp her türlü haksızlıklara uğratılan Kürdistan halkı bugün tekrar sömürgeci devletlerin en ağır hakaret ve zulmü ile karşı karşıyadır.

Kürdistan halkı üzerinde hakaret ve haksızlıkların en yoğunlaştığı Türkiye Kürdistan parçasında sömürgeci faşist Türk devleti, Kürdistan halkını 1921 Koçgiri, 1925 Şeyh Said, 1930 Ağrı ve 1938 Dersim'de yaptığı gibi Kürt halkını topluca katletmek için tekrar katliam planları yapmakta bu planlarını şimdiden Kürdistan halkı üzerinde uygulamaktadır. Tarihin belli dönemlerinde olduğu gibi Kürdistan halkı bugün tekrar ihtiyar, genç, kadın, erkek denilmeden sömürgeci Türk devleti tarafından tekrar, tekrar yakalanıp alçakça öldürülmekte, bu haksızlıklara karşı mücadele veren binlerce Kürdistan halkının yiğit evlatları olan Devrimciler Kürdistan'da yapılmış büyük hapishanelere doldurulmuştur. Yakalanan yüzlerce Kürdistan Devrimcilerinden bir çoğu sömürgeci faşist devlet tarafından işkence tezgahlarında alçakça katledilmiş yüzlerceside idam'a mahkûm edilmiştir. Açıkçası Kürdistan'ı yıllarca talan eden faşist Türk devleti bugün Kürdistan halkını ortadan kaldırmak için elinden gelen her türlü barbarlığı yaparken sömürgeci devletin barbar saldırılarına karşı, Kürdistan'ın bağımsızlığı için savaşan Devrimciler'de şereflice karşı koymaktadırlar. Kürdistan Devrimcilerinin kararlı ve yiğitçe direnmele ri karşısında korkuya kapılan sömürgeci faşist Türk ordusu kudurmuş köpekler gibi Kürdistan köy ve şehirlerine saldırmakta yüzlerce ilerici yurtseveri alçakça katledip tarihten gelme barbar ve şerefsiz karakterlerinde kusur bırakmamaktadırlar. Sömürgeci faşist Türk ordusu işbaşına geldikten sonra Kürdistan halkının geliştirdiği bağımsızlık mücadelesini ortadan kaldırmayı kendine amaç ettiği için 650 bin askeri gücünden 450 binini Kürdistan üzerine sürmüştür. Çakal sürüleri gibi Kürdistan topraklarına yayılan sömürgeci güçler Devrimcilerin yoğun olduğu alanlardan biri olan Siverek'e bağlı şarçetül köyüne baskın yaparak onlarca Kürt emekçi ve köylüsüne karakterine yaraşır şekilde hakaret ve eziyetlerde bulunduktan sonra bu'da yetmezmiş gibi köye benzin döküp köyü yakması, Mardin ve Elazığ'da sömürgeci güçlerin korkusundan mağaralara sığınan Kürt yurt severlerinin mağaralar içerisinde roket ve top ateşine tutulup öldürülmesi, Karakoçan'a bağlı alayağmur köyünden Mustafa Şahin isimli Kürt yurtseveri'nin bir tabanca bahanesi ile günlerce süren en adi işkencelerden sonra jandarmalar tarafından tabanca'nın yerini göstermek maksadı ile köye getirilirken sömürgeci faşist Türk devleti'nin işkencelerinden kurtulmak için kendini suya atıp intihar etmesi ve bu alçak saldırılara karşı mücadele veren Kürdistan Devrimcilerinden sekizi'nin Mardin dağlarında yedisi'nin Hakkarî dağlarında, yüzlerce Kürdistan yurtseverlerinin Kürdistan'ın değişik yörelerinde öldürülmesi sömürgeci Türk devletinin ne kadar hayvanlaşıp saldırganlaştığının açık göstergesidir. Çekirge sürüleri gibi Kürdistan topraklarına yayılan sömürgeci faşist Türk ordusunun Kürdistan halkına yaptığı adi işkence ve hakaretler tahmin edilmeyecek boyutlara ulaşmıştır. Bu güne kadar onlarca hamile Kürt kadını faşist işgalcılar tarafından dipçiklenerek çocuklarını düşürmüşlerdir, onlarca Kürt kızı işgalci güçler tarafından en adi tecavüzlere uğratılmaktadır. Oğlu veya kızı Devrimcidir diye ihtiyar ana ve babalar en adi işkencelere tabii tutulup çoğu sakat bırakılmıştır. Oğlu veya kızı Devrimcidir diye bir çok Kürt adlesinin kişilik erzağı yağmalanarak adi düşmanlıklarında kusur etmemeye çalışmaktadırlar.

TÜM İLERİCİ YURTSEVERLERE

Şimdi sizlere soruyoruz, Kürdistan'da sömürgeci Türk devletine karşı savaşıp bu savaş içerisinde şehit düşen, bu mücadele uğruna zindan ve hapishanelerinde çürüyen binlerce Kürdistan Devrimcisi niçin, kimin için savaşıyor? Ülkesinin şerefi halkının namusu için çarpışan bu Devrimcilerin günahı nedir? Dişe diş bir mücadele içinde alçakça katledilen yüzlerce Kürdistan Devrimcisinin hiç bir suçu hiç bir günahı yoktur. Bir tek günahı bir tek suçu varsa oda Kürdistan'ı parçalayan, Kürt halkının ana dilini yasaklayan, kısacası Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını talan eden sömürgeci faşist Türk devletine karşı savaşılmaktadır. "Tabii eğer ülkesi ve halkı için savaşmak suç ve günah sayılırsa"

İLERİCİ KÜRDİSTAN HALKI

Kürdistan'da verilen mücadeleye sahip çıkalım, unutmayalım'ki Kürdistan'da verilen mücadele hepimizin mücadelesidir. Ben Kürdüm diyen tüm ilerici yurtseverlerin bu mücadeleye sahip ve destek olması gerekir. Çünkü, unutmayalım'ki sömürgeci faşist Türk devleti tarafından talan edilen Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları, reket ve top ateşine tutulan her köy bizim ulusal değerlerimizdir. Kürdistan'da işgalci faşist ordunun jandarmaları tarafından dipçiklenerek çocuk düşüren hamile kadınlar, tecavüzlere uğratılan genç kızlar hapishanelerde işkence tezgahlarında katledilen Devrimciler bizim kardeşlerimizdir. Sömürgeci faşist Türk ordusu tarafından idamları istenen tüm devrimciler bizim haklarımızın savunucuları oldukları için bu idam cezalarına çarptırılıyorlar. Topraklarımızı işgal eden sömürgeci faşist Türk ordusuna karşı savaştan Devrimci kardeşlerimizi yalnız bırakmayalım. Devrimci kardeşlerimize karşı olan sorumluluğumuzu biz Avrupa'da bulunan ilerici yurtseverlerinde yerine getirmeleri gerekir. Kürdistan'da savaştan Devrimci kardeşlerimize elimizden gelen her türlü yardımı yaparak onların yalnız olmadıklarını dost, düşmana göstermeliyiz. Bu nedenle Hollanda'da bulunan ilerici Kürt yurtseverlerinin, Türkiye'de gerçekleşen faşist cuntanın Türkiye ve Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarını, idam ve işkencelerini protesto etmek için tertiplediğimiz protesto yürüyüşüne katılıp Kürdistan ve Türkiye'de mücadele veren Devrimci kardeşlerimizle dayanışma içersinde bulunduğumuzu gösterelim.

KAHROLSUN EMPERYALİZM

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA

KAHROLSUN EMPERYALİZMİN MAŞASI, SÖMÜRGEÇİ FAŞİST TÜRK ORDUSU VE ONUN-
KUKLA GENERALLERİ

YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKININ BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ

YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ

YÜRÜYÜŞ TERTİP KOMİTESİ :

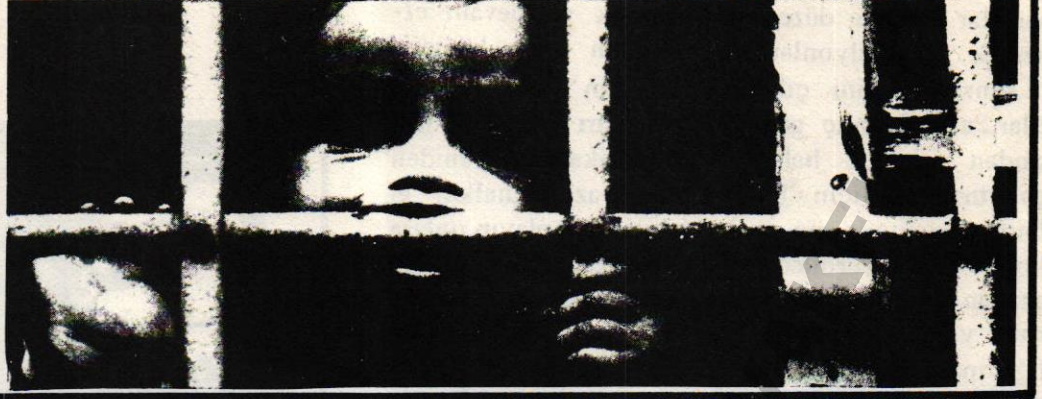
Kemela Markeran Kurd 1e Hollanda (K K K H)

YÜRÜYÜŞ YERİ : MALİVELD PLEIN-DEN HAAG

TARİH : 21/3/1981 (CUMARTESİ)

SAAT : 14.00 (GÜNDÜZ)

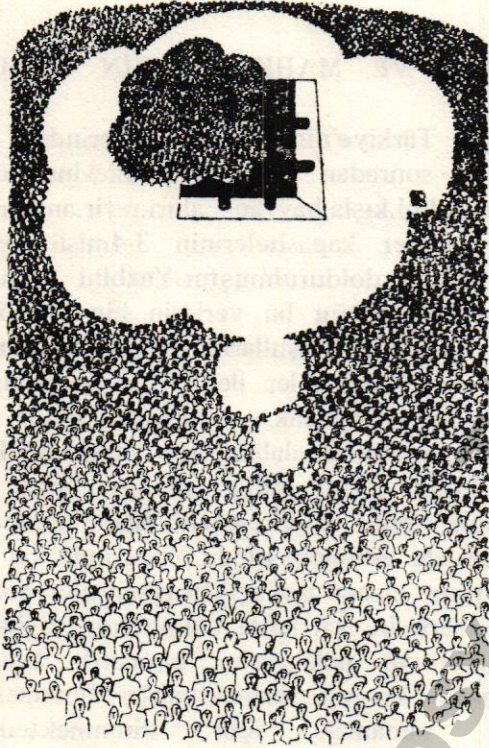
CEZA EVİ BÜL- TENİ

2

FIRTINALAR İÇİNDE GENÇ ÖMRÜMÜZ
ÖLÜMDE, İŞKENCEDE BURKULUYOR HAYAT..

ZINDANLAR DEVRİMİN KARARGÂHLARIDIR! DİRENEREN YOLDAŞLARI DESTEKLE!

MİLİTARİST BÜROKRATİK DİKTA
SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR!!

Militarist Bürokratik dikta dün radyo,televizyon ve basında dizi dizi ifşaat,cinayet failleri,operasyon ve silah depoları manzardarı ve bunlara ilişkin rakamlarla halkı ne büyük bir beladan kurtardıklarına inandırmaya çalışıyorlardı.Eğer kendilerine itaat edilmez ise yine "kan gövdeyi götürecekt" tehdidinde bulunuyorlardı.Herkesin olup bitene razı olmasını,tevekkül içinde kendilerini alkışlamasını ,ses çıkarmamasını sağlamaya çalışıyorlardı.Böylece de kendilerini "can ve mal güvenliğini sağlayan,"koruyucu,kurtarıcı" olarak sunuyorlardı.

Oysa meclisler feshedilmiş,siyasi partiler,sendikalar kapatılmış,bilim,düşünce,söz söyleme hakkı ortadan kaldırılmış,grev,toplu sözleşme,örgütlenme özgürlüğü gibi demokratik haklar gasbedilmiş,kapitalist köleliğe karşı gelişen toplumsal muhalefet örgütsüz,silahsız,savunmasız bırakılmış,diline,koluna zincir vurulmuş,susturulmuştu.Siyasal zorbalıkla ideolojik hegemonya altına alınan halk yığınları evlerine kapatılarak,devlet bir baştan bir başa yarı açık bir ceza evine çevrilmişti.

O günlerin tozu dumanı içinde askeri cuntanın niçin iş başına geldiğini,getirildiğini,gerçek nedenleri ile halkın kavraması zordu.Halk kitleleri "anarşi","terör","bölücülük" yaygarası adı altında ,yalan yanlış propaganda ile ters-yüz edilen gerçekleri anlamak için hiç bir araç-gereç ve olanağa sahip değildi.Basın ve köle kalemler geleneksel köleliklerini sürdürüyorlar,radyo ve televizyon ise generallerin borazanı olarak görevini yapıyordu.

Kimin "canı ve malı" tehlikede idi? Askeri cunta kimlerin "can ve mal" güvenliğini sağladı.

Kimlerin can ve malını,kimler adına gasbetti.

Tehlikede olan ne halkın canı,ne de malıydı. Bu düzende can değerinin mal varlığı ile ölçüldüğünü herkes en iyi şekilde bilmektedir.Evet , tehlikede olan Koçların,Sabancıların,Eczacıbaşının ve benzerlerinin canları ve mallarıydı.Korunması ve kurtarılması gereken de ,bunların,milyonların sefaleti üstüne kurmuş oldukları düzenleri idi.

Düzeni korumak için yapılacak ilk iş,sefaletin ve yoksulluğun farkına vararak kapitalist sisteme karşı güvensizlik içine düşmüş olanları tehdit ve propağandayla baskı altında tutmak,sisteme karşı açıktan cephe alarak mücadele eden devrimcileri ise imha etmek,zindanlara toplamaktı.Bunu da başarılı bir biçimde gerçekleştirdiler.

Giderek halkın ekmeğine el uzattılar.Kanlı elle-

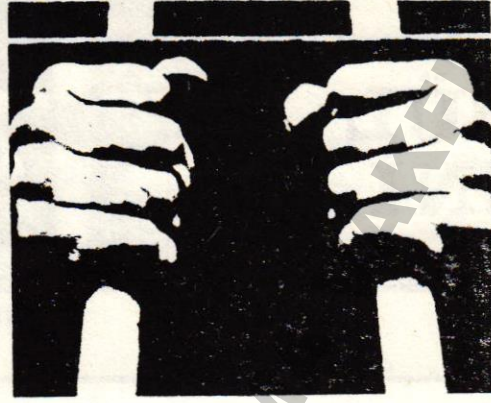
ri ile her seferinde daha büyük dilimler kopardılar.Sömürü düzenini korumak ve devam ettirmek için,milyonlarca emekçinin önce kemerini,sonrada sesini çıkarmaması için boğazını sık-tılar.Patronların aç gözlülüğü ve aşırı kâr etme hır-sından işlemez hale gelen fabrikaların yeniden çalıştırılması için binbir düzenbazlıkla,halkın e-linde avucunda ne varsa hepsini toplayıp,onlara kredi olarak verdiler.Ekmekten,tuza,çaydan şekere gazdan beze kadar hemen her şeye zam üstüne zam yaptılar.İşçileri kitle halinde işten atıp aç-lığa mahkum ettiler.Ya da karın tokluğuna çalış-maya mecbur ettiler.Çalışacak bir iş bulma umudu ile büyük şehirlere göç eden onbinlerce yoksul köylüyü buralardan kovdular.Binbir zorlukla ya-pıp başlarını soktukları gecekonduarını sudan bahanelerle başlarına yıktılar.Küçük üreticiyi,es-nafı ,zeneatkârı büyük tekellere feda ettiler.İç piyasada alım gücünü sonuna kadar kısarak if-laslarını sağladılar.Bunları da diğerleri gibi aç-lık,sefalet ve işsizlik içinde kıvranan 8 milyon-luk işsizlik ordusuna kattılar.Katmaya devam ediyorlar.

Öte yandan atalarından devraldıkları sömürge Kürdistan mirasını ellerinde tutmak için binlerce ilerici,demokrat,sosyalist unsuru esir kamplarına doldurdular."Operasyon"larda öldüremediklerini işkence tezgâhlarında öldürdüler.İşkence tezgâh-larından yarı canlı olarak kurtulanları ise esir kamp-larında uyguladıkları işkence yöntemleri ile yok etme eylemi içindedirler.

Gerçek mermi ve bombalarla tatbikatlar yap-tılar.Kürt halkına "eğer bizim sömürgemiz ,kö-lelerimiz olarak kalmayı kabul etmez,özgürlük için başkaldıracak olursanız,sizi,gördüğünüz uçak-larımızla,tanklarımız,toplarımız,bomba ve helikop-terlerimiz ile böyle toyekun olarak imha ederiz. diye gösteri yaparak,gözdağı verdiler.Jandarma komando ve helikopterleri ile köylere baskınlar yapıp,köylülere zulmettiler.Silah arama bahanesi ile köyleri boşaltıp ,erkeklere canavarca işkence yaptılar,kadınlara tecavüz ettiler.T.C.nin 60 yıl-dan beri Kürt halkına uyguladığı zulum,baskı ve sömürüye yenilerini katarak devam ettirdiler.

Kısacası milyonlarca emekçinin,esnafın,yoksulun sömürge boyunduruğu altında köleleştirilen Kürt ulusunun canına,ekmeğine kastettiler.Kaba bir as-ker-polis terörü ile ,çekilmez olan hayatı bir kat daha çekilmez hale getirdiler.

Askeri diktatörlük bugün ,zindanlara,esir kamp-larına tıktığı onbinlerce emekçiyi ve devrimci-yi mevcut düzeni,yani kapitalist düzeni değiştirmek "suç"unu işledikleri gerekçesi ile yargıla-maktadır.Bununla kimin canını ve malını koru-duklarını,kimin canını ve malını kayırdıklarını a-çıkça belirtmektedirler.Tüm bu uygulamaları ile kendi şapkalarını kendileri çıkarıp kellerinin görünmesinisağlamışlardır.artık hiçbir şey on-ru " koruyucu,kurtarıcı" olarak göstermeye yetmiyor ve yetmeyecektir de.

CEZAEVİ VE MAHKEMELERİN DURUMU

Bu gün Türkiye'nin bütün bölgelerindeki ceza evleri ve sonradan ceza ve tutukevine dönüştürülen okul,kışla,hayvan ahır,revir,ambar ve benzeri yerler kapasitelerinin 3-4misli insanla tıklım tıklım doldurulmuştur.Yüzbini aşkın in-sanın doldurulduğu bu yerlerin hiç biri insani yaşam ve sağlık koşullarına sahip değildir.Bit,pire,fare v.b. haşereler ile iç içe yaşanmaktadır.Tüberküloz,bağırsak enfeksiyonu,uyuz v.b., bulaşıcı hastalıklar alabildiğine yaygındır.Hastalar doktora çıkarılmadığı gibi en basit tıbbi müdahale bile yapılmamakta,ilaç alınmasına bile müsaade edilmemektedir.Yönetimin bu davranışlarının amacı ise açıktır:İşkenceler sonucu ölmeyenlerin,bu şartlarda ölümlerinin sağlanması.Tutuklu ve hükümlüler buralarda kıyasıya bir yaşam kavgası vermektedirler.Ölmek ve teslim olmamak için direnmektedirler.

Bugün Ankara,İstanbul,İzmir,Adana,Diyarbakir Erzurum,Erzincan,Gölcük,Konya,Elazığ gibi merkezlerde kurulan sıkıyönetim askeri mahkemelerinde 90'dan fazla toplu siyasi dava açılmıştır.Sıkıyönetim komutanlarının emir ve direktifleri ile çalışan ve ona göre karar veren bu hukuk ve adalet dışı politik kukla mahkemeler bugüne kadar binlerce insana,kendilerine hiç bir savunma hakkı tanınmaksızın işkence sonucu alınan ifadelerle dayanılarak idama kadar varan cezalar vermektedir.12 eylül'den bu yana idam istemi ile yargılananların sayısı 1500'ü aştı.43 kişi hakkında idam kararı verildi.21 kişinin idam edilmesine ilişkin karar MGK ve Danışma Meclisince onaylandı.17 kişi asılarak katledildi.Ve daha yüzlerce kişi ölüm hücrelerinde cellatların birgün sabaha karşı boyunlarına geçireceği yağlı ipi beklemektedirler.

Bütün bunlar,dünya kapitalist sisteminin içi-
ne düşmüş olduğu ekonomik ve siyasal buna-
lının çözümü için öngörülen çarelerin Türki-
ye'deki özgün uygulamalarıdır.Devamlı olarak
bunalım ve çözümsüzlük üreten bu sistem var
olduğu müddetçe de zulüm,sefalet,savaş,işken-
ce v.b. barbarlıklar devam edecektir.Fakat ne
askeri cuntanın,ne de benzerlerinin paslı silah-
ları ve ne de bujuva demokrasilerinin ayak o-
yunları çürümüş kapitalist düzenin kaçınılmaz
yıkımını engellemeye yetmeyecektir.

Biz bu bültenimizde Mamak,Metris ve Diyar-
bekir sıkıyönetim caza evlerindeki genel uy-
gulamaları tutukluların taleplerini,direnışler: i
ve bunlara uygulanan insanlık dışı işkence yön-
temlerini topladığımız bilgi ve belgelerin ışığı
altında anlatmaya çalışacağız.

Askeri cuntanın radyo,TV ve basında yapmış
olduğu açıklamaların tam aksine ;

-İşkence sorgulama aracı haline getirilmiştir.
Yakalanan ve soruşturma merkezlerine alınan
kişilere işkence yapılması bir kuraldır.İşkence
yapılmadan,fiziksel ve psikolojik baskıya tabi
tutulmadan sorgulaması yapılmış bir kişiye
henüz/traslanılmamıştır.

-İşkencenin biçimi ve dozajı,bölgelere ve ki-
şilerin etnik yapılarına,dini inançlarına,politik
ve ideolojik durumlarına göre farklıdır.

-Yargılamalarda yine bölgelere ve kişilerin et-
nik yapılarına göre farklılıklar arz etmektedir.
Aynı suçtan yargılanan kişilerin değişik böl-
gelerde aldıkları ceza miktarları büyük farklılık-
lar arz etmektedir.

-Yargı bağımsız değildir.Sıkıyönetim komutan-
lıklarında yargıçlar ve savcılarla brifingler dü-
zenlenerek nasıl davranmaları gerektiği empoze
edilmektedir.

-Özellikle Kürdistanda sıkıyönetim savcı ve
hakimleri arasında RÜŞVET alabildiğince yay-
gındır.

-Cezaevlerinde sanıklara her türlü işkence yapıl-
maktadır.Bu işkenceler sadece devrimci kes-
me uygulanmaktadır.Diyarbakir'de bu uygula-
ma "imha" amacı taşımaktadır ve diğer bölge-
lere göre daha şiddetlidir.

-Ceza evlerinde sanıklar,tutuklu,hükümlü ve
hatta savaş esiri statüsünün ötesinde bir uygulama
ile karşı karşıyadırlar.Açtırlar,susuzdurular,hastadırlar,
hergün ölmektedirler.

-Cezaevlerindeki sanıklara insanca yaşama hakkı
tanınmadığı gibi,savunmalarını hazırlayabilmeleri
için hiç bir imkan tanınmamaktadır.Bu uygula-
ma Diyarbakir'de daha bilinçli bir biçimde
engellenmektedir.

-Tüm bu anlatılanlar,yargıçlar ve savcılar tara-
findan bilinmektedir.Zaten savcıların çoğu,aynı
zamanda işkencelerde bizzat bulunmaktadır.

GENERALLERİN

ÖNEMLİ

TOPLAMA KAMPLARINDAN BİRİ:

MAMAK CEZAEVİ

Türkiye'de,askeri cuntaların
her iş başına gelişinde toplama kampı olarak kul-
landıkları,orada uyguladıkları zulüm ve işkence,den
dolayı insanları sadece ismiyle tehdit ettikleri
Ankara Mamak özel Askeri cezaevi bu konuda
"kıdemli"cezaevlerinden biridir. Ankara Mamak
garnizonunun içindeki bu cezaevi 12 Eylül'den
sonra toplanan yüzde doksani siyasi olan DÖRT
BİNE yakın tutukluyla doldurulmuştur.

Kırk kişilik kapasitesi olan koğuşlarda doksan
kişinin kaldığı bu cezaevinde bir yatakta iki
kişi bazen üç kişi yatmaktadır. tecrit bölümün-
deki 80 santim eni,90 santim boyu olan 73
hücrenin her birine dörder kişi konulmuştur..
Son derece havasız ve hiç bir hareket olanağı
olmayan bu hücrelerdeki tutuklular, durumları-
na göre kolları ve ayaklarından demire vurulmakta-
dırlar.

Mamak cezaevindeki tutukluların günlük yaşam
ve davranış kurallarıyla ilgili hiç bir inisiyatifleri,
seçenekleri yoktur. bütün yaşamları ve davranış
kuralları iki kavram üzerine kurulmuştur: yasak
ve zorunluluk..Bunları şu ana başlıklar altında
sıralamak mümkündür:

-Tutuklular sabah saat altıda giyinik vaziyete
iştimada hazır olmak zorundadırlar..

-Günde bir buçuk saat, yat-kalk-sürün, rahat
hazırol, uygun adım yürüyüş, biçiminde eği-
tim adı altında işkence uygulanmaktadır..Buna
katılmak zorunludur..Bedensel sakatlıklardan do-
layı bu hareketleri yapamayanlar dayaklanmakta,
hakaretlere maruz kalmaktadırlar..

-Er,erbaş dahil her kese"Komutanım" diye hi-
tab etmek zorunludur. Bu kişilerle konuşurken
el,kol, mimik hareketleri şiddetle cezalandırılır..

-Tutuklular,milli marş ve çok sayıda and ez-
berlemek ve söylemek mecburiyetindedirler..
bu konuda zaman zaman sınav yapılmakta,
bilmeyen veya hata yapanlar cezalandırılmaktadır
-Sabahları çorba olmak üzere,günde yalnızca
iki kez yemek verilmektedir. Her yemekten önce

yemek duası yapılması zorunludur..

—Günde bir buçuk saat Atatürkçülük dersi verilmektedir.Bu derslere katılmak ve anlatılanları "kavramak" mecburidir.

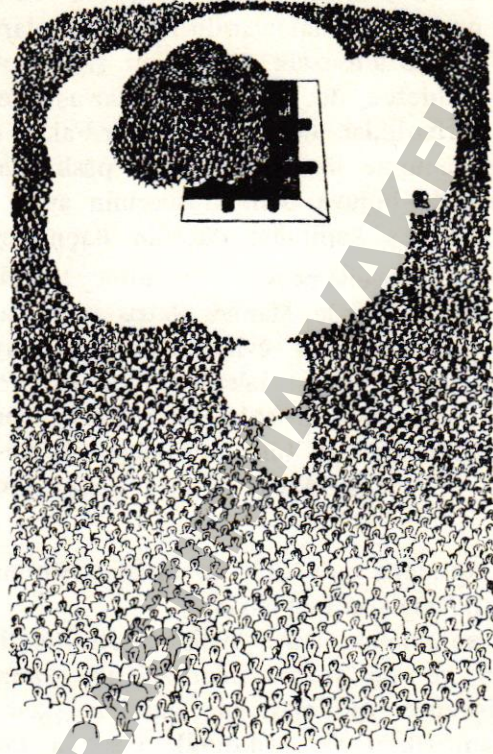
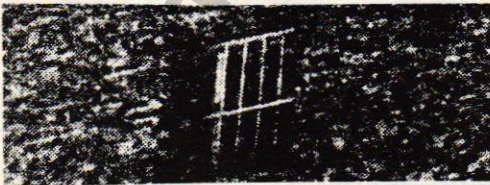
Bütün bu uygulamaların yanında,tutuklular sudan bahanelerle hücrelere atılmakta,meşdan dayalıdan geçirilmekte ve istenildiği zaman cezaevinden alınıp soruşturma merkezine götürülerek işkenceye tabi tutularak yeniden sorguya çekilmektedirler.Hemen hemen hepsi,soruşturma merkezlerinde işkence altında alınan düzmece ifadelerle dayanılarak suçlanan tutukluların savunmalarını hazırlamaları için kendilerine hiç bir olanak tanınmamaktadır.Tutukluların yakınlarıyla görüşmeleri ise zorluk içinde,hem tutuklulara hemde ziyaretçilere ızdırap çektirilerek yapılmaktadır.

Tüm bu baskı,işkence ve insanlık dışı uygulamaları Türkiye ve dünya kamu oyuna duyurmak uygulamaların kaldırılmasını sağlamak amacıyla 133 devrimci tutuklu 4 Temmuz 1981 tarihinde açlık grevine başladılar.Bir grup tutuklu avukatıda çeşitli yerlere mamaktaki müvekkillerine uygulanan baskıların kaldırılmasını isteyen dilekçeler gönderdiler. 36 gün süren açlık grevi sonunda çok sayıda tutuklu komaya girdi. Koma halinde hastaneye kaldırılan tutuklular burada kendilerine verilen şekerli su ve serumu açlık grevini sürdürdüklerini belirterek red ettiler.

Yabancı basın ve radyo bültenlerinde de yer alan mamaktaki devrimci tutukluların bu eylemi cuntanın sözcüleri tarafından yalan ve iftirayla karartılmaya çalışıldı.BBC Ankara muhabiri Metin Münir bu konuda haber verdiği için göz altına alındı.Avukatların dilekçeleri ise,"aynı idolojinin militanları"oldukları gerekçesiyle işleme konulmadı.

Mamak"taki devrimci tutukluların bu direnişi Türkiye ve dünya kamu oyunun dikkatini bir kez daha Türkiyedeki askeri cuntanın üzerine çekti.. Ancak tutukluların haklı istekleri kabul edilmediği gibi bu eylemlerinden dolayı bir kez daha baskıya maruz kaldılar..Açlık grevine katılan 29 tutuklu hakkında dava açıldı.

28 Ağustos 1981 günü Mustafa Yalçın'ın cezaevinde işkence sonucu öldürülmesinden sonra baskılar bir kat daha yoğunlaştı,görüşler kısıtlandı Bunun üzerine 22 Aralık 1981 günü yine aynı isteklerle ikinci kez açlık grevine gidildi.Fakat bu kez ,tutukluların üzerine eğitilmiş kurt köpekleri bırakılarak açlık grevi kırıldı.

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ'NÜN

MÜRACAATI

MAMAK CEZAEVİ KOMUTANI

ALBAY RACİ TEKİN'İN ŞOVU

Dünyadaki tüm siyasal tutukluların durumuyla ilgilenen Uluslararası Af Örgütü 12 Eylül 1980 tarihinden bu yana Türkiye'de göz altına alınarak işkenceyle öldürülen 62 kişilik bir listeyi 7 Eylül 1981 de Türkiyenin Londra büyük elçiliği ve diğer yetkililere göndermişti.Af Örgütü listedeki kişilerle ilgili gerekli araştırmanın yapılmasını ve sonucun kendilerine bildirilmesini istediler.Ancak, işkence yapıldığı halde ölmeyen,komadan çıkan Sadettin Güven ve benzeri bir kaç kişinin ismi yalnızlıkla bu listede yer almıştı . Bunu fırsat bilen cuntanın sözcüleri,Af Örgütünü yalancı çıkarmak ve dünya kamu oyunun gözünü boyamak için gürültülü bir kampanya başlatılar. Bu listede isimleri hiç bulunmayan tutukluların resimlerini yayınlama, televizyonda gösterme sahtekarlığına baş vurdular. Bununlada "her kesin sapa-sağlam ayakta olduğunu,kimseye işkence yapmadıklarını,öldürmediklerini vb" kanıtlamaya çalışılar .Halbuki işkence altında öldürülen yüzlerce kişi vardı. Zaten kendileride 62 kişilik listeden bir kaç dışındakilerin akibetleri hakkında hiç bir açıklama getimemekle, ölmüş olduklarını kabul etiler.Ayrıca, tutuku aileleri ve avukatları tarafından belgelenen bazı olaylar hakkında dava açmak zorunda kaldılar. Ve işkence yapıldığını kabul ettiler.

Mamak ceza evi komutanı Albay Raci Tekin'de bu kampanyaya katıldı..Ajans ve bir takım basın muhabirlerini mamaka çağırarak onlara"Mamak Mustafa Kemal ordusunun yönettiği bir cezaevidir".. Bura-

da katiyen insan haklarını rencide eden bir şey ya-

pılmaz. Burada hayat, talimatlara uygun olarak düzenmişti.. burada bir kışla hayatı vardır..hiç kimseye ayrı muamele yapılmamaktadır...işkence yoktur..vb." gibi kalıplaşmış açıklamalar yapıyordu. Albay'ın düzenlediği şov'un ikinci sahnesinde ise gazetecilere gösterilmek ve konuşturulmak üzere zorla, tehditle hücrelerinden alınıp getirilmiş beş tane tutuklu vardı,tutuklulardan bazıları mamak cezaevindeki baskı ve işkencelerle ilgili sorularına cevap vermediler.Bu konuda konuşmayı reddettiler. Bu tavırlarıyla ; Mamakta işkence ve baskının her türlü vardı demek istiyorlardı. Ama siz biraz sonra gideceksiniz ve biz buradaki işkenceci cellatlarla başbaşa kalacağız,hiç bir hayat garantimiz yoktur demek istiyorlardı.

Fevzi coşkun ise orada bayılıp yere yıkılarak kendilerine yapılan uygulamaları anlatmaya çalıştı. Tutuklulardan biride arkadaşlarının değişik tavır ve jestlerle anlatmaya çalıştıklarını seslendirerek anlattı. Evet Mamak cezaevinde işkence ve baskının her türlü vardır.

İSTANBUL METRİS ÖZEL ASKERİ CEZAEVİ

Özel askeri cezaevi olarak kullanılmasından bu diğer cezaevlerinde uygulanan yöntemler bu cezaevinde de aynen uygulanmaktadır.Cezaevi yönetimi bu uygulamaları ; tutukluları boyun eymeğe zor,baskı ve zulümle sindirmeye,"nedamet getirme"ye çabalamaktadır.Devrimci tutuklular bu uygulamalara boyun eğmiyerek kendilerine uygulanan "siyasi tutuklu"statüsünün tanınması için mücadele etmektedirler.

2500'ü aşkın siyasi tutuklunun bulunduğu Metris cezaevinde idare tutuklulara şu uygulamaları dayatmaktadır:

- Saçların asker traşkestirilmesi,
- Er dahil subaylara "komutanım" diye hitab edilmesi,
- Dayak,küfür,hücre cezası uygulamasıyla kantin ve havalandırma yasağı,
- Aynı davadan yargılanan tutukluların ayrı ayrı koğuşlara konulması,
- Polis ve savcılık ifadelerile,dava dosyası ve savunma belgelerinin tutuklulara verilmemesi,
- Kitap,gazete ve dergilerin cezaevine alınmaması,

-Tutukluların avukatlarıyla iki üç dakika görüştürülmesi,ziyarete gelirken esas duruşa geçilmesi ve benzeri uygulamalar..

Bütün bu uygulamaların yanında, tutuklulara her gün sıra dayaağı çekilmekte,mahkemeye götürülüp getirilirken elleri arkadan birbirlerine kelepçelen-

mekte,cezaevine dönüşte çırılçıplak soyundurularak aranmaktadır.Öte yandan yüzbaşı Ömer Kavlak'ın faşist erlerden oluşturduğu "işkence timi"nin toplu ve bireysel işkenceleri sonucu pek çok erkek ve kadın tutuklu sakat bırakılmıştır.Bunlardan Coşkun ... adındaki bir tutuklu gözünü kaybetmiş, Mualla Akkurt sağır edilmiş,başı duvara vurularak yarılan Mukaddes Çelik ise hastahanelik edilmiştir... Bütün bu uygulamaların başında yüzbaşı Ömer Kavlak,ile Fehmi Koçhisarlı ve binbaşı Hüseyin adlı işkenceciler bulunmaktadır.

Metris cezaevindeki yaşamı çekilmez hale getiren bu baskıcı ve onur kırıcı uygulamalara karşı, devrimci tutuklular açlık grevi, oturarak sayım verme, ziyarete çıkmama, duruşmalara gitmeme ve benzeri eylemlerle karşı koymaya çalıştılar..Bu nedenle devrimci tutuklular üç kez açlık grevine gittiler.Hemen hemen her açlık grevinde tutukluların ana istemleri şunlardır:

- Can ve namus güvenliğinin sağlanması,
- İşkenceci subay ve yöneticilerin cezaevinden uzaklaştırılması,
- ASkeri tutukluluk yerine kendilerine siyasi tutuklu statüsünün tanınması,
- Koğuş temsilciliğinin resmen kabul edilmesi,
- Kitap,gazete ve diğer yayın yasağının kaldırılması,

-Hücre cezasının kaldırılması ve tutukluların sorulanmak üzere cezaevinden alınıp soruşturma merkezlerine götürülmesinin engellenmesi,

-Cezaevinde yaşam koşullarının düzeltilmesi.vb.

Bu uygulamaların sona erdirilerek isteklerinin yerine getirilmesi için en uzun ve dışardaki velilerle örnek bir dayanışma göstererek sürdürdükleri açlık grevinin gelişim ve sonuçlarını toplama belgesi ve haberlere dayanarak vermeye çalışacağız:

Metristeki siyasi tutuklular 17 Mayıs 1982 de topluca direnişe geçtiler..Direnişin amacı yukarıda sıraladığım z konuları kapsıyordu.Velilerde tutukluları desteklemek için sıkı yönetim komutanlığı, adli müşavirlik,Devlet başkanlığı genel sekreterliği ve benzeri yerlere tutukluların içinde bulundukları durumu anlatan dilekçelerle topluca giderek baş vurdular..

Öte yandan hemen her gün cezaevinin önünde toplanarak,çeşitli oturma eylemleriyle protestolarda bulundular.Bu arada pek çok veli tartaklandı,dövüldü otuz kadar velide göz altına alındı.Ama yılmadılar,sabırlı ve inatçı bir şekilde tutuklularla olan dayanışmalarını devam ettirdiler..31 Mayıs 1982 günü 80'den fazla veli Ankaraya giderek Devlet Başkanlığı genel sekreterliğine dilekçe,kanlı elbiseler vb. belgeler sunarak,Metristeki baskı ve zulmün sona erdirilmesini istediler.Sekreterlik velileri savuşturmak için onlara söz verdi."asker sözü..""Veliler geri döndü, durumda hiç bir değişiklik yoktu..Baskılar dahada boyutlandırılarak sürdürülüyordu.Açlık grevindeki çocukların bir kısmı komaya girerek hastahaneye kaldırılmıştı bu kez,30-40 veli 7 Haziran 1982 günü tekrar Ankara'ya giderek,cezaevinde uygulanan baskıları ve kendilerinin maruz kaldığı saldırıları,21 günden beri devam eden açlık grevi sonunda çocuklarının hastahaneye kaldırıldıklarını ve hayatlarından endişe ettiklerini vb.anlatımları içeren ikinci bir dilekçe ile Evren'e baş vurdular.

Bu dilekçenin kısa bir özeti şöyledir:

25032...Metris Özel Askeri Cezaevinde bulunan yakın siyasi tutuklu kendilerine yapılan baskı ve işkencelere son verilmesi istemiyle 21 günden beri ölüm oruç'undadırlar.Tutuklu yakınlarımızla görüşme olanağını sadece bir kez bulabildik.Cezaevi yönetiminin görüşmeye kasıtlı olarak çıkmıyor" yolunu-

daki savını çocuklarımıza sorduğumuzda,"can ve namus güvenliğimiz olmadığı için görüşmeye çıkmıyoruz"cevabını aldık... 1 Haziran 1982 günü ceza evi önünde çocuklarımızın durumu hakkında bilgi edinmek üzere toplandık.Endişeyle beklerken tutuklulardan komaya girenlerin ambulanslarla hastahaneye kaldırılmak üzere götürüldüklerini öğrenince büyük bir telaşa kapılan bizler; cezaevi yöneticilerinin durum hakkında bilgi vermelerini Bu arada birçok tutuklu hastahaneye götürülmüştü. ...Ölüm orucunda olan tutuklular.

tam sekiz gün süreyle dövülmüşler..."can ve namus güvenliğini korumak için yapabileceğimiz başka bir şey kalmadı" "ayak bileğim sakat", "mide kanaması geçirdim", "Kulak zarım patladı", "sağlığımız çok kötü" gibi durumlarını anlatan pusulalar aldık... Ertesi gün kapıda bekleyen biz veliler,yine ambulanslarla hastahaneye götürülen çocuklarımızı görünce, birçoklarımız sinir krizleri geçirdi.Analar yollara oturdu.Fakat duruma çirkin bir şekilde müdahale etiler.Veliler tartaklandı, coplandı,dipçiklendi, 30'a yakın ana,baba göz altına alındı...

Ölüm orucu 21'inci günü doldurdu.Tıbbi müdahalede bulunulmazsa ilerde çok vahim sonuçlar doğabilir denilmektedir.

Metris cezaevinde siyasi tutukluların dört haftadır sürdürdüğü açlık grevi ceza evi müdürlüğüne devlet başkanlığınca gönderilen bir emirüzerine, sona erdirildi. Tutuklulara daha iyi davranılacağı ve isteklerinin kabul edileceği vaad ediliyordu.

Devlet Başkanlığı Genel sekreter yardımcısı Tuğgeneral Okay Şakman imzası ile Metris Cezaevi Müdürlüğüne gönderilen yazı aynen şöyle "Genel Sekreterliğimize Metris Cezaevinde bulunanların yakınları tarafından gönderilen 31 Mayıs tarihli dilekçe ile, ekleri ilişikte takdim edilmiştir. Müracaat sahipleri bu dilekçelerinde: Metris cezaevinde bulunan yakınlarını 5 ayı aşkın bir süredir ziyaret etmelerinin engellendiğini, tutukluların Avukatlarıyla görüşmelerine izin verilmediğini açıklayarak, yukarıda da belirtildiği gibi:

Gayri Ahlaki arama uygulanması ve akşam sayımında dayak atılması nedeniyle tutukluların açlık grevine başladıkları ve bu uygulamanın kaldırılmasını istemektedirler.

Sayın Devlet Başkanımız söz konusu iddialar hakkında gereken tedbir ve tertiplerin ivedi olarak alınmasını, tutuklulara insancıl muamele edilmesinin sağlanmasını emir buyurmuşlardır."

Görüşebildiğimiz tutuklu yakınları, isteklerinin kabul edilmiş olması karşısında pek sevinmediklerini; "1981 Ekim ayında da tutukluların başlatıkları açlık greviden sonra, cezaevi idaresinin, isteklerinin kabul edildiğini yazılı olarak bildirdiğini, ancak, daha sonra sözlerinde durmadıklarını gördük, yaşadık." diyerek, yine aynı ^{durumla} ^{karşılaşmakta} korktuklarını, buna karşın dayanışmayı sonuna kadar sürdüreceklerini belirttiler.

Diğer cezaevlerinde buna benzer direniş örnekleri veren, ancak dışarıyla diyalog kurmaları engellenen devrimcilerin yakın ve velilerine Metris direniş ve dayanışmasının örnek olması dileğimizdir. Tüm veli ve tutuklu yakınlarını Metris örneği dayanışmaya çağırıyoruz.

Bu gelişmeler sonucunda açlık grevi sona ermiş, ancak güvenilir kaynakların belirttiğine göre: Açlık grevi süresinde 18 tutuklu hastahane-ye kaldırılarak tedavi altına alınmıştır. Bunlardan ikisini, Ahmet Erkan, Şener Yıldırım'ın akibetlerinin ne olduğu bilinmemektedir..

İki yüzlülere, inkar etmelerine rağmen, yapılmamasını emir etmiş görünmelerine rağmen baskı ve işkenceyi "hak" olarak görenlere inanmak mümkün mü?

ALEMDAĞ CEZAEVİ'NDE ÜÇ TUTUKLU KATLEDİLDİ

Aralık 1981 de Alemdağ cezaevine henüz getirilmiş olan bir tutuklu soruşturma merkezine götürülmek üzere istendi. Fakat tutuklular arkadaşlarını vermek istemediler. Ve bu nedenle direnişe geçtiler. Direniş İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca "İmha edilmesi gereken bir mukavavemet", olarak değerlendirildi. Çeşitli bombaların kullanıldığı sonucunda Bahadır Dumanlı, Şerif Yazar ve Hakan Mermeroğlu katledildi. Bir kişi komaya girdi ve pek çok tutukluda yaralandı.

Olayı ve gelişmelerini şimdi bir tutuklunun anlatımlarından aktaralım:

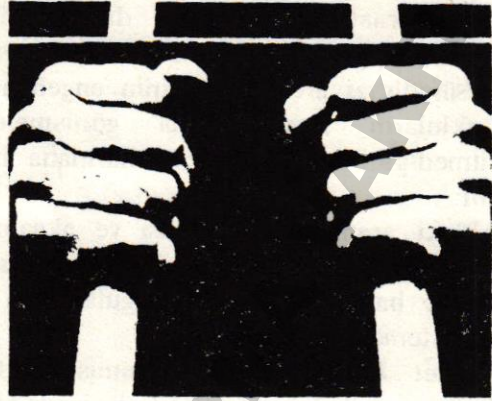
"8 Aralık 1981 de, birinci şubeden cezaevine henüz getirilmiş ve gördüğü işkence nedeniyle bitkin durumdaki bir tutukluyu "yüzleştirme" gerekçesiyle Ankara siyasi polisi istiyordu. Herkes, bitkin ^{değil} durumdaki arkadaşların yeniden sorguya ^{tehdit} ^{vi} edilmek üzere hastahane-ye götürülmesini belirtti ve arkadaşı teslim etmediler. Cezaevi timi ağır tehditler savurarak tutukluların kararlarını

değiştirmeleri için süre tanıdı. Ancak tutuklular bu tehdide boyun eğmediler. Ne pahasına olursa olsun direneceklerini belirttiler. Durum cezaevi yönetimin- ce İstanbul Sıkıyönetim komutanlığına bildirildi.

Komutanlık böyle bir av bekliyormuşcasına: "ne- ye mal olursa olsun istenilen tutuklu alınacaktır" emrini verdi..

Emir üzerine özel timler gaz ve sis bombalarıyla koğuşlara saldırdılar. Gaz bombalarının etkisiyle ^{he} men bütün tutuklular baygınlık geçirdi. Tutuklular- dan Şerif Yazar ve Hakan Mermeroğlu olay yerin- de öldüler. İçeri giren jandarmalar ise baygın ^{durum} ^{daki} tutukluları dipçikten geçiriyorlardı..

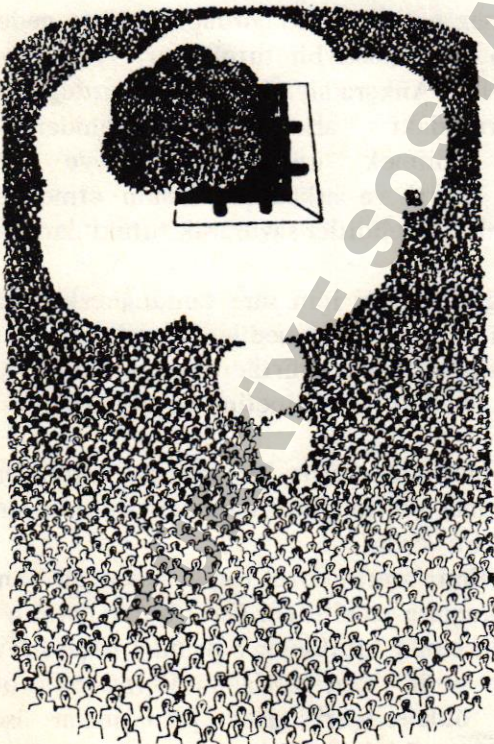
Olay, ziyaret gününe rasladığı için, askerlerle ziyaretçiler arasında da olaylar çıktı. Ziyarete gelen tutuklu yakınlarına ziyaretin ertelendiği söylendiysede, cezaevinden dumanların yükseldiğini gören ziyaretçiler dağılmayarak, topluca cezaevine yürüdüler. Askerler silahlarını halkın üzerine doğru doğrultarak "daha fazla yaklaşsanız ateş ederiz" diyerek durdurdular. Bu arada yaşlı bir kadın "çocuklarımızı yakıyorlar..." diye bağırınca dipçiklenerek kanlar içinde yere serildi. Kadını yerden kaldırmaya çalışan bir subay ziyaretçiler tarafında kovuldu. Ziyaretçilere cezaevinde yüselen dumanın tutukluların yakmış oldukları çarşaflardan çıktığını söylüyorlardı.. Oysa biraz önce cezaevi bombalı saldırıya uğramıştı. Ziyaretçiler cezaevi yöneticileriyle görüşmek için o gün akşama kadar ayrılmadılar. Görüşmelerine izin verilmediği için çeşitli protestolarda bulunarak dağıldılar.

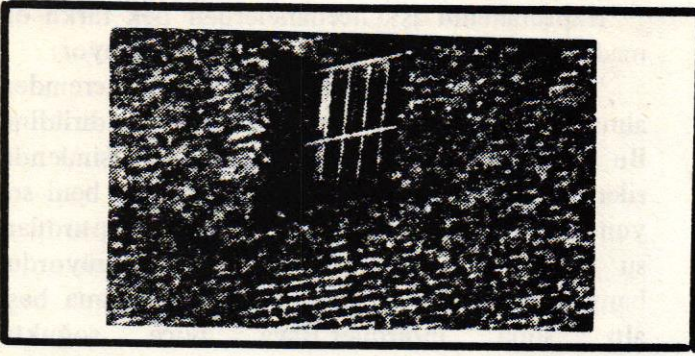

KAHRAMAN MARAŞ CEZAEVİ'NDEKİ DURUM:

Çeşitli suçlarda 800'ü aşkın tutuklunun bulunduğu cezaevindeki "yaşam koşulları tam bir esir kampını andırıyor. Her türlü zorbalığın, yolsuzluğun ve insanlık dışı uygulamaların sergilendiği bu cezaevindeki durumun tutuklular şöyle dile getiriyor: "Cezaevinin kapasitesi 200 kişiliktir. Şu anda ise 800'ü aşkın tutuklu üst üste yatmak suretiyle barındırılmaktadır.. Tuvalet gitmek için pislik içinde yarım saate yakın bir süre sıra beklemek zorundayız. Koğuşlarda bit, pire ve her türlü haşarata rastlanmak mümkün. Havasızlıktan ve pislikten dolayı 1,4,7 ve 8.ci koğuşlarda "yaşanmaz" diye doktor raporu olmasına rağmen koğuşlar kapasitelerinin üstünde insanla doldurulmuştur.. verilen yemekler vitaminsizlik bir yana kokudan ve pislikten yenecek gibi deyildir. Ölmek için yemek zorunda olduğundan, zorlanarak yiyoruz. Kantinden alınan yiyecekler için ödediğimiz para fahiştir. Dışarıdaki fiatların en az iki-üç mislidir. ayrıca cezaevinde her türlü hastalık mevcuttur. 1981 yılında cezaevimizde hastalıktan dolayı üç kişi öldü. Bulaşıcı hastalıkların her gün baş göstermesi ve bir çok kişinin ölümüne sebep olması an meselesidir. Bu nedenle tüm tutuklular hayatı tehlike içindedirler....."

Kahraman maraş cezaevi'nde görüldüğü gibi diğer cezaevlerindeki uygulamaların aynısına maruz kalmış, tutukluların can ve namus emniyetleri tehlikeydedir. Hapishane yönetimi "esir" addettiği 800'ü aşkın tutukluyu yaşamı zehir etmek için elinden gelen baskı ve işkenceyi yapmakta ve bunu yaparken de birbir haz duymaktadır.

SÖMÜRGE KÜRDİSTAN'DA BİR ESİR KAMPI: DİYARBEKİR CEZAEVİ,

Cezaevindeki uygulamalara geçmeden evvel tutuklu ve hükümlülerle zaman zaman karşılaşan kişilerin gözlemlerine deyinmekte yarar var: Duruşmalara katılan bir avukat mahkemelerdeki uygulamayı ve sanıkların durumunu şöyle anlatıyor:

"...Davasına katıldığım sanıklar,hemenhemen her duruşmaya çıktıklarında kendilerine soruşturmada nasıl baskı yapıldığını, nasıl dayaklandıklarını kendilerine uygulanan işkenceyi tüm ayrıntıları ile mahkemede anlatırlardı.Duruşmaya çıkan yargıçlar,savcılar,sanıkların bu konular üzerine eyilmelerine karşı çıkar, kendilerini sust mayaya çalışırlardı. Belirtilenler tutanağa geçirilmazdi.Israr halinde "Soruşturmada ifademiz tesbit edilirken maddi ve manevi baskı yapıldı" biçiminde bir belirleme ile iktifa edilirdi.Sanık vekili olarak belirtilenlerin olduğu gibi tutanağa geçirilmesi,gereken mercilere suç duyurusunun yapılması yolundaki taleplerimizde tartışma konusu yapılar ve tepki ile karşılanırdı.."

Avukat arkadaş konuşmasını sürdürerek "... yazıhaneme,hergün, davasına girdiğim yüzlerce tutuklu yakını gelir herbirinin birinci derecedeki korkusu çocuklarının yaşayıp yaşamadığıdır.. onları kurtarmamı isterler... ziyaret sonraları onların ızdıraplarına,. bırakın bir avukat olarak cevap vermeyi, insan olarak bile cevap varmek mümkün deyil. oğlunu ziyarete giden ve fakat tek kelime dahi Türkçe bilmeyen yaşlı bir Ana,bana, Kürtçe aynen şunları anlattı:

'Oğlumu görmeye gittim ancak Türkçe bilmediğim için görüşemezsin dediler. Yalvardım! Bir göreyim, konuşmuyacağım, Sadece bakacağım dedim. Beni görüşme hücrelerine aldılar. Biraz sonra oğlumu getirdiler. Yürüyemez durumda ve halsiz bir biçimde bana anlamadığım bir şeyler söyledi. benim konuşmamı bekledi. bende Kürtçe hal ve hatırını sordum. Önce cevaplamadı, ancak beni ızdırap içinde görerek ikinci soruma Kürtçe cevap vermek zorunda kaldı. oğlum Kürtçe konuşunca yanındaki askerler birden bire oğluma saldırdılar,ve onu korkunç bir biçimde,gözlerimin önünde dövmeye başladılar. buna karşı çıktığım için, kollarımdan tutup yerde sürüklererek dışarı attılar.."

SORUŞTURMADA İŞKENCE

Bu anlattıklarımız dışarıda izlenen olaylardı. ya soruşturmada neler yapılıyor?

Küçük soruşturma odasına üst-üste doldurulmuş,gözleri bağlı, savunmasız insanlara nasıl davranılıyor? Soruşturmada günlerce işkenceye maruz kalmış bir yurtsever şunları aktarıyor:

"...Doğrudan işkence hücrelerine aldım, gözleri...Fakat içeride onlarca insanın olduğunu tahmin ettim.Oturduğum yere gelinceye kadar bir kaç kişiye dokunarak geçtim.İçerisi tanımlayamıyacağım derecede pis kokuyordu.Bir müdet sonra bir işkenceci konuşmaya başladı:

"Biz işkenceciyiz.Biz işkence için eğitildik.. Bütün olayların suçlularını bulacağız.Bunun için para veriyorlar bize. Amerika'da bize para veriyor, Kenan Paşada,güvenlik Konseyin uyeleride,Hakimlerde,Savcılarda biliyor işkence yapıldığını. İşkence Cennet mahsulüdür.Boşuna dememişler; dayak cennette çıkmazdır.Biz konuşmayı düzenlenen belgeleri imzalamayanları öldürme emrinide almışızdır..Bunuda bilirsiniz ha..Biz işkenceyi vatan için yapıyoruz.Moskof çocuklarını s....mek bizim görevimiz. S...ceyiz, s...ceyiz."

Gözlerim bağlı olarak tuvalete götürdüler.iki teneke kadar sıcak su ve bir yığında özel hazırlanmış göz bağı bıraktılar.Bunları temiz yıkıyacaksın dediler.Gözbağları irin kokuyordu.Leş gibi idi.Kayış gibi olmuştu kirden,mumlanmışlardı.Yüzlerce gözbağını yıkadım durdum.."

"İşkence altında ondördüncü günümdü.İşkence için sıra bekleyen bizlerin yanına sorguda bir kişi getirdiler.Yanında da bir kaç işkenceci sorgucu girer girmez içerde sürdürdüler dayaklamayı..Ne pise yerde bulunan pisliği gelene yalatıyorlardı.

"Yala oruspu çocuğu yala.."Yumruklar,tekmeler bizleride ziyaret etti.Bu zulüm devam ederken,işkencecilerin elindeki radyodan haberler okunmaya başlandı.Tesaduf bu ya sayın Evren'in işkenceyle ilgili beyanati veriliyordu:"İşkence idiaları var.Bizden evelki dönemde de vardı.Biz işkenceyi yasakladık.Münferit bazı olaylar olmuştur.Polislerin bazı kereler işkence yaptığı bizlere duyurulmuştur.Bunun üzerinede gidilecek..İntikal eden olaylarla ilgili soruşturmaları bağımsız mahkemeler götürüyor.."

Haber üzerine "akbabalar"kahkahayla gülüyor, yer yalatma işini,sıra dayasını daha bir zevkle sürdürüyorlardı.Evren'in demecine nasıl inana biliriz? Soruşturma hücrelerinde binlerce devrimci inim inim inlerken bu iki yüzlülüğe Basın-yayın,radyo,televizyonla kamu oyunu yalanlarıyla uyutuklarını zannediyorlar..İşte sahtekarlıklarına inen bir şamar:

" Elektrik şoku tüm vücuduma nufuz ediyor.."
"...İşkence hücrelerinden soruşturma odasına götürüldüm.Ellerimi ve ayaklarımı sandalyaya bağladılar.Bir alet getirildi.Belliki elektrik verilecekti,

Kablolardan birini dudağıma, diğerini penisime bağladılar. Yazdıkları tutanağı imzalamam için dayattılar. İsteklerini yerine getirmedim. Bunun üzerine bana elektrik verdiler. Bütün vücudum titremeye başladı, korkunç bir acı duydum. Sonradan arkadaşları söylediğine göre bağrıtlarım işkence hücrelerine kadar gidiyormuş. Daha sonra, önce ellerimden, sonra ayaklarımdan beni tavana astılar. Bu halde bana elektrik şoku verdiler. Çok şiddetli bir ızdırap duyuyordum. Bayılmışım...."

Tüm bu uygulamalara karşın hala "İşkence yok. Bunlar münferit olaylardır. Gerekeni yapıyoruz..." demek iki yüzlülük, yalancılık deyilde nedir? Soruşturma hücrelerinde yapılan işkencelerle ilgili örneklerden bir kaçıdır bunlar. Buna yüzlerce, binlerce işkence türü eklemek mümkündür.

ESİR KAMPINDA UYGULAMALAR

Militarist-Brokratik-Diktatörlük Devrimci-Demokrat muhalafet odaklarını en seçkin unsurlarını, militanlarını susturmak ve etkisiz hale getirmek için özel planlarla yeni yeni cezaevleri yapıyor. En ufak çapta el tezgahı dahi bulunmayan yerleşim birimlerine milyonluk cezaevleri inşa ediyor. sendikaları dernekleri, folklör ocaklarını kapatıyor, yerlerine zindanlar işkence evleri kuruyor. Fabrikalardan kovulan işçilerin, ekmek kavgası veren aile fertlerinin, sömürüye baş kaldıran Sosyalist-Demokrat ve yurtsever insanların kontrol altında tutulabileceği"

"kaleler" yaptırıyorlar.

İzlediği sömürge politikasıyla barbarca eylemler sürdüren sömürgeciler, ülkemiz Kürdistan'da da bu yeni ceza evi politikasını tüm yönleriyle amaçlarına uygun bir biçimde sürdürmektedir. İşte Diyarbakır özelcezaevi. Gerek inşa, gerekse yer ve konum bakımında izlenen politikaya tıpa-tıp uygun bir şekilde inşa edilmiş bir işkencehanedir. Burada halen ALTI BİN^{tutuklu} bulunmaktadır. Hücreleriyle, özel işkence yerleriyle, koğuşlarıyla kötü yaşam koşullarıyla, alınan güvenlik çemberiyle, araç ve gereçleriyle tam bir esir kampıdır.

Aylarca süren polis soruşturması ve soruşturma timlerinin özel olarak uyguladıkları işkenceler sırasında kişide geçicide olsa hapishaneye gönderilme arzusu duyma bir kurtuluş olgusu olarak oluşur, orada koğuştaki kalacak bir çok insanla beraber olacak, sık sık işkence odasına götürülmeyecek, gözlerindeki bağ çıkarılacak, etrafındakilerle konuşabilecek, doğru dürüst yemek yiyecek, su içecek ziyaretçisi gelecek, avukatıyla görüşebilecektir. Butün bunlar Diyarbakır'deki özel esir kampı için geçerli deyildir. Çünkü sömürgeciler buradaki tutukluları toptan imha edebilmek için eşi benzeri olmayan bir uygulama içindedirler. Bu uygulamaların örneklerini sınırlıda olsa vermeye çalışacağız.

Hapishanenin işkencehanelerden pek farklı olmadığı bu süreçten geçmiş biri şöyle anlatıyor:

".....Hapishanenin hücresindeyim. Hücremden alınarak ikinci katın onuncu hücrelerine indirildim. Bu hücre ikinci katın "banyolu" olarak isimlendirilen içi boklu-su dolu hücresiydi. Burada beni soyundurdular ve ikinci defa banyo yaptırıldılar. su lağım suyuydu. Boklar üzerinde yüzüyordu. banyodan çıkardılar çırlı çıplak vücuduma beş-altı sopa indirdiler. Hava iyice soğuktuBeş gün içinde tam otuz iki defa boklu suda banyo yaptırıldım..En son geyecek hiç bir şeyim kalmamıştı. Pantolonumu kilotsuz geymişim. gömlekli ve ceketliydim. Pijamalarım, eşofmanlarım ve diğer çamaşırlarım tamamen boklu ve ıslaktılar. Bir defasında suya girmemek için direnmişim..O zaman üzerimde sadece ceketim yoktu. Pantolonluydum. öylece itilerek ve bastırılarak boklu suya sokuldum. Bu durumda üzerime çok soğuk olan su ^{dağılıyordu} du. Bana bu işlemi yaptıklarında, cezaevinin doktoru

As teğmen ve yüzbaşıda birfiil hazırıldılar. Yüzbaşı beni askerlerin suya sokuşlarına ve dayaklamalarına kah kahayla gülüyordu. Doktor asteğmen gülüyordu....Ancak,üzülmüyordu!" diyerek yapılan insanlık dışı uygulamaları sergiliyor. Ve tüm bu işkencelere, "banyo"lara maruz kalmış bir insan olarak hala yaşamakta olduğuna kendisinin bile hayret ettiğini söylemeden duramıyordu.

Hapishanede tutuklu ve hükümlülerin "zinde" "sağlıklı" kişiler olmaları için yaptırıldığı ileri sürülen "eğitim"de bir işkence metodudur:

Atmış yaşlarında bir tutuklunun anlatıkları şunlar:

"Hücrede kaldığım sıra-ki kalma sürem dört ay yirmi gündü-zarfinda üç kere havalandırmaya çıkarıldım. Ayrıca özel eğitim günleride oldu. eğitim: Süründürme, yatırıp kaldırma, uygun adım yürüme idi. Ayrıca toplu olarak özel eğitim yaptırılıyordu...Beşer kişilik sıralar halinde havalandırma alanında yirmi dakika kadar yürütüldük. Aniden "koğuş dur! komutu verildi. İstikamet sağınız, dağılın marş, marş! Koştuk. 'yat'komutuyla yat-tık. Yatar yatmaz 'sürün' komutu geldi. Aramızda askerlerin copları kalça ve sırtlarımıza iniyordu. Düzgün sürünene de sürünmüyene de.... 'Kalk', 'yat', 'sürün'..Bu durum bir saat sürdü. yanımdaki arkadaş fenalık geçirdi. Nefes alamıyordu. Benim gibi yaşlı ve astımlıydı. Herkes nefes nefeseydi. ayağa kaldırıldık. "herkes sağ eliyle sol kulağını tutsun. Sol elinizi, sağ elin yaptığı boşlutan sokun..İşaret parmağınız yere değecek şekilde yere eğilin, etrafınızda dönün." Dönmeye başladık..

Bu dönüş bir dakika sürdü. " İstikamet sağınız dağılın.." komutuyla doğruldum; yürüyemedim, düştüm. öylece kalmışım. Kendime geldiğimde benim gibi yatanların, düşenlerin olduğunu, bazılarının istifra ettiğini(Kustuğunu) gördüm. Biridiferyat içinde karnını tutmuş yerde kıvranıyordu. Herhalde boşluğuna vurmuşlardı. O ara çevre pencerelerde yüzbaşı, cezaevi müdürü binbaşı, asteğmenler, birkaç (gravatlı ve saçlı) bizi seyrediyor gülüyorlardı... bunlar kısa süre içinde olanlar.. eğitime devam... sırada kaz yürüyüşü, köpek yürüyüşü, kurbağa yürüyüşü, tek ayak üstünde sıçrama, küfür, cop, tekme, sırta binme var...tekmeye, küfüre, cop'a rağmen yürüyemiyordum, tekrar düştüm...bizim işimiz tamamdı sıra ikinci, birinci, dördüncü kattaydı..." diye anlatımına devam ederken sanki o günleri yaşıyor, dayaklanıyor gibi tedirgindi. Anlatımlarına devam ediyor:

"Dördüncü kat çok karabalıktı. hücrelerde üst üste kalıyorlardı. sabah, öğlen, akşam sudan bahanelerle de olsa dayaksız bırakılmıyorlardı. Ayrıca birde"infaz mangası" vardı."infaz mangası hazır ol" komutuyla, işkenceden dayak atmaktan zevk alan erler, ellerinde sopalar, cölar vezincirlerle katlara dalarlar, hücre içinde veya dışarı çıkardıklarını iyice döverler. Dördüncü kat direniyor, açlık grevine gidiyor, ölüm orucu tutuyordu. Bu nedenle her gün bir iki kez mutlaka bu uygulama yapılıyordu... Bunun ötesinde en alt katta özel yapılmış dar ağacı gibi sallandırma aletleri vardır. Katlardan seçilenler buraya indirilir, el ve ayaklarından sallandırılır, diyerek içinden geçtiği baskı ve zulmu, gördüğü, şahit olduğu insanlık dışı olayları gözler önüne seriyordu.

BİR DEVRİMCİ

BİLİNÇLİCE NASIL KATLEDİLDİ

Olayı yaşayan bir tutuklu şöyle anlatıyor: "...Gardiyana..Gardiyana..Gardiyana bayılan var. kimse cevap vermiyordu. Aynı çağrı uzun süre devam etti bütün katlardan duyuluyordu. bütün katlardan bağırtıyordu. Hasta dördüncü kattaydı rahatsızlanınca ali (Ali Ereğ'ti) . O gece -zamanını bilmiyorum- revire götürüldü. İki gün sonra tekrar hücrelerine getirildi. kendisinin tedavi altına alınması, serumla beslenmesi gerekirken bol miktarda yemek yedirilmiş. Revir den sonra sancıları dahada arttı. Karnı insan beyninin alamayacağı şekilde şişmiş. Her gün feryatlarını duyardım. Alındığı gece uyanıktım. Geç vakit. lere kadar bütün hapishane bağırtılarını dinledik. ... Bir ara bağırma durdu. sabaha kadar hiç duyulmadı. Sabah gelip gidenler arttı. Ali'yi battaniye içinde alıp götürdüler. Tahliye olduğumda öldüğünü öğrendim..."

Diyarbakir cezaevinde tüm tutuklular angaryaya tabidir. Bir yurtsever bu konuyla ilgili olarak şunları anlattı:

"....Her ay bir iki hizmete götürülüyordum. tahta taşıma, kum taşıma, taş taşıma, tuğla taşıma işlerini yaptım. Bir gün yine temizlik işlerine götürüldüm. Yüzbaşı bizi çalıştıran gardiyanlara: Mademki çalıştırıyorsunuz', bulaşıkları yıkattıktan sonra kendilerine çay içirin, misafirperverlik yapın" dedi. Askerler güldü. Yemek masalarını sildik. Salonu süpürdük. Önce karavanaları yıkadık. Tabak ve kaşık lara başladık. Birimiz kabalarını alıyor, birimiz yıkıyor, birimiz kuruluuyorduk. Yüzbaşının ne demek istediğini anlamıştım. Yanımızda askerler olduğu için arkadaşlara bir şey diyemiyordum. Bu nedenle arkadaşlara tabakları iki kere durula diyordum. Arkadaş ısrarına rağmen boşver bir defa yeter diyordu. acele ederek ilk suyu hemen lavaboya döktüm. Karavanaya yeni su doldurdum. Hiç olmazsa deterjanını bir bölümü ile, bulaşık suyunun çok kirli kısmı gitmiş oldu. Arkadaş durulama işini bitirir bitirmez önündeki karavanaya uzandım. Askerin bırak demesiyle geri çekildim. Asker masanın üzerindeki bardağı aldı ve bulaşık suyuna daldırdı. Sıra ile ve itiraz olmadan müzde birer bardak "çayı" içtik. Üç gün üst üst'e bazen bir bazen ikişer bardak "çay" içtik.

Aynı tutuklu Hücre anılarını ise şöyle

Anlatıyordu:

"....Hücrelerde (Hazırlık hücrelerinde) 65 kişi vardı. Onbaşı gardiyana 65 ekmek getirin demişti. Sayımlarda son sayı 65'ti bir hafta kaldı bu kez hücrede. Kaldığım süre içinde 65 kişinin dayaklanmasını izledim, yaşadım. Onların yere yıkılışlarını, bayılışlarını gördüm. Bağırtılarını, sızlamalarını dinledim. Dövme işi artık hücrelerde yapılmıyordu. Alt katın meydanına, salona çıkarılıyor ve herkesin önünde adam bayılılıncaya kadar dövülüyordu. Bahisli yapılıyordu bütün bunlar. Bayılan, yere yıkılıp ta kalkamayanların üzerine su dökülüyor ve bir süre beton üzerinde tutuluyorlardı."

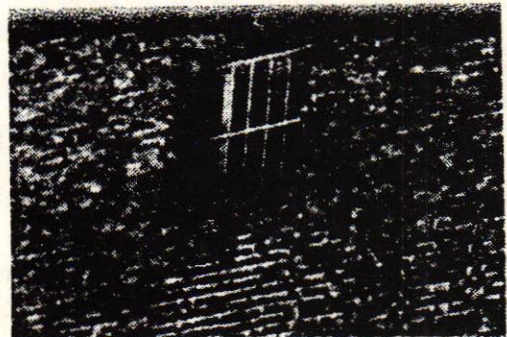
"Veysel Kaya mahkemede suçsuz bulunmuş ve beraat etmişti. Ancak, mahkeme kararından sonra kişi hemen serbest bırakılmıyordu, en az ON gün bekletiliyor. Cezaevi'nin yasaıdır. Tahliye olanlar diğerlerine nazaran daha fazla dövülüyor, daha fazla hakarete uğruyordu. Eğitim sırasında Veysel'de diğerleri gibi disipline uyuyor, denilenleri yapıyor, fakat bu yetmiyor. Vesel bir başka türlü hakkını almalı. Çünkü tahliye oldu. Dışarıya böyle elini kolunu sallaya sallaya çıkmamalı. Gardiyana Veysel'i sıradan çıkarıyor ve tokatlıyor. Veysel bir şey yapmadığını söyleyince daha fazla hakaret ediliyor. Orduya hakaret ettiği gerekçesi ile hücreye atılıyor. Hücreye gelişimin ikinci günüydü. Veysel çıplak soyundurulmuş, aşağı kata indirildi. Hücreden seyrediyorum. Kollarının arasına bir ağaçsopa geçirdiler ve ellerini önden bağladılar.

Onbaşı ve daha önce görmediğim,kaba yapılı pis azlı bir er,ellerinde deride yapılmış sırımlarla Veyselin yüzüne,başına,vucudunun her yerine vurmaya başladılar. Ih..Ah...! demiyordu.Ancak,vurulan her darbenin kendisine büyük ızdırap verdiği yüzünün hatlarından anlaşılıyordu.Her darbe sırasında,kollarında,alnında çizgisi izler bırakıyor ve hemen kanıyordu. Bu şekilde dayaklama yarım saatten fazla sürdü.Vücudu kıpkırmızı olmuştu.Her tarafı kanlı.Üzerine bir bidon su döküldü.Kanlar kayboldu ve arkasıda yüzlerce kırmızı çizgi kapladı vücudunu.Elleri çözüldü.Bu sefer,esas vaziyet geçiriyor,çenesine yumruk atılıyordu.İki asker,yani onbaşı ve er kuvvetlerini deniyorlardı.Her seferinde birisi yumrukluyordu.Atılan bazı yumruklardan dolayı Veysel yere yıkılınca; İkisi birden kahkahalarla gülüyorlardı.yarışa girmişlerdi..Her yere yıkılışına puan veriyorlardı.Yumruklar çeneye,göğüs kafesine,omuzlara,karın boşluğuna da atılıyordu.Vurulan yumruğun etkisiyle dengesini kaybettiğinde,arkadan tekme vuruluyor,yere düşürülüyordu.Veyssel belki elli,belki atmış kez yere düştü. Bu işlem tahminimce iki saat sürdü. Veysel artık kalkamıyordu. Kaldırılmak istendi; Ayakları üzerinde duramıyordu. Üzerine su döküldü..Götürüldü..yaşıyormuş...Aradan beş dakika geçmemişti bir başkası indirildi.."

Yukarıda da belirtildiği gibi tüm bu işken-
cerden, hapisanelerdeki uygulamalardan, gerek-
suarlar ve gerekse hakimler haberdardır. Savcılar
sorgulamalarda, yani işkençeyle alınan ifadelerin
hazırlanışında ve uygulanışında bizzat hazır bulun-
maktadırlar. İfadenin alınış biçimi, hangi konularda
nelerin yazılması gerektiği direktifleri bizzat onlar
tarafından verilmektedir. Bunun gibi, mahkemeler
sanıkların duruşma sırasında istedikleri gibi dav-
ranmaları için hapisane yönetimiyle belli bir di-
yalog içindedirler. Kendilerine savunma yapamama-
ları için kağıt, kalem savunma dökümanları veril-
memesi emirlerini bizzat mahkemeler vermekte-
dirler. Hemen hemen tüm duruşmalarda savunma,
ve dosya belgelerinin kendilerine verilmesi gerek-
tiğini, sanıklar ısrarla talep etmelerine rağmen,
mahkeme heyeti "hapisane yönetiminin bilebi-
leceği bir iştir.." diyerek uygulamayı onaylamak-
tırlar. Gerek mahkemede ve gerekse mahkemeye
götürülürken yapılan uygulamaların mahkeme he-
yetinin bilgi ve direktifleriyle yürütüldüğünü şu
açıklamalar açıkça kanıtlamaktadır.

CEZAEVİ BÜLTENİ

Cezaevi Bülteni 2'nin

DURUŞMALAR VE DURUŞMALARA GÖTÜRÜLÜŞ

"... Ertesi gün duruşmamız vardı. Akşamdan, gece 02'de kalkmamız, hazırlanmamız söylendi. Saat 02,30'da gardiyanlar geldi. Tüm tutuklular cezaevi salonuna indirildik. Ellerimiz arkadan kelepçelendi. Yoklama sonrası 20'şer kişilik guruplar halinde birbirimize zincirlerle bağlandık. Zincirler kollarımızın altından sırtımıza dolandırılıyor ve kenetlendikten sonra diyer kişiye aynı şekilde geçiriliyordu. Bu işlemten sonra 40 kişi bir arabaya bindirildik. Arabada her kes ayakta duruyor, başımızda gardiyanlar bulunuyordu. Konuşmak, sağa-sola bakmak mümkün deyildi. Hücredekiler ayrı, kuğuştakiler ayrı arabalara bindirildik. Başını kaldıranın kafasına vuruyorlardı. Arabanın sarsıntısıyla yere yıkılan ciddi biçimde dayaklanıyordu. Zincirli olduğumuz için, dengemizi koruyamıyorduk. Bu nedenle hepimiz dayaklandık. Mahkemenin önünde indirilerek duruşma salonuna alındık. Sıra ile oturtulduk, kelf-çelerimiz çözülmedi. Oturduğumuzda zincirler çözüldü. Her sıranın yanına, önüne yanyana askerler sıralanmıştı. İleri bakmak, yana bakmak, konuşmak yasaktı. Ağzını açan dayak yiyordu. Hafif kıpırdanan dayaklanıyordu. Gece yemek yememiştik. Sabahleyin iki'de götürdüler kahvaltıda vermediler. Su içmek bile yasaktı. Saat 09'da mahkeme heyeti geldi. Yoklamadan sonra hüviyet tesbitine geçildi. Bunun üzerine konuşamayacağımızı, bu hususta sorulan sorulara cevap veremeyeceğimizi ancak cezaevinde bize ve diğer arkadaşlara uygulanan baskının kalkması ve gereken tedbirin alınması halinde konuşacağımızı belirledik. Cezaevi'indeki uygulamaları anlatmaya başlayınca, Mahkeme heyeti mudahale ederek bu davranışımızı engelledi. Biz bir kısım arkadaşların ölüm orucunda olduğunu, diğerlerinin aç ve susuz ve hasta olduklarını ısrarla belirlemeye çalıştık. Bir kısım arkadaşlar, bacaklarını, omuzlarını açarak yollarını ve darp yerlerini ve morartıları gösterdiler. adamların aldırtdıkları yoktu." Bizi ilgilendirmez, komutanlığın işidir, idare ile çözersiniz" diyorlardı. Buna karşı çıkan arkadaşların bir kısmı mahkeme salonundan atıldılar. Heyet duruşmaya ara verdi. Bizler vaziyetimizi bozmadan aç ve susuz iki saat salonunda beklettik. Uzun süre aynı vaziyette durmaktan rahatsızdık. Kıpırdananlarımız heyetin önünde kıyasıya colanıyordu. Ayrıca Mahkeme başkanının işareti üzerinden dayaklanan vardı. Arkamıza dönmediğimiz için dinleyici gelip gelmediğini bilmiyoruz. Basın masasında bir kaç kişi oturuyordu. TV ekrani bide gelmişti. Duruşmadan sonra tekrar zincirlendik. Aynı biçimde arabalara bindirildik. Arabalar da bizleri vurmaya başladılar.

Cezaevine getirildik.zincirli olduğumuz halde,cezaevindeki uygulamaları kısmende olsa açıkladığımız için iyice dövüldük.Bir kısmımızı boklu suya sokarak dövmelerini sürdürdüler....."

Duruşmadan dönen tutukluları merdiveni gören hücrelerinde izleyen bir tutukluda şunları anlatıyor-

"... (Yedi aylık süreden bir gün yada bir an; Yüzlercesinden..Sadece biri) saat 17 cezaevi salonunda görüldüler yükselmeye başladı.Gardiyanların bağırtıları ve koşuşmalar...cop sesleri ve zincir şıkırdıkları...Bizim bulunduğumuz kattan mahkemeye gidenler,konuşarak hücremin önünden geçtiler.İkinci kattakilerinde döndüğü ayak seslerinden anlaşıyordu. Hücremin penceresinden merdivenleri göz-lüyorum. Dördüncü kata çıkan merdivenleri görebiliyorum. Dördüncü kattan mahkemeye götürülen tutuklular gelmediler. Ama aşağılardan dayaklama sesleri,küfürler,bağırtılar geliyordu. Bir şeyler olduğu muhakkaktı.Aradan yarım saat kadar geçti.Beş altı kişinin merdivenleri tırmadığını gördüm.Arka-larında askerler ellerindeki zincirlerle onları vuru-yorlardı. Merdivenin ikinci basamağında önde gi-den tökezledi,döştü. Diğerleri merdiveni aşamadı. Altı-yedi asker arkalarında bitiverdi. Vurduklarını döşürüyorlardı. "Cezaevinde işkence var,baskı var, dersiniz öylemi? ", "Alın size baskı,alın size işken-ce...Orospu çocukları.." Yerden kalkan merdivene doğru yöneliyordu hızla.Ancak arkadan yediği zin-cirlerle,tekrar tökezleniyor,yere düşüyor du. Süsuzluktan iyice kararmış,zayıflamış bu genç in-sanların bu darbelerden kendilerini kurtarma ola-nakları yoktu. Dünyanın hiç bir yerinde görülme-miş bu canavarca saldırı ve darbelerden yere dö-şen birkaç tutuklu kalkamaz oldu. Bunun üzeri-ne dayaklama bırakıldı. Bu sahne yarım saat kadar sürdü. Yerinde kalkabilenler arkadaşlarının kolları-na girerek merdivenleri tırmanmaya başladılar... Aradan yirmi dakika kadar bir zaman geçti. Bu getirilenler,yürüyemez durumdaydılar. Askerler kollarından tutmuş sürüklüyorlardı. Erlerin davranışları yaptıkları işten rahatsız olmadıkları,bizzat zevk al-dıkları anlaşıyordu. Ayakta duramayan,bir deri bir kemik kalmış bu insanlara hala tekme atıyor, küfür ediyorlardı. Üstleri başları ıslaktı. Yağmura tutulmuş horoz gibiydiler. Merdiven koltuğuna tutunarak ağır ağır çıkıyorlardı. Askerlerin cop ve zincirlerine rağmen takatları daha hızlı hareket etmelerini engelliyordu..." Tüm bu anlatılanlar uygulamaların sadece bir kaç yönünü veriyor. daha nice işkence yöntemleri,zorbalıklar,ahlak dı-şı uygulamalar var.

"NASIL TÜRK OLUNUR" UYGULAMASI

Bu uygulamayı da bir başka tutuklunun anlatımlarından öğrenelim.

"...Tüm tutuklular,türküm diyecekler.her gün 'türklük andı'nı okuyacaklar.Her gelen askerin önünde esas duruşa geçecekler.Yemek duasına katılacaklar,kendileride gerektiğinde bu duayı yaptıracaklar.Türk ırkının üstünlüğünü vurgulayan,özü ve biçimi ile ırkçılık kokan marşları ezberleyip söyliyecekler eğitim denen, sadece yat kalk ve süpürmekten ibaret ve saatlerce uygun adım yürüyüş yapmaktan öteye geçmeyen eziyet..''ne mutlu türküm diyene'' ''her türk asker doğar'', ''bir türk dünyaya bedeldir''

''en büyük türk atatürk'', ''her şey vatan için'' sloganları istendiğinde söylenecek ve bunlar yazılıp hücreye asılacak.Sen kimsin,nesin? Suali sorulduğunda:''türküm ve müslümanım''cevabını verecek sin.....''

Diyarbakır özel Askeri cezaevi aslında Kürdistan'da kurulmuş bir esir kampıdır.Tutuklu,sanık ve zanlı olarak adlandırdıkları kişilerde birer esir,birer rehine.Yargılamalar ise biçimseldir.Yakalanan unsurların cezaları, kendilerine uygulanacak tavır ilk andan itibaren belirgindir. Yargılama adı altında yapılan uygulama,dünya kamuoyuna karşı bir yutturmacadan öteye bir anlam taşımamaktadır.Tutukluların imhası mahkeme kararları beklenmeksizin yapılmaktadır. Ölüm olayları hapisane ve sorgulamalarda görevli kişilerin''infaz''eylemleridir.Katledilen devrimcilerin öldürülme olayına çeşitli süsler,düzmece tezgahlar hazırlayarak''infaz''eylemini gizlemeye çalışıyorlar.İntihar süsü gibi komik yutturmacalarla zevahiri kurtarmaya çalışıyorlar.Türkiye ve dünya kamouyuna utanmazca, hayasızca yalan söylüyorlar.Gerek ölüm olayları ve gerekse işkence eylemleri doktor'undan yargıcına kadar her görevli tarafından bilinmesine rağmen hiç bir mudahalede bulunulmaması uyguladıkları sömürge politikasının açıkça ortaya koymaktadır.

Kürdistan'da kurulmuş ikinci bir esir kampıda KIZILTEPE TUGAYI'dır.Diyarbakırda uygulanan insanlıkdışı eylemlerin tümü, belli bir program dahilinde buradada uygulanmaktadır. Özellikle toplu katliam uygulamaları burada daha yaygındır. cezaevi olarak kullanılan yerin zemin katı işkenceler sonucu öldürülmüş onlarca devrici ve yurtseverin mezarlığı haline getirilmiştir.Bölgenin sınıra yakın olması işkencecilerin tezgahlarını daha kolay oluşturmalarına imkan vermektedir.

Şöyleki, işkence sonucu ölen unsurlar dağa,sınıra götürülmekte ve sanki çatışma sonucu ölü olarak yakalanmış gibi duyurulmaktadır. Çatışmalarda öldüğü iddia edilen devrimcilerin yüzde sekseni ce sonucu öldürülmüştür. Daha önce yakalandıkları ailelerince bilinen kişilerin ölümü ise ''intihar'' , ''doğal hastalık'' olarak bildirilmektedir.

ŞUBAT 1982- KATLIAM- 1: Sömürgecilerin eli kanlı cellatları şubat ayı ortasında üç militanı kurşuna dizdi. Deve geçiti işkence üssünün lağım kanallarına atılarak gizlenen cesetler ailelerine bile gösterilmedi. Bu eyleme karşı durmaya çalışan onlarca militan ise işkence sonucu hastanelik edildiler.

MART 1982 - KATLIAM - II : 21 Mart'ta Nevrozu kutlamak isteyen militanlar, topluca kurşun yağmuru tutuldular. Otuzun üzerinde militan ağır şekilde yaralandı. İki kişi ise boğulmak suretiyle dü. Bu şekilde öldürülenlerden Mazlum DOĞAN ve Önder DEMİRKOL 'un cesetleri ailelerine teslim edildi. Sıkıyönetim savcısıyla görüşen Mazlum Doğan'ın ailesine savcı "sizin oğlunuz zaten idamla yargılanıyordu ha şimdi ölmüş, ha bir yıl sonra ne fark eder" cevabını vermiştir. Bu olayda gerek savcıların gerekse mahkeme heyetlerinin işkencele direkt ilişkili olduklarını açıkça göstermektedir.

MAYIS -1982-KATLIAM-III : Mayıs ayının ilk haftasında tezgahlanan üçüncü katliamda ise, beş yurtsever yakılarak öldürüldü. İsimleri tesbit edilen üç kişi şunlardır: Ferhan Türk, Ferhan Kurtay ve Mehmet Zengin.

Bunlar şimdiye kadar bizce tesbit edilen ve doğrulukları inkar götümeyen olaylardır. Bunun yanında özellikle Kızıltepe'de kırkı aşkın yurtseverin öldürüldüğü açık olmasına rağmen öldürülenlerin kimlikleri görüşmelerin nedeniyle

öğre nilememiştir.

kısıtlanması

Özellikle Kürdistan'da Sömürgecilerin cezaevleri politikaları "Türküm" demeyen, her unsurun gidecek imhasını önüne koymuştur. Yasal imkanlar elverdiği müdetçe mahkemelerde idam kararları çıkarma yoluyla, yasal dayanakları olmayanlar için ise özel işkence metodları uyguluyarak ve intihar, hastalık vb..sebeplere dayandırılarak imha gündemleştirilmiştir. Toplu direnmelerde ise hiç bir dayanağa gerek duyulmaksızın toplu imha uygulanmaktadır.

Bu insalık dışı politikasını uygularken bası, TRT gibi iletişim araçlarına sahip olmanın avantajlarını da en iyi bir şekilde kullanmakta ve kamu oyunu yalan, yanlış bilgilerle donatmaktadır. Tüm yayın organları kapatılan, yayın yapma olanaklarıyla iletişim araçlarından yoksun olan muhalefet ise dilinin yanlış bilgilendirmesini deşifre etme, gerçekleri kamu oyuna anlatma görevini yerine getirememektedir.

**KAHROLSUN BARBARLIK
KAHROLSUN ZORBALIK**

**YAŞASIN ÖZGÜRLÜK
YAŞASIN KURTULUŞ**

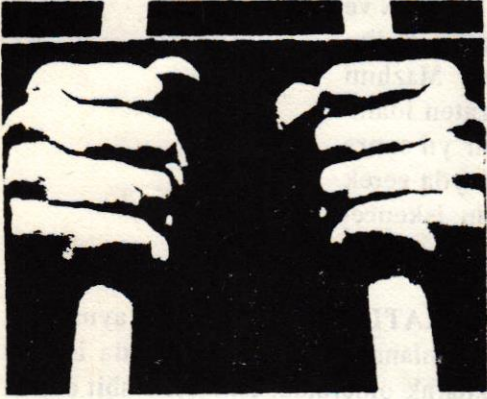
Bültenimizi noktalamadan: Cezaevlerinde yatan, işkencehanelerde yaşam kavgasını veren militanların ailelerini, yakınlarını ve tüm kamu oyunu yapılan insanlık dışı uygulamaların durdurulması için girişimde bulunmaya çağırır, bu uygulamalar devam ettiği müdetçe en az ceza almış olanların dahi dışarı sağ olarak çıkma olanağından yoksun kalacakları bilinciyle hareket etmeleri gerektiğini hatırlatırız.

Bu Bültenlerle amaçladığımız Militarist- bürokratik Diktanın en azında cezaevleri ve mahkemelerde uyguladığı insanlık dışı uygulamaları kamu oyuna ulaştırmak, yalan yanlış bilgilerin yarattığı tahribatları biraz olsun ortadan kaldırmaktır. Giderek cezaevlerinde, esir kamplarında yiğitçe direnen militanların mesajlarını halklarımıza ve dünya halklarına ulaştırmanın aracı olmaktadır.

**BIMRE HOVİTİ
BIMRE ZORDESTİ**

**BIJİ AZADİ
BIJİ RIZGARI**

Not: Bültenin en geniş biçimde okunmasını
sağlamanın bir görev olduğunu UNUTMA!

KAVGAYA VE DOSTLARA
DUYULAN HASRET DERİN
ZULUM, İDAM, İŞKENCE
BÜYÜYOR NAMLUDA KİN

BÜYÜYOR FIRTINALAR
KIPKIZIL KANIMIZDA
KÖLELİĞE, KORKUYA
YER YOK HAYATIMIZDA

GÜN DÖNER GİDER ELBET
VURUR DAĞLARA ŞAFAK
VE GELİR AYDINLIKLAR
TÜRKÜLERİ YAŞAMAK

O ZAMAN DÜŞER GERÇEK
KOCAMAN BİR DALGAYLA
NAS'OLSA BULUŞURUZ
DOSTLARLA VE KAVGAYLA

YÜKSELT İSYANINI EY HALK
EY BİN YILLIK ACI, DEŞİL
KANAT YARALARI

ATEŞLE FİTİLİ EY MÜBAREK HİNÇ
VE KADİM SABRİ ORTADOĞU'NUN
PARÇALAN

PARÇALA ZİNCİRLERİNİ EY HALK

YÜKSELT İSYANINI
YIKILSIN KÖLELİK
YIKILSIN ZULÜM

DENGİ KOMAL

Ober. Str. 42 41. Disburg 1/ West Deutschland/

/Bu BÜLTEN Avrupada Dengé Komal tarafın-
dan çoğaltılmıştır./

21 ŞUBAT ULUSLAR ARASI SÖMÜRGEÇİLİKLE MÜCADELE GÜNÜ VE BAZI GERÇEKLER

İnsanlık önemli bir tarihi güne yaklaşmakta: 21 Şubat Sömürgecilikle mücadele günü.

Bugün, sömürgeci yarayı bağında taşıyanlar için daha yakıcı ve önemli bir gündür. Çünkü, sömürgeciliğin yüzkarasını alınlarında taşıyan insanlar, uluslar ve halklar için bugün, bayraklaştırılan Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri ile derinden hissedilen bir durumdadır. Ama sömürgeciliğin kamburunu Ulusal Kurtuluş Hareketleriyle atan uluslar, halklar bugünü başka bir anlamda değerlendirmek durumundadırlar. Örneğin: Vietnam halkı bugüne sahip çıkarken ve bunu bilinçlere kazırken, başardığı Ulusal ve Sosyal Kurtuluş mücadelesinin kendi halkına, ulusuna ve dünya insanlığına kazandırdıklarını anlatacak; sömürgecilik altında inim inim inleyen halkların kurtuluşlarını isteyecek ve enternasyonal desteğini dile getirecektir. Ama Kürdistan'da bugünün önemi üzerinde durulurken, Kürdistan'da UKM'nin nasıl güçlendirileceği, örgütlenileceği ve perspektifleridile getirilecektir. Yani kurtulmuş bir halkın bakış açısıyla, kurtulmak isteyen bir halkın bakış açılarının farklı olması kadar normal birşey olamaz. Bundan dolayıda, farklı dönemlerin getirdikleriyle birlikte, farklı şeyler duyulacaktır.

Burjuva Demokratik Devrimler çağı, egemen sınıf olarak burjuvazinin yükselme dönemidir. Burjuvazinin yükselmesi emperyalizm döneminde en üst düzeye çıkar. Bu gelişme aynı zamanda, kendi karşıtının, sosyalizmin gerçekleşmesinin nesnel koşullarını yaratmıştır. Emperyalistler arasında I. emperyalist savaşın kopuştuğu ve devam ettiği koşullarda, dünya çapında devrim şartları dahada olgunlaştı. Ekim 1917'de tüm insanlık için yeni bir çağı açacak bir olay; dünya güçler dengesinin köklü değişikliğini sağlayacak toplumsal bir fırtına; ezilen insanlığın umudu olacak bir yıldız ve dünyanın o günden sonra doğrultusunu tayin edecek bir deprem yer yüzünde ortaya çıktı: OKTOBR 1917 SOSYALİST DEVRİMİ.

Oktober Devrimi Rusya'da tezahür etti. Bu devrim; işçi sınıfı, köylüler, diğer tüm emekçiler, askerler ve ezilen halkların ittifakını sağlayan Bolşevik PARTİSİ'ni Lenin'in partisinin öncülüğünde gerçekleştirdi. Oktober Devrimi ile birlikte, emperyalizm dünyada tek belirleyici güç olma özelliğini kaybetti. Emperyalizme, sömürgecilğe ve her türlü sömürü biçimlerine ve bunların sahipleri burjuvaziye, feodallere karşı: sosyalizm ve işçi sınıfı-emekçiler-ezilen halklar güçlü bir alternatif olmaya başladı. Bu yeni alternatifin doğuşuyla birlikte, emperyalistlerin kendi ilişkilerinde olduğu gibi, dünya çapında ilişkiler açısından köklü bir değişiklik oldu. Bu gelişmeye bağlı olarak, yeni bir güçler dengesi oluşmaya başladı.

Oktober Devriminin gerçekleşmesinde, emperyalistler arası çelişkilerin büyük bir etkisinin olduğunu, emperyalistlerde inkar edemez durumdadırlar. Bu gerçeklik, emperyalizmin aynı zamanda kendi yokoluşunu sağlayacak şartları yaratan bir sistem olduğunu bilinçlere kazıdı. Bunun sersemliğinin yarattığı ortamda, emperyalistler yeniden kendi aralarındaki çelişkileri ortadan kaldırmaya ve karşılıklı sorunları çözmeye çalışıp; kendi baş belaları olan Sosyalist Devleti (SSCB) yıkmak için bir ortaklık sağlamaya çalışmışlarsada, kendi aralarındaki çelişkiler ve halkların sosyalizme desteği bu çabalarının sonuçsuz kalmasını sağlamıştır.

Oktober Devrimiyle birlikte, sosyalizmin bir gerçeklik olarak ortaya çıkmasından sonra; emperyalizm ile sömürge, yarı-sömürge ve bağımlı uluslar arasındaki çelişki dahada derinleşti. Ulusal Kurtuluş Savaşları, sosyalist bir ülke desteğine kavuştuklarından dolayı, zafer şansları arttı. Her yeni zafer, emperyalist güçleri çığırna çevirdi. Sosyalist devletin barış, uluslar ve savaş konusundaki politikalarının bütün dünya halklarının, emekçilerinin kalbini çaldığından, emperyalistler rahatlıkla karşı cepheden S. Birliği'ne saldırma cesaretini kendilerinde görmüyorlardı. Emperyalistlerin bu sersemliği içinde, dünya devrim ve sosyalizm cephesi derinden derine güçlenmeye başladı. Durulmayan çatışma, emperyalistler arasında yeni bir savaşa yol açtı. Bu savaş başladığı zaman, takvimler 1939'u gösteriyordu.

Bu tarihe kadar, emperyalistler arasında savaşa yol açan bunalımlar ve çelişkiler derinleşirken, dünyanın birçok ülkesinde devrim için objektif ve subjektif şart-

lar olgunlaşmaya başlamıştı. SSCB'nin halklara sağladığı destek, halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş imkanlarının genişlemesini sağlamıştı. Bu koşullarda, SSCB'ni ve sosyalizmi yeryüzünden silmek isteyen emperyalist ülkeler, kendileri için baş tehlike halini alan Alman emperyalizminin o günkü başı çılgın Hitler yönetimine karşı SSCB ile ittifak etmek zorunda kalmıştılar. Sovyetler Birliği ile, Alman faşizmine karşı olan emperyalistler arasında gerçekleştirilen ittifak: insanlığı faşizmin belasından kurtardığı gibi, Doğu Avrupa'nın birçok ülkesinde Demokratik Halk İktidarlarının gerçekleşmesini sağladı ve böylelikle Sosyalizm dünya düzleminde ciddi etkinliğe sahip bir sistem haline geldi. 1917 ile başlayan süreç II. emperyalist dünya savaşından sosyalizmin daha güçlü olarak çıkması ile, yeryüzünde gelişmelerde emperyalist sistem dışında Sosyalist Sisteminde tayin edici bir rol oynamasını sağlamıştır.

II. emperyalist paylaşım savaşında, SSCB'nin Alman faşizminde karşı, emperyalist devletlerden bir kısmı ile ittifak oluşturmaları, Marx'ın, "Şeytanla bile ittifak edilebilir, yeterki biz kendimize güvenelim" tespitinin en canlı bir şekilde somutlanmasıydı. Bundan çıkarılacak en önemli ders: koşullar uygunsa düşmana karşı olan güçlerle ittifak etmekten sosyalistlerin korkmayacaklarıdır.

II. emperyalist paylaşım savaşından sonra, emperyalist-kapitalist dünyanın başına ABD geçti. Böylece emperyalist kamptada güçler dengesinde değişiklik oldu. Aynı şekilde, emperyalist sistem ve sosyalist sistem dengesi ortaya çıktı. Bu güçler dengesindeki değişiklik, yeni düzenlemelere yol açtı. Uluslar arası plânda yeni oluşumların ortaya çıkmasını ve güçlenmesini sağladı. Bu oluşumlardan biri de: BİRLEŞMİŞ MİLLETLER KURULU'dur. Birleşmiş Milletler (BM) kurulunda hem sosyalist ve hemde emperyalist, kapitalist ülkeler yer aldı. Bu oluşumun dokusu, büyük önder Lenin'in, "BARİŞ İÇİNDE BİR ARADA YAŞAMA" ilkesinin en somut bir biçimde hayat alanı bulmasıydı.

Dünya çapında devrimci-demokratik cephenin, işçi sınıfı hareketinin güçlenmesi ve ulusal kurtuluş savaşlarının zafere ulaşmasıyla gün be gün mevzi kazanan sosyalist, devrimci-demokratik cephe: uluslar arası kurum ve oluşumlardada daha gür bir şekilde seslerini duyurmaya başladı. Sonuçta: emperyalist burjuvazi ve devletler, kendilerinin dogasına aykırı ve kendi inkarlarını getirecek kararlara imza atmak zorunda kalıyorlardı. Böylece uluslar arası kurumlardada politika cephesinde kayıp üzerine kayıplar veriliyor. Emperyalist-kapitalist sistem'in her kaybı ilerici insanlığın bir kazancı olarak tarihe geçiyordu. İlerici insanlığın önemli kazanımlarından biri de, 21 Şubat'ın, Uluslar arası sömürgecilikle mücadele günü olarak kabul edilmesi kararıdır. Söz konusu kararla sömürgecilik mahkûm ediliyor. Bu, emperyalist kapitalist sisteme, onların sömürgeci politikalarına vurulmuş bir darbedir.

Emperyalist-kapitalist sisteme dahil ülkeler böylesi bir karara imza atarlarken amaçları, gerçek yüzlerini gizlemektir. Oysaki sömürgecilik kapitalizmin doğasından kaynaklanır ve kapitalizm var olduğu sürece sömürgeci politika şu ya da bu alanda şu ya da bu biçimiyle var olacaktır. Dünyamızda bugün klasik sömürge konumunda bulunan ülkelerin büyük çoğunluğu bağımsızlıklarına kavuşmuşlardır.

Bunlardan bir kısmı sosyalizm yolunu tutarak emperyalist-kapitalist sistemden ekonomik olarak kurtulma imkanına kavuşur iken; bir kesimde kapitalizmi yeğlemiş olmaları nedeniyle tekrar emperyalizmin ağırlarına takılmaktan kendilerini kurtaramamışlardır. Bugün artık klasik sömürgeciliğin yerini yeni sömürgeci politikalar almış. Halklar ağırlıklı olarak emperyalizmin bu yeni sömürü politikaları ile sömürülmektedir.

Emperyalist-kapitalist ülkeler uluslararası platformlarda kendi inkarı anlamına gelecek kararlara imza atarken, pratikte ise tamamen iki yüzlü tavır içerisine girmektedirler. Bir yandan var olan klasik sömürgeleri muhafaza etmek için birbirlerine yardımlarını esirgemezken, diğer yandan sömürü için yeni yeni yöntemler geliştirmektedirler. Yeni sömürgeci politikanın başlıca araçları olan IMF, Dünya Bankası, AET v.b. birçok uluslararası kuruluş bunun en iyi örnekleridirler.

Birleşmiş Milletler'in sömürgeciliğe ilişkin kararına imzasını atan devletlerden birinin T.C. olduğuda bilinmektedir. T.C. devleti, BM'de sömürgeciliği mahkûm eden kararına imza atarken, Kürdistanı bir sömürge olarak elinde tutmakta ve kürdistanlılara her türlü baskı, soykırım uygulamalarını ve sömürü biçimlerini reva görmeye devam etmekteydi.

Bugünde Kürdistanı sömürge statüsünde tutmak için her türlü baskı, işkence, terör ve katliama işlerlik kazandırmaktan geri durmuyor. 12 Eylül'den bu yana sömürgeci

uygulamalar dahada katmerleştirilerek sürdürölmektedir.

Kürdistanın bir parçasını sömürgeleştiren T.C. devleti bununlada yetinmeyerek bir oldu-bittiye getirerek Hatay'ıda ilhak etmiş. 1974 yılında ise, bir fırsatını yakalayarak Kıbrıs'ın bir kesimini işgal etmiş, yakın zamandada Kuzey Kıbrıs "bağımsız" Türk devletinin ilanını gerçekleştirerek yarattığı fiili durumu perçinlemiştir. Tüm bu yaptıklarıyla yetinmeyen T.C.Kürdistanın diğer parçalarına müdahale etmekte, Irak Kürdistanının Kerkük'üde kapsayan kesiminin işgal plânlarını yapmakta. Yunanistan ile soğuk savaşı sürekli gündemde tutmaktadır.

1985 yılının 21 Şubat'ında, Kürdistanın parçalanmışlığı devam ediyor. Kürdistan sahasında sömürgeci politika en barbar biçimde devam ettiriliyor. Koca bir halkın Ulusal Kurtuluşunun zafere ulaşmaması için, bir ulus yokedilmek isteniyor. Sömürgeciliğin toptan çöküşe yuvarlandığı bir dünyada, Kürdistan sahasında sömürgecilik politikasının en kirlisi, en gerisi olan klasik sömürgecilik sürdürölmektedir. Buna rağmen, dünyada büyük etkinliklere sahip olan uluslararası kuruluşlar seslerini yükseltmiyorlar ve bu sorunun çözümünde belli adımların atılması için girişimlerde bulunmuyorlar. Hiçbir şey yapmıyorlarsa, Birleşmiş Milletlerin almış olduğu kararların hayata geçirilmesi için dayatıcı olsalar bile yeterlidir. Elbetteki, bir halk kurtuluşu, bağımsızlığı ve özgürlüğü başkasından dilenerek alamaz. Halkımızda dilenerek değil, mücadele ile ulusal demokratik haklarını elde edecektir.

Kürdistanın parçalanmışlığının devam ettiği, yeraltı ve yerüstü kaynaklarının barbarca talan edildiği; tüm ulusal, demokratik hak ve özgürlüklerinin gasp edilerek sömürgeciliğin en vahşi metodlarla sürdüröldüğü bu koşullarda, halkımız her dört parçada da değişik mücadele biçimleriyle Ulusal Kurtuluşunu gerçekleştirmek için bir kavga içindedir. Bu mücadelenin bütün parçalardaki düzeyleri bilinmekte. Bunun yanında, Kürdistan hareketinin bütün parçalardaki problemleride bilinmekte. Bu problemleride tek tek sıralamak bu bildirinin kapsamını aşacaktır. Ama şunu belirtelim ki, varolan problemlerin varlığının kabulü yeterli degildir. Bu problemlerin çözömlenmesi için çaba içine girmek gerekir. Bu çabaların bilimsel yöntemlerle sürdürölmesi gerekir. Günlük çıkar ve endişelerden uzak bir biçimde, bu problemlerin çözümünün ele alınması gerekir. Ama mevcut ortamda, problemlerin çözümünde bilimsel yöntemlerin yerine: gurupçuluk, hissilik, güncellik, sığlık ve anti-gerçekçilik geçmiştir. Bunlardan sıyrılmak dayatmıştır.

Kürdistan sosyalistlerinin ve yurtseverlerinin, devrimimizin perspektiflerini netleştirme ve organik hale getirme görevleri daha yakıcı bir hale gelmiş durumdadır. Kürdistan'da Ulusal KH, dost ve düşmanın bütün yanlarıyla tayin edilememesinin derin acılarını çekmekte. Bu anlamda, Kürdistan yurtsever, sosyalist güçleri bir yerden bir yere savrulmakta. Kendi düşmanlarıyla elele kurtuluşa varacaklarının trajedisini halkımıza yaşatmaktalar. Birlikte olacakları güçlere saldırarak: onlardan, yurtseverleri katlederek; ittifakçı sınıf ve tabakalara karşı yanlış politika izleyerek, en büyük suçu işlemekteler. Safları sıklaştırmmanın en önemli yollarından biri, dostumuzla birlikte düşmanımıza karşı durmaktır.

Kürdistan devrimcileri: egemen ulus devrimci hareketleriyle ilişkilerini net hale getirerek, ortak hareket etmenin bütün platformlarını, biçimlerini ve örgütlerini tayin etmek göreviyle karşı karşıyadırlar. Aynı zamanda, bölge devrimci hareketleriyle ve dünya devrimci güçleriyle (sosyalist ölkeler, ulusal KH ve kapitalist ölkelerin işçi sınıfı hareketleri) ilişkilerinin programatik sınırlarını çok net hale getirmek merkezi göreviyle de karşı karşıyadırlar. Yoksa pragmatizmden kurtulmak, devrimci bir şahsiyet kazanmak mümkün olmayacaktır.

Kürdistan devrimcileri, sosyalistleri: Ulusal Demokratik Hareketin ve işçi sınıfı hareketinin bölünmüşlüğünü nedenleriyle birlikte bilince çıkararak nasıl birliğe vardırılacağıının bütün yanlarını belirgin hale getirmeleri gerekmektedir. İdeolojik mücadeleye hız vererek, ortak ve yakın eğilimlerin senteze vardırılması için gerekli araç gereçlerin ve örgüt biçimlerinin ortaya çıkarılması için kafalarını yormaları gerekmektedir.

21 Şubat Uluslararası Sömürgecilikle Mücadele Günü'nde, sömürgeciliğe karşı mücadelemizle, faşist diktatörlüğe karşı mücadelemizin diyalektik bağının büyük bir önem taşıdığını belirtelim. Kürdistan'da sömürgecilere ve onların işbirlikçilerine karşı geliştirilen mücadelenin, faşist diktatörlüğe karşı geliştirilen mücadele ile direk bağıntılı ve birbirinden kopmaz sorunlar olduğunu görmeli ve göstermeliyiz.

Türkiye toplumunun demokratikleşmesi, Kürdistanın bağımsızlık ve özgürlük sorunuyla, Kürt ulusunun KKTH ile iç-içe bir sorundur. Bu bilinerek hareket edilmelidir. Bu noktada, Türkiye'nin demokratikleşmesi adına Devrimci-Demokratik güçlerle ittifakı bir yana bırakan, tekellerin bir kesimiyle ittifakı gerçekleştirme gibi boş bir çaba içerisine girerek Kürt ulusunun KKKT Hakkını rafa kaldıranların hiçte hedefledikleri yle uygun bir davranış içerisinde olmadıklarını hatırlatmak isteriz.

21 Şubat'a yaklaşırken, Türkiye ve K.Kürdistan'da diktatörlüğün ekonomik, siyasal baskı politikası devam ediyor. Her gün onlarca devrimci tutuklanarak işkence tezgahlarından geçiriliyor. K.Kürdistan'da operasyonlar aralıksız devam ettiriliyor. G. Kürdistan'a saldırı şartları olgunlaştırılıyor. Görev mücadele etmektir. Mücadele örgütlülükle mümkündür. Onun içinde örgütlenmeyi hızlandırmak için çabalarımızı yoğunlaştırmak zorundayız.

Asıl mücadele alanı halkımızın üzerinde yaşadığı topraklardır. Mücadelenin o topraklarda yükseltilmesi için bütün olanaklarımızı seferber etmeliyiz. Bu bir namus borcudur ve onun ötesinde devrimci bir görevdir.

YEKİTİYA S O S Y A L İ S T

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMASI

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARINA

Eli kanlı faşist generallerin, iktidarı gasp edişlerinin 5. Yılında geride bırakırken: Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve emekçilerinin acıları, ızdırapları ve ekonomik sıkıntıları günden güne artarak had safhaya varmıştır.

Sömürgeci Askeri Faşist Cunta, iktidara geldiği gün propagandasında, "anarşi ve terörü önleyeceğini" ve "milletin birlik-bütünlük ve can güvenliğini temin edeceğini", "ekonomik dar boğazı açacağını" ileri sürmekteydi. Bunun için de, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfına, emekçilerine ve devrimcilerine karşı devlet terörünü başlattı. Çünkü, "anarşi ve terör" den kasıt, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin devrimci mücadelesiydi. "milletin birlik-bütünlüğün" den kasıt, Kürdistan halkının ulusal demokratik mücadelesiydi. Ekonomik kriz de, ulusal ve uluslararası plânda, sermaye dünyasını ve onun bir parçası olan Türkiye sermayedarlarını büyük çıkmazlarla karşı karşıya bırakmıştı. Ekonomik krizin atlatılabilmesi için, Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin, işçi sınıfı ve anti-sömürgeci muhalefetin bastırılması stratejik bir sorundu. 24 Ocak kararlarını yürütmek gerekliydi ve devlet terörü bunun için, dünden farklı bir biçimde başladı ve hızını kesmeden yol almakta..

Askeri faşist diktatörlük iyi, güzel, bilimi, insanlığı ve tüm halkı (halkların devrimcilerini, komünistlerini) karşı aldığı gibi; ekonomik ve siyasal düzeyde de burjuvazinin tekeldişi kesimlerini karşıya aldı. Bunun sonucu olarak bütün halkçı ve burjuva-demokratik kurumları tasfiye etti: Parlamento, feshetti; Siyasal Partileri, Sendikaları, Demokratik Kitle Örgütlerini ve Mesleki Demokratik Kuruluşları kapattı, kapılarına kilit vurdu. Sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin, mal varlıklarına el koydu. Siyasal Partilerin mallarını da, sınırlı da olsa denetim altına aldı. Burjuva siyasilerinde siyaset yapma hakkını kısıtladı.

Askeri faşist cunta, yönetimi ele geçirdiği ilk günden itibaren, "demokrasiye geçiş" için şartları olgunlaştıracağını da demagogisini yapmaya çalıştı. Çünkü, "demokrasiye geçiş" için, "demokrasi askıya alınmıştı". Bu da, yeni bir "demokrasi" anlayışydı. Tekelci burjuvazi onların arkasındaki emperyalist parabalaları, bunun dışında bir şey yapamazlardı. Pirleri; Hitler ve Musolini'nin yönetimi ele geçirişinden günümüze dek çok şeyler değişmiş, köprüler altından çok sular geçmişti. Dünya dengesi, emperyalistlerin ve kapitalistlerin aleyhine değişmişti..

Cunta, "demokrasiye geçiş" demagogisinin sonucu olarak kendi anayasasını tanzim etti. Anayasa ile toplumu şekillendirmeye ve yönetmeye başladı. Siyasal

Partiler, Sendikalar yasası gibi temel yasalar çıkarıldı. Siyasal Partiler Yasası'na uygun partiler kurdurtuldu. İpleri Askeri Cuntanın elinde olan partiler seçimlere girebildiler. Sivil bir hükümet kuruldu. Rejimin rengi değişti, ama faşist özü değişmedi. Böylece de, "demokrasiye geçiş" hikayesinin ne olduğu ortaya çıktı. Bunun yanında, Askeri Cunta eliti, seçimlerde, MDP'nin en son sırayı işgal etmesiyle, yüzüne en büyük tokatın indiğini gördü. Bu tokatı, yenileri izledi. Mahalli seçimlerde, parlamento dışındaki partilere halkın oy vermesi ve ciddi bir güç temerküzünün ortaya çıkması, en büyük tokatlardan biri oldu. Faşist diktatörlük, Türkiye ve Kürdistan halklarının en son tokatı atması içinde, pervasız uygulamalarından geri kalmıyor. Halklarımızın Birleşik Örgütlü gücü ancak ve ancak bu son tokatı atabilecektir.

Askeri Cuntanın uygulama ve politikalarına karşı çıkan Türkiyeli ve Kürdistanlı komünistler olmak üzere, ilerici-demokrat yurtsever, yüzbinlere varan insanlarımız diktatörlüğün zindanlarına tıkıldı, insanlık dışı tüm uygulamalara maruz kaldılar. Askeri cuntanın oluşturduğu uydurmaca mahkemelerde binlerce halk evladına, kumaş biçer gibi ölüm biçtiler, onbinlercesi en ağır cezalara çarptırıldılar. Yüzlercesi de, eli kanlı faşist silahlı güçleri vasıtasıyla: dağbaşlarında, sokak ortalarında, fabrikalarda, tarlalarda, anlaşılacağı üzere hayatın her alanında kadledildiler, ediliyorlar.. Sömürgeci Askeri faşist yönetimi "Sivil yönetime" dönüştürme programının ilk ve son olmayan eyleminin bir devamı olarak, Sömürgeci tekelci burjuvazinin bekçiliğini yapan polis güçlerine, en geniş yetkiler tanıyan, "Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu"un yürürlüğe girmesini sağladı. Bu kanunun yürürlüğe koyulmasıyla birlikte, "demokratik polis rejimi" tartışmazsı gerçekleşmiş oluyor. "Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu"yla, bir avuç tekelci burjuvazinin iktidarını koruyan polis, Türkiye ve Kürdistan halkları üzerinde ayrıcalıklı ve baskıcı bir elit haline getirilerek, her türlü demokratik hak ve kişi özgürlükleri resmi olarak polisin keyfi yönetimine bırakıldı. Sömürgeci tekelci burjuvazi, kendi iktidar bekçilerini kudurtulmuş haliyle yaşamın her alanında ilerici, yurtsever ve faşizme karşı olan her unsurun üzerine saldırtarak, saltanatlarını korumuş olacaktırlar. Bununla birlikte, "Pişmanlık Yasası" ile, geleceğini güvenceye bağlayacağını hesabını da yapıyor..

Faşist generaller ve Evren-Özal Diktatörlüğünün 5 Yıllık uygulamaları döneminde: Türkiye ve Kürdistan, ABD başta olmak üzere, emperyalizmin ve onun saldırgan örgütü NATO'nun savaş kışkırtıcısı poli-

tikasına uygun olarak, komşu Sosyalist ülkelere ve diğer komşu halklara karşı sıçrama tahtası haline getirildi. Emperyalizm ve sömürgeci Türk tekelci burjuvazisinin çıkarlarına uygun olarak, Kuzey Kürdistan patlamaya hazır silah deposu haline getirildi. Kürdistan da, yeni havaalanları açıldığı gibi; Diyarbakir, Van, Muş, Malatya v.b. şehirlerimizde havaalanları genişletilerek, ileriki günler için, ulusal ve toplumsal kurtuluş güçlerinin imhası ve bölgemizdeki ilerici-demokrat güçlere, ulusal kurtuluş ve toplumsal kurtuluş hareketlerine karşı kullanılmaya hazır vaziyete getirilmektedirler. Ülkemizdeki ve komşu ülkelerdeki devrimci güçlere karşı oluşturulan "Çevik Kuvvetler", ağırlıklı olarak Kürdistan topraklarında yerleştirilmiş durumda. Faşist diktatörlük, yalnızca Türkiye ve Kuzey Kürdistan halklarının düşmanı olmadığını, aynı zamanda, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki devrimci-demokratik, ulusal kurtuluş güçlerinin ve ezen ulus devrimci güçlerinin düşmanı olduğunu, 1983 Mayıs'ın da Güney Kürdistan'ın topraklarına girmekle ortaya koydu. Bununla kalmadı: Son bir yılda, Kuzey Kürdistan da gelişen bazı zamansız ve pusuladan yoksun eylemler gerekçe gösterilerek, bir taşla iki kuş vurulmaya çalışılmaktadır: Bir taraftan, Kuzey Kürdistan'da en sıkı operasyonlar geliştirilerek halk sindirilmeye, devrimciler tutuklanmaya ve katledilmeye, T.C'nin oto rite sağlayamadığı bölgelerde kontrol sağlamaya çalışırken; diğer taraftan, bu eylemlerin destekleyicisi olarak Irak ve Güney Kürdistan muhalefet güçleri görölerek, gösterilerek: Güney Kürdistan'ı işgal plân ve hazırlıklarını hızlandırmışlardır. Günümüzde operasyonları, tutuklamaları ve katliamları devam ediyor. Bunun yanında, Güney Kürdistan'ı işgal etme güncel bir olay olmamakla birlikte, bir tehlike olarak ortadadır.

Askeri Faşist Cunta, dış politikasında: ırkçı, saldırgan milliyetçi ve sömürgeci olduğunu uygulamaları ile tartışmasız bir şekilde Dünya halklarının gözlerinin önüne sermiştir. Yönetim dönemi boyunca, ırkçı, göven, milliyetçi saldırgan propagandalar alabildiğine yaygınlaştırıldı. 1974'de T.C silahlı kuvvetlerinin işgal ettiği Kıbrıs'ı, kukla Denktaş aracılığıyla "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti" olarak ilân etti..

Tüm bu uygulamalar rağmen, faşist diktatörlük: kapitalizmin yapısal durumundan dolayı Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan ekonomik, siyasal ve toplumsal bunalımlara çare bulamıyor, bulması da mümkün değildir. Gün geçtikçe, kitlelerin, başta işçi sınıfının homurdanmaları, tepkileri, kin ve öfkeleri bilenmeye başlamıştır. Bu gelişmelerin diktatörlüğü soktuğu çıkmazdan Savaş kışkırtıcılığı ile çıkılmak istenmektedir. Onun içinde, komşu halklara ve ülkelere karşı hergün savaş naraları atılmakta, tehditler savrulmakta, "büyük Türk devletinin ayrılanının kabarması için" gaz verilmektedir..

12 Eylül darbesinden sonra durum, genel hatlarıyla buyken: halklarımızın devrimci-demokratik, yurtsever ve komünist güçleri ne yapmalılar? Rejimin yıkılması için ve halklarımızın birleşik örgütlü gücünün yara-

tilması için hangi yol ve yöntemler izlenmelidir? v.b.gibi soruların tartışılıp açığa çıkarılması, dünden daha bir aciliyet arz etmektedir. Zaten, devrimci-demokratik güçlerin bunu tartışmakta olduğu gerçeğinde inkar edilemez. Ama bunun zamanlama ve etkinlik açısından, yeterli bir düzey oluşturmadığını da görmek gerekir. Denilebilir ki bu sorunların çözümünde, bir kararın yürüyüşü ile ilerlenilmektedir.

Ayrıca, bu ileri sürdüğümüz sorunlara, olumlu yaklaşan güçler olduğu gibi, olumlu yaklaşmayanlar ve tümünden duyarsız olanlarda vardır. Dünün (geçmişin) muhasebesinde acımasız olanların yanında; "dün herşeyimizle doğruyduk, bugün de doğruyuz" diyenler vardır. Bugün bu iki çizgi, Türkiye ve Kürdistan'da kalın hatlarla birbirinden ayrılmak durumundadır. Bunun içinde, etkin mücadele yöntemleri ve metodlarının yürürlüğe sokulması gerekmektedir.

Şu şaşmaz doğruyu klavuz kabul etmeliyiz: geçmişin kriticini yapıp olumluluklarımıza olumlu, yanlış ve sakat anlayışlarımızda yanlış diyebilmeliyiz. Bu yapılmadığı müddetçe yol alınması, geçmişin aşılması ve gerekli dönüşümlerin sağlanması mümkün değildir.

Şu da bilinmekte: Faşist diktatörlüğün tüm bu uygulamaları kendini yıkımdan kurtaramıyacaktır. Ama bu demek değildir ki, faşist rejim kendiliğinden gider, Demokrasi kendiliğinden gelir. Komünistlerin soyundugu demokrasi, proletarya demokrasisi veya halk Demokrasisi olduğu için, proletarya sosyalistlerinin birliğini ve tüm devrimci-demokratik, yurtsever güçlerin güç-eylem ve Cephe birliğini örmek, her sorumlu sosyalist insanımızın omuzlarındadır. Güçlerimizin birleştirilmesinin yol ve yöntemi üzerinde durulmalı, işçi sınıfı bilimine inananların siyasal-örgütsel birliği için adımların atılmasını, bilimsel sosyalist kurallara göre sağlamalıyız. İlk elden hangi güçlerle böyle bir çalışmayı yapacağımız belirginleştirilmek zorundadır.

Karamsarlığın, dağınıklığın, örgütsüzlüğün, tasfiyecici anlayışların ve bağımsızlaşmanın önüne, ancak ve ancak oluşturulacak güçlü önderliğe sahip; dün, bugünü ve yarını tahlil edip, ona göre kitlelerin önünde yürüyen Merkezileşmiş Sosyalist bir örgütle mümkün olabilir. Onun için, Türkiyeli ve Kürdistanlı Sosyalistler, komünist güçlerin ve komünizme aşama, dönüşüm yapabilecek devrimci-demokratik güçlerin birliği için somut adım atmak için hazırlanmalıdırlar.

Halklarımızın Birleşik Örgütlü Gücü, faşizmi yenecektir. Bunun için, Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci-demokrat, yurtsever ve sol güçlerin merkezileştirilmesi bir ön koşuldur. Bunu yapmazsak, kitleler burjuva güçlerinin iktidar arabalarının arkasına takılmaktan kurtulamıyacaklardır. Bugünden, devrimci-demokratik saflarda beliren yanlış, sağ ve kuyrukçu eğilimlere karşı mücadele ertelenmemesi gereken bir görev olarak durmaktadır..

- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK
- HALKLARIMIZIN BİRLEŞİK ÖRGÜTLÜ GÜCÜNÜ OLUŞTURMAK İÇİN İ L E R İ
- YAŞASIN HALKIMIZIN BİRLEŞİK BAĞIMSIZ DEMOKRATİK SOSYALİST KÜRDİSTAN İÇİN MÜCADELESİ

YEKİTİYA SOSYALİST A KÜRDİSTAN ÖRGÜTLEME KOMİTESİ

12 Eylül 80-84

Darbenin üzerinden 4 yıl geçti. Şüphesiz 12 Eylül 1980 darbesi, bütün gözeneklerinden kan ve zülüm akan Türkiye kapitalizminin, yeni bir dönemde, toplumu yukarıdan aşağıya yeniden örgütlemesinin darbesi idi. Darbe, toplumsal-ekonomik yapıya uygun siyasal üst yapı kurumlarının inşasını önüne koymuştu. Bu darbe, nitelik olarak 1960 ve 12 Mart darbelerinden çok farklı bir darbe idi.

Türkiye siyasal ve toplumsal yaşamının zorunlu bir uğrağı olan darbeden sonra uygulayıcılar, ilk elde bir kurucu meclis ve yeni bir anayasayı gündemlerine koydular. Burjuva diktatörlüğünü kalıcı kılacak kurallar ve sistemler inşa ettiler. Toplum düzeninin kopan kayışlarını yeniden birbirine bağlamanın örgütlenmesine gidildi. Bürokrasiden Üniversiteye, ordudan köy muhtarlarına kadar toplum yeniden düzenlendi. Bundan dolayı da toplumsal muhalefeti, şiddet, terör, işkence ve idamlarla bertaraf edip devrimci hareketi ezdi. Toplumu yeniden "düzen"e koymanın içinde taştığı çelişkiler, bunalımın ekonomik-siyasal ve ahlâki sefaleti eşliğinde, toplum kangrenleşerek yaşam çekilmez hale getirildi.

Devrimci hareket, Türkiye ve Kürdistan pratığının çetin ve sancılı sürecinde, bünyesini koruyarak, zor ama başarı vaad eden bir sürecin dinamiklerini koruyarak mücadeleye devam ediyor. Kürdistanlı sosyalistler, toplumsal devrim temelinde, silahı ve siyaseti örgütleyerek, ulusal isyanı ulusal kurtuluş savaşıyla bütünleştirmek için, azimle ve sabırla dönemin ağır ve çetin sürecinden geçmektedirler. Çünkü yaşam devam ediyor, mücadele devam ediyor. En zor ve en ağır şartlarda dahi ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzun bayrağını dalgalandıran mücadele değişik biçimleriyle sürüyor. Elbetteki bütün kurumları ile sömürgeciliğin ülkemizden kovulup, Kürdistan'da yeni bir dünya kurulana dek bu mücadele sürecektir. Diğer yandan darbe, dört yanı ile kusatılmış sömürge ülkemiz Kürdistan'ın bütün değerlerini imha etmeye yönelmiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve bölgenin devrimci depremleregebe olduğu siyasal istikrarsızlığın gerçeği diktatörlüğü büyük sayısal askeri gücü ve teknik araçları ile adeta Kürdistanı yeniden işgale kalkmaya sevk etmiştir. Kürdistan bir kan gölü haline çevrilmiştir. Kürdistanın diğer parçalarındaki güçleri tehdit altına alan diktatörlük, sınırlarda askeri yığınak yaparak, ulusal isyanı en zalim ve barbar vahşeti ile kuşatmaya koymuştur.

Bütün bunlara rağmen, 4. yılını dolduran askeri darbe, niteliği ve uygulamaları ile Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan toplumsal ve siyasal deprasyona çare bulamıyor, bulamazda. Gün geçtikçe kitlelerin büyüyen kin ve öfkeleri karşısında, çıkmaz içinde olan diktatörlük, soy bir ırkçılığı kemalizm eşliğinde yaygınlaştırarak savaş kundakçılığı yapmaktadır.

4. yılını dolduran bu gelişmeler karşısında koca tarihini ve yaşanan 10 yıllık politik tecrübelerin tarihsel sorunlarını anıyamayan Türk ve Kürt solunun büyük bir bölümü, hala soyut ideolojik kavramlar, klişeleşmiş kof ajitasyonlarla icrayı sanat etmektedir. Genelinde ise bu sol Türkiye ve Kürdistan pratiği dışında seyretmektedir. Ne yazık ki, geçmiş tezleri ile hesaplaşamayan bu sol, darbenin üzerinden dört yıl geçmesine, Türkiye ve Kürdistan toplumları çok hızlı toplumsal ve siyasal biçimlenmelere uğramasına rağmen, kepini çıkarıp arkasına dönüp bakmanın cesaretini gösteremiyor.

Kürt solu darbeden sonra, geçici çıkarlar ve Türk solu ile girişilecek ilişkiler uğruna, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi-nin ilkelerini, hedeflerini, reformist anti-faşizm ile bulanık-laştırılan hayati tavizler verme ile karşı karşıya kaldı. "Cephe" lerle, "5li güç birlikleri" ile dört yılını dolduran sol'un bir arpa boyu yol alamadığı ortadadır. Ama tüm bunlar cuntanın teşhi ri yönünden Avrupada yapılan çalışmaları gölgelemez.

Yukarıda çizdiğimiz bu tabloya rağmen, sömürgeci Türk burjuva diktatörlüğüne karşı, mücadeleyi Türkiye ve Kürdistan pratiği dışına taşımayan sosyalist hareket, kitleler içinde kök salarak her türlü ihanetin ve teslimiyetin kol gezdiği bu süreçte, ilke-lerini koruyarak ve devrimci hedeflerini netleştirerek mücade-leye devam ediyor. Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücade-lemiz ana rahminde, biçimlenerek, geçmişin kadim tecrübeleri ile olgunlaşıp gürbüzleşiyor. Diktatörlüğün uygulamaları ne kadar pervasızca ve insafsızca devam edecekse, hesaplaşma ve mücadele-nin o kadar acımasız olacağı mutlaktır.

Çünkü, yaşanan siyasal ve toplumsal tarihin gelişmelerinin teme-linde ulusal ve sınıfsal savaşım yatıyor. Dört yıldır ulusal ve toplumsal savaşım ne sekteye uğradı, nede yeniden başlayacak. Mücadele Türkiye ve Kürdistan pratiğinde kendisine özgü biçimler içerisinde gelişerek devam ediyor.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK !

YAŞASIN ULUSAL ve TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ !

Dengê Komal

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

KUZEY KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARINA !

12 Eylül 1980'deki askeri darbeden bu yana tam dört yıl geçti. Ağır ve acılı, kan ve gözyaşı dolu bir dört yıl. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halklarına, yaşamı zehir eden faşist askeri yönetim hala işbaşındadır. Şu farkla ki bugün yarı-sivil bir kılığa bürünmüş olarak karşımızdadır.

Bugün sözde bir parlamento var. Ama bu parlamento yalnızca 12 Eylülcü kukla partilerin temsil edildiği iktidarsız, göstermelik, gölge bir parlamentodur. Yargı bağımsızlığı yada özerkliğinden söz etmenin olanağı da yoktur, yargı kurumları da birer gölgeden ibarettir. Dün olduğu gibi bugün de gerçek iktidar tekelci burjuvazinin, onun en gerici kanadının piyonu durumundaki yürütmenin elinde toplanmıştır. Yürütmenin başında ise Amerikan uşağı üçbucuk haydut var, yani ipler alçak ve hain Evren çetesinin elinde bulunuyor. İşçi sınıfı ve öteki halk kesimlerinin kendi partilerini kurmaları, siyasal mücadeleye ve yönetime katılmaları bugün de yasaktır. Siyasal faaliyet sadece belli başlı burjuva kesimlerin, onların siyasal partilerinin tekelindedir. Ezilen ve sömürülen yığınlar için siyaset yapmak, birçoğu cuntanın icazeti ile kurulmuş olan partilere katılmak, onlara oy vermekten ibarettir. Bunu 6 Kasım genel ve 25 Mart yerel seçim senaryolarında gördük. Keza grev ve toplu sözleşme hakkı, söz, düşünce, basın, örgütlenme hak ve özgürlükleri üzerindeki yasaklar manzumesi devam ediyor.

Dört yıldır aralıksız sürüp gelen amansız faşist saldırı bütün hızıyla devam ediyor. Üstelik günbegün daha vahim boyutlar kazanarak. Türkiye Kürdistanı'nda bir süredir devam etmekte olan kanlı operasyonlar bu saldırı dalgasının en yeni halkasıdır. Faşist T.C devleti Kürt halkına yeniden savaş açtı adeta. Sömürgeci ordu, artık sadece T. Kürdistanı'nda değil, Kürdistanın öteki parçalarında da savaşıyor. Bu kaçınıcdır ki İran ve Irak Kürdistanı üzerine yürüyor. Gerici Irak ve İran rejimleriyle işbirliği halinde Kürdistan'ı çembere alıyor, Kürt halkını boğazlamaya, imha etmeye kalkışıyor. Bu durum 12 Eylül darbesinin ardındaki nedenleri, onun hedeflerini ve niyetlerini daha bir aydınlatıyor.

Biliyoruz ki 12 Eylül darbesi, bu tarihten önceki iç ve dış koşulların bir ürünüydü. Darbe öncesinde Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da derin ve yaygın bir muhalefet vardı. Halk muhalefeti o günkü yasal sınırlara sığmıyor, onları zorluyordu. Halklarımız eskisi gibi yaşamak, eskisi gibi yönetilmek istemiyordu. Mevcut burjuva partiler hükümette bir bir deneniyor, çeşitli koalisyon modelleri sinanıyor ancak bütün bu burjuva yollar tıkanıyordu. Burjuva partilerin yığın tabanı daralıyor, kitleler bu partilerden kopuyordu. Özellikle hakim sınıflar arasındaki sürtüşme ve bölünmelerin vardığı boyutları hatırlamak gerekir. Hasılı ciddi bir politik buhran yaşanıyor. Egemen sınıflar da artık eskisi gibi yönetemiyordu. Emperyalizme bağımlı tekelci Türkiye kapitalizmi can çekişiyordu. Ekonomik ve mali kriz derinleşiyordu. Bu krizi aşmak için düşünülen IMF patentli 24 Ocak kararları olağan koşullarda uygulanamaz nitelikteydi. Öte yandan Ortadoğu'da ABD egemenliği sarsılıyor, nüfus alanları ve çıkarları yara alıyordu. Türkiye de bir depreme gebeydi.

Generaller cuntası iktidara bu şartlarda elkoydu. Anayasa ve yasalar bir kenara itildi. Tekelci burjuvazinin açık terörist diktası kuruldu. Amaç, işçi sınıfı ve halk hareketini ezmek, buhranın bedelini emekçi halklarımıza ödetmek, içerde ve dışarda ABD ve işbirlikçilerinin çıkarlarını güvenceye almaktır.

Faşist yönetim bu hedefler yönünde bir hayli yol aldı. Yurtsever ve devrimci güçlerin kendi aralarında ciddi bir birlik kuramayışları, Sol içi sürtüşmeler ve doğru bir siyasal önderliğin yokluğu buna olanak sağladı. Oysa sağlam bir liderlik altında Türkiye ve T. Kürdistanı çapında militan bir bağlaşma kurulsaydı, zamanında bilinçli ve cesurca harekete geçilseydi faşist karşı-devrime geçit verilmezdi. Bugün de faşizmin alaşağı edilmesi için eksik olan koşullar gene bunlardır.

Görev, sozkonusu şartları hazırlamak için azami iradi çabayı göstermektir; genel siyasal af, sıkıyönetimin kaldırılması, idamların durdurulması, işgacı T.C birliklerinin Kürdistan'dan çıkması, Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkının tanınması... gibi daha bir dizi güncel ve acil talep etrafında halk yığınlarının mücadele mevzilerine çekilmesi ve faşizmin yerlebir edilerek yerine devrimin konmasıdır.

Tüm anti-faşist, yurtsever ve demokrat güçleri cuntayı en etkin biçimde protesto etmeye, onu lanetlemeye ve devrime omuz vermeye çağırıyoruz.

**KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!**

TEKOŞİN

**TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI**

YAŞASIN NEWROZ ! YAŞASIN ÖZGÜRLÜK !

Kürt halkının kan ve ateş altında sürdürdüğü özgürlük kavgasında yeni bir baharın kapısı vuruluyor: Newroz geldi!

Halkımız yüzlerce yıldır zalimlere, sömürücülere, kan emicilere karşı emekçilerin bu şanlı zaferini belleğinde taze bir anı, yüreğinde bir tutku olarak yaşıyor. Halkımızın en güzel geleneği, özgürlük bayramı kutlu olsun!

Yiğit Kürt halkı !

Bir bayramda daha özgürlükten yoksunsun. Bir newrozda daha demir parmaklıklar ardında esir, buz kesen hücrelerde yaralı ve mavi dağ başlarında kurşun ağzındasın!

Faşist sömürgeciler seni köle gibi çalıştırmak, ulusal benliğini elinden almak istiyorlar. Onlar emeğinin, ekmeğinin düşmanıdır! onlar umutlarının, özlemlerinin katilidirler! Bereketli yurdunda seni aç ve muhtaç bırakıyorlar!

Bu esaret zinciri, bu zulümlü saltanat sürsün diye kan ve ölüm saçıyorlar. En yiğit oğullarını, en yürekli kızlarını, özgürlük istediler diye, aydınlık istediler diye, işkence ve ölüm tezgahlarında katlettiler.

Yiğit Kürt halkı!

Yüzünü seyretmeye doyamamışken kara bir zemheride ıssız bir dağ yamacında gömdüğün oğullarını unutma! Oğlu işkencede öldürülen gün yüzü anaları unutma! Babası köy meydanında vurulan, ocağı başına yıkılan, yetim çocukları unutma! Dehak bozuntusu üç buçuk generale karşı umudunu siper, onurunu bayrak yapan genç kızları yüreğinden çıkarma!

Onlar senin için kavgaya girdiler, dayanışmayı ihmal etme! Ulusal değerlerini, dilini, kültürünü sömürgeci cellatların eline bırakma! Onurunu aşağılık katil sürüsüne çığnetme! Sen onlardan kat kat güçlüsün. Kendi davana sahip çık, senin için düşünlere destek ol!

Kürdistanlı yurtseverler, devrimciler!

Yılginlığa, karamsarlığa, umutsuzluğa yer yok saflarımızda! Halkımızın ulusal bilinci, mücadele azmi ve devrimci dinamizmi sömürge zincirini kıracak güçtedir. Yeter ki bu potansiyeli doğru yolda ustaca yönlendirecek araç ve yöntemleri geliştirelim. Bugünkü dayanıklıktan kurtulmak, ortak hedefte birleşmek, en geniş halk yığınlarıyla bütünleşmek amacımıza ulaşmanın önkoşuludur. Tüm Kürt ulusunu birleştiren, onu tek bir yürek haline getiren Newroz geleneğini ancak bu şekilde harcanan çabalarla sürdürüp derinleştirebiliriz.

Kürdistanlı komünistler! Sınıf mücadelesinin öncü savaşçıları!

Özgürlük kavgasının en ağır yükü ve sorumluluğu sizin sırtınızdadır. Ulusal demokratik hareketin belkemiği ve öncüleri sizlersiniz. Mücademizin başarısı doğru ve isabetli tutumumuza, işçi ve emekçi kitleleri aydınlatma ve örgütlenme doğrultusundaki çabalarımıza bağlı.

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı Kürt ulusunun en yakın müttefiki Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkıdır. Bu ittifak yalnızca iki komşu

halkın dayanışması düzeyine indirgenemez. Düşmanımız ortak, hedefimiz aynıdır. Birlikte yürüyeceğimiz yollar var!

Faşist zorbalığa karşı devletçi burjuva muhalefetinden ututlanarak Kürt ulusal demokratik güçlerini küçümsemek, onları arka plana atmak ne kadar yanlış ise, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk hareketi ile mücadele birliğini kavramamak da o kadar yanlıştır!

Her iki eğilim de bizi yanlış konumlara götürür, mücadelemizi zorlaştırır, zaferi uzaklaştırır. Böyle yapanlar işçi sınıfına, onun muzaffer ideolojisine, Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci dinamizmine inanmayan burjuva kuyrukçuları ve dar görüşlü küçük burjuvalardır.

Umudumuz Türkiye işçi sınıfının, emekçi halkının, Kürt ulusal demokratik güçlerinin birliğindedir. Yeter ki bu birliğin taşıdığı dinamizmi ve potansiyeli hedefine götürecek silahı yaratabilelim.

Bu silah seven şartlanmaları ve milliyetçi önyargıları yıkarak her iki ülkenin komünistlerini bağrında toplayan, işçi sınıfı bilimi ile donanmış, enternasyonalist bir komünist partisidir.

Partimiz kuruluşundan beri bu yolda ısrarla çaba harcıyor. Ortak görevlerimizi başarıyla yerine getirebilmek, ortak hedefimize varabilmek için aynı partide birleşelim!

Newroz yalnızca bir gelenek, yalnızca bir tarih mirası değildir. O, emekçilerin zaferi ve zulmün yıkılışı gibi bir politik içeriğe sahiptir. Özgürlük kavgasında bir mesale, bir mücadele bayrağıdır.

Onu bu içerikle kutlayalım! Omuz omuza, yan yana, tüm silahlarımızı faşist cuntaya yöneltelim! Zafer mutlaka bizim olacaktır!

YAŞASIN NEWROZ !

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ !

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ KARDEŞLİĞİ !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (BİRLİK)

politik bürosu

NEWROZ NEDENİYLE DÜZENLEDİĞİMİZ

-S E M İ N E R E Ç A Ğ R I -

"KÜRDİSTAN KURTULUŞ MÜCADELESİ PROLETARYA ÖNCÜLÜĞÜNDE

ZAFERE ULAŞACAKTIR!"

-KURT ULUSAL SORUNU ve YANLI, EĞİLİMLER-

Tarih:1.Nisan.1984,Pazar

Saat :13.00 -Yer:Alte Mensa-KÖLN

(7 No.lu tramvayla Universitat Str. durağına kadar)

Tüm ilericiler,yurtseverler,devrimciler çağrılıdır.

TURKİYE KOMUNİST PARTİSİ(BİRLİK)- F.Almanya örgütü

KÜRDİSTAN ULUSAL DEMOKRATİK DEVRİM PLATFORMU

Çağımızın başında Osmanlı imparatorluğu içinde çok yönlü ulusal mücadeleler olmaktaydı. Balkan halklarının ulusal kurtuluş mücadelesini, Araplar, Kürtler ve başta Ermeniler olmak üzere, Anadolu'da yaşayan gayri-müslim halkların ulusal hareketleri takip ediyordu. Diğer yandan, Osmanlı İmparatorluğunun kendisi bir yarı sömürge durumuna düşmüştü ve Türk halkının bu yarı sömürge durumuna karşı anti-Emperyalist Ulusal Kurtuluş Mücadelesi sürmekteydi. Türkiyede yaşanan ulusal hareket bir taraftan emperyalizme karşı bir ulusal kurtuluş savaşı şeklinde gelişirken, diğer taraftan Osmanlı İmparatorluğunun harabeleri üzerine mümkün olan en fazla sömürge toprağını egemenliği altında tutma çabası olarak geçiyordu. Sonuçta Türkiye siyasi bağımsızlığına kavuşurken, batı ermenistan ve belli arap toprakları ile birlikte Kürdistanın büyük bir parçası Türkiye devletinin egemenliği altında kaldı. Türkiye burjuvazisi gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerini bastırarak türkiye kürdistanında sömürgeci egemenliğini pekiştirdi.

Kürdistanın geriliğinin en baş sebebi, üzerindeki sömürge boyunduruğudur. Türk burjuvazisi, Kürdistanın ekonomik ve toplumsal gelişimini engellemiş, kürdistanın en geri, köhne güçleri ile ittifak kurarak yer altı ve yer üstü kaynaklarına el koyup kürdistan toplumunu gerilik içinde tutmaya çabalamıştır. Kürdistan toplumsal ilerleme güçlerinin gündemindeki acil görev sömürge boyunduruğunun sökülüp atılması, kürdistanın Özgür gelişimi için gerekli şartların sağlanmasıdır. Bu Ulusal Demokratik Devrimle mümkündür.

Türkiye burjuvazisi Kürdistan'da kendine bağlı bir kapitalist gelişme gerçekleştirmiştir. Bugün Türkiye Kürdistanında kapitalist ilişkiler egemendir. Nevarki bu durum Kürdistanın toplumsal ilerleme meselesini çözemiştir ve çözümecektir. Çünkü kapitalist gelişme özgür bir ortamda değil, sömürgeci ilişkiler içinde ve kürdistanın en geri güçlerini kapitalist renge boyama şeklinde olmaktadır. Fakat burada belirtmek gerekirken kapitalist ilişkilerin gelişmesi, ulusal ve toplumsal hareketin gelişmesini hızlandırmakta bu harekete yeni güçler katmakta sosyal muhtevasını güncelleştirmektedir. Türk burjuvazisi şöyle bir açmazla karşı karşıyadır: Bir taraftan Kürdistan'da kapitalist ilişkileri geliştirmek zorunda kalmak ta, ama diğer taraftan gelişen kapitalist ilişkiler türkiye burjuvazisinin kürdistan'daki sömürge egemenliğinin yıkılması için gerekli güçleri ve şartları yaratmaktadır.

Kürdistan devriminin baş düşmanları sömürgeci türkiye burjuvazisi ve onunla işbirliği içindeki feodal ve kapitalist kürt egemenleridir. Sömürgeci egemenlikle Kürt feodal ve kapitalistlerinin egemenliği birbirine kenetlenmiş olgulardır. Bu yüzden bu iki kesimin egemenliğinin yıkılması birinden kopmaz hedefleri oluşturan, bütünsel bir mücadeleyi gerektirir. Böylece Ulusal Demokratik Devrim sömürgeci egemenlikle birlikte kürdistanın köhne güçlerini de tarihin çöplüğüne atması olacaktır. Ulusal Demokratik devrimin iki ana meselesinden biri Kürdistanın Özgürlüğünün sağlanması ise diğeri toprak meselesinin çözümüdür. Feodal ağa ve büyük kapitalistlerin elinden alınan topraklar köylülere devredilecektir.

Prekapitalist ilişkiler kürdistan'da türkiyede olduğundan daha yaygın ve yoğundur. Kürdistanın burjuva devrimi konağına yapamamış olması sömürgeci diktatörlüğünün feodal ağa ve aşiret reisleri ile işbirliği yapması, bugünün kapitalistlerinin dünün feodalleri olması, prekapitalist ilişkilerin ciddi oranda muhafazasını getirmiştir. Ekonomide kendini gösteren bu durum siyasi yapıda daha belirgin bir niteliğe sahiptir. Prekapitalist ilişkilerin tasfiyesi Ulusal Demokratik Devrimin önemli görevlerinden birisidir. Bu devrimin anti-feodal yanını oluşturur.

Emperyalizm hem türkiyenin özgürce gelişip kalkınmasının hemde kürt ulusal sorununun çözüme kavuşmasının en önemli engellerinden birini oluşturmaktadır. Sömürgeci burjuvazi Kürdistanı emperyalizmle işbirliği halinde soyup talan etmektedir.

Kürdistan toprakları sömürgeci burjuvazi tarafından emperyalizmin askeri hizmetine sokulmuştur. Böylece Türkiye Kürdistanındaki ve Kürdistanın diğer parçalarındaki Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı olduğu gibi, Sosyalist ülkelere ve bölgedeki Anti-Emperyalist devrimci güçlere yönelik bir saldırı üssü haline getirmiştir. Bu sebeplerden dolayı kurt ulusunun örgürlük mücadelesi sadece türkiye burjuvazisine karşı değil aynı zamanda emperyalizme karşı bir mücadele olmak zorundadır. Emperyalizme karşı mücadele olmadan ulusal örgütlülüğün kazanılması mümkün değildir. Çünkü bu anti-emperyalist mücadele olmadıği takdirde, kovulan türkiye burjuvazisinin yerini emperyalist ülkelerin burjuvazisinin almasından öteye gidemeyecektir. Sonuç olarak Kürdistan Ulusal Demokratik Devrimi aynı zamanda anti-emperyalist bir devrimdir.

Kürdistan devriminin acil görevi sömürge boyunduruğunu ve yerli gerici güçlerin egemenliğinin kaldırılmasıdır. Ama devrim burada kalamaz. Kalırsa yeni tür bir gericiğin kürdistanı yerleşmesi kaçınılmazdır. Kürdistan halkının gerçek kurtuluşu Sosyalist bir düzenin kurulması ile mümkündür. Bu ise Ulusal Demokratik Devrimi Sosyalist devrimin takip etmesini zorunlu kılar. Kürdistan devrimi üzerinde Ulusal Demokratik Devrim ve Sosyalist devrim konaklarının yer aldığı kesintisiz bir süreci oluşturur.

Kürdistan Devriminin öncü gücü Proleteryadır. Proletaryanın en temel ve güçlü müttefiki kürdistan köylülüğüdür. Ulusal Demokratik Devrimde büyük toprak sahipleri dışında kalan Kürdistan köylülüğünün ezici çoğunluğunun çıkarı vardır. Şüphesizki Kürdistan Proletaryasını, İşçi-Köylü ittifakında yakın dostu en basta yoksul köylülüktür. Proletarya yoksul köylülükle ittifaki vasıtasıyla köylülüğün geniş kitlesini kendi nhal hedeflerine de ikna edecek, bu doğrultuda peşinden sürükleyecektir.

Çeşitli sınıf ve tabakaların siyasi temsilcisi ve eylemcisi rolünde ortaya çıkan aydınların ve gençliğin Kürdistan devriminde önemli bir yeri vardır. Ulusal Demokratik ve Sosyalist bilimin halk kitlelerine taşınmasına ek olarak aydınlar ve gençlik devrimde pratik olarak önemli işler üstlenebilecek bir kitleyi oluşturuyor. Kürdistan devrimi, İşçi, Köylü, Aydın ve gençlik devrimi olacaktır. Kürdistan Proletaryası sıkı bir ittifak politikası güderek Kürdistan aydınlarının ve gençliğinin bilgi ve dinamizmini Ulusal Demokr atik Devrimin gerçekleşmesi ve onun sosyalist devrim ile tamamlanması yolunda kullanacaktır.

Şehir ve Kasabalardaki geniş bir küçük burjuva tabakasının çıkarı Ulusal Devrimdedir. Ulusal burjuvazi devrim içinde nicel varlığından öteye bir güce sahiptir. Çünkü köylülük ve şehir küçük burjuvazisi ulusal burjuva fikirlerin tutunması ve yaygınlaşması için uygun bir zemin oluşturmıştır. Bunun sonucu olarak köy ve şehirlerden beslenen bir çok küçük bujuva örgüt ve kişi siyasi olarak ulusal burjuvazinin konumumuna sahipler.

Kürdistan Proletaryası Ulusal Demokratik Devrimdeki ittifak güçlerini ulusal demokratik bir cephede birleştirecek öncü ve yönlendirici güç konumunda kendisi olmak üzere bu cephenin ulusal demokratik iktidarını gerçekleştirecektir.

Kürdistanı sömürge egemenliğinin sürdürülmesi türkiye toplumunun ilerlemesi önünde de bir engeldir. Kürt ulusu ve azınlık halkları üzerindeki baskı ve sınırlamalar kaldırılmadan türkiyede demokrasinin kazanılması mümkün değildir. Bu yüzden basta Komünistler olmak üzere türkiyede gerçek bir demokrasi için mücadele eden siyasi güçler ve emekçiler, ulusal hakları için mücadele eden kürdistan halkını desteklemek durumundadır. Kürt Ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmayan, bundan kusur eden solcular işçi ve köylülerin gerçek temsilcileri değil, türkiye burjuvazisinin "sol"cu yardımcılardır.

Kürdistan halkının düşmanı türkiye işçi ve emekçileri değil, türkiye burjuvazisi ve onunla işbirliği içindeki kürdistan egemenleridir. Kürdistan halkı, türkiye işçi ve köylülerinin sahsında yakın bir müttefike sahiptir. İşçileri ve köylüleri ile burjuvazisi arasında ayırım yapmadan bir bütün olarak, türkiyenin insanını düşman gösterecek eğilim, türkiye burjuvazisinin oyuncağı olmaktan öteye gidemeyecek gerici bir eğilimdir.

Türkiye Demokratik Halk Devrimi ile Kürdistan Ulusal Demokratik Devrimi, aralarındaki farklılığa rağmen güçlerinin karakteri ve yakın ilişkilerinden ve aynı düşmana sahip olmalarından dolayı ortak bir devrim sürecinde birleştirebilirler. Bu, her iki devrimin başarısı açısından en gerçekçi ve en etkili yoldur. Buna rağmen belli tarihsel şartlarda ayrı bir kurtuluş

savaşı dayatabilir. Kürdistan Komünistleri bu savaşa aktif olarak katılacaklardır.

Kürdistan Ulusal Demokratik Devrimi güçleri ile Türkiye Demokratik Halk Devrimi güçleri, ortak devrim sürecinin bir gereği olarak Birleşik bir Cephe oluşturlar. Bu cephenin bel kemiğini Türkiye ve Kürdistan Proletaryasının birliği oluşturur.

Türkiye ve Kürdistan Proletaryasının birliği iki ülkenin devrimi için her şeyden önce gelir. Burjuvazinin alt edilmesi kadar Sosyalizme varmanında başlıca garantisi Türkiye ve Kürdistan Proletaryasının devrimci birliğidir. Türkiye ve Kürdistan Proletaryasının birliğinin en ileri şekli, her iki ulustan komünistlerin, sınıf bilinçli işçilerin aynı parti saflarında birleşmesidir. Türkiye ve Kürdistan Proletaryasının devrimci yöneticisi ve öncü kolu her iki ülkenin komünist güçlerini birleştiren Birleşik Komünist Partisidir.

Kürdistan Komünistleri, sömürgeci egemenliğinin yıkılması ve kürdistanın özgürlüğünün kazanılmasından sonra demokratik kürdistanla demokratik türkiyenin birliğinden yanadırlar. Her iki halkın çıkarına olan ve tarihin ilerici doğrultusu budur. Türkiye ve Kürdistan toplumlarının birliğinin önündeki başlıca engel türkiye burjuvazisinin kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliğidir. Biz bu sömürgeci egemenliği kaldırmak ve kürdistanın özgür olması kürt ulusunun ulusal egemenliğini kendi eline alması için savaşıyoruz. Ama bu türkiye ve kürdistan halklarının birliğine karşı olduğumuzdan değil, en etkili ve sağlam birliğini savunduğumuz içindir. Çünkü sağlam ve kalıcı birlik her iki halktan birinin diğeri karşısında ve üzerinde her hangi bir sınırlama ve imtiyaza sahip olmadığı, her iki halkın kendi egemenliğini kendi elinde tuttuğu şartlarda zora ve baskıya değil, serbest rızaya dayalı olarak gerçekleştirilebilir. Sömürgeci türkiye'ye karşı özgürlük için mücadele demokratik türkiye ile birlik; kürdistan proletaryasının sloganı bu olmalıdır.

Demokratik Türkiye ile Demokratik Kürdistanın birliğinin en uygun şekli ikisinin aynı merkezi devlet içinde federatif birliğidir.

1900 lerin başında, 1920 ve 1930 larda ayrı devlet olarak Bağımsız Kürdistan doğru bir hedefti. Çünkü Kürdistanın özgürlüğünün başka bir şekli yoktu. Padişahlık ve burjuva Türkiyesi ile, özgür, demokratik bir birlik mümkün değildi. Demokratik bir birliği yapatacak ve koruyacak güçler her iki tarafta henüz oluşma halindeydi. Ancak bugün Türkiye ve Kürdistan'daki sınıfsal ve siyasal güçler mevzilenmesi her iki ülkenin demokratik birliğini mümkün kılmakla kalmamakta en gerçekçi hedef haline getirmektedir.

Birleşik Kürdistan-Kürdistanın dört parçasının devlet birliği- belli tarihi şartlarda uygun çözüm olabileceği halde bugünkü şartlarda gerçekçi hedef değildir. Ne varki Kürdistan Komünistleri, dört parçadaki halkımızın ulusal demokratik dayanışması için mücadele edecekler ve Birleşik Kürdistan hedefi ilerici bir çözüm olarak gündeme geldiğinde bunu destekleyeceklerdir.

Demokratik Türkiye ile federatif birlik bundan sonrada Birleşik Kürdistan ihtimalini ortadan kaldırmaz, aksine ilerletici olduğu taktirde ona açık en uygun şekli oluşturur.

Kürdistan Ulusal Demokratik Devrimi Kurt ulusunun özgürlüğünü sağlamakla kalmayacak, Kürdistan'da yaşayan Ermeni, Süryani, Arap vb. azınlık halklara da bugün yasak olan ulusal haklarını tanıyacak, üzerlerindeki baskı ve horlamayı kaldıracak. Bunların haklarını sınırlama ve üzerindeki baskıyı sürdürme eğilimini Kürt burjuvazisinin gerici bir eğilimi olarak mahkum ve reddedecektir.

Din ve mezhep ayrımcılığı (Müslüman-Hristiyan, Alevi-Sünni-Yezidi vb.) bir yanıyla gericiliği ayakta tutmaya yönelik bir araç olmakta, Kürt ulusu için de ulusal birliği parçalayıcı bir rol görmektedir. Ulusal Demokratik devrim, sömürgecilerin ve Kürdistan'daki egemen güçlerin dayanağı durumundaki şıhlık, Dedelik vb. dini kurumları tasfiye ederken dini baskı ve ayrımcılığa son verecektir.

Su anda Türkiye ve Kürdistan'da süren Faşist Diktatörlük her iki ülke halkının da düşmanıdır. Faşist diktatörlüğün yıkılması Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin ortak ve birinci adımını oluşturuyor. Türkiye ve Kürdistan'daki Anti-Faşist güçleri birleştiren Anti-Faşist birleşik cephe günün acil görevidir.

Türkiye'de olacak her demokratik gelişmeyi, Kürdistan Ulusal Demokratik güçleri desteklemek görevi ile yükümlüdürler. Çünkü demokratik Türkiye ve özgür Kürdistan birbiriyle sıkı ilişki içindeki hedeflerdir.

Kürdistan devrimi barışçıl olmayacaktır. Devrim, şu yada bu biçim altında yürütülecek silahlı mücadele ile başarıya ulaşabilecektir. Ancak bu yol Kürdistan halkının tarihinden dolayı değil, sömürgeci Türkiye burjuvazisinin tutumundan dolayı kendini dayatmaktadır. Buna rağmen Kürt halkı kendi özgürlüğünü barışçıl yollardan kazanmak için kereken titizlik ve gayreti gösterecektir, doğabilecek fırsatları değerlendirecektir. Çünkü Halkları yakınlaştıran ve halkların çıkarına olan barışçıl yoldur.

Kürdistan Proletaryası dünya proletaryasının bir müfrezesidir; mücadelesi, proletaryanın evrensel mücadelesinin bir parçasıdır. Tarihi olarak, burjuvazinin çözmesi gerektiği halde çözemediği ulusal devrim davasını proletaryanın omuzlamak durumunda kalması, asla ve asla onun kendi enternasyonalist düşünce ve davranış konumundan ayrılabilmesi ve milliyetçi bir konumu benimseyebileceği anlamına gelmez. Kürdistan proletaryası enternasyonalizm için ve her türlü milliyetçiliğe karşı ideolojik mücadelesini ara vermeden sürdürecektir. Türkiye proletaryası ile kardeşçe birliği ve kaynaşması onun enternasyonalist ruhunun en açık göstergesi olmaya devam edecektir.

Kürdistan demokratik devrimi, dünya devrim sürecinin kopmaz bir parçası, bir adımı olacaktır. Kürdistan proletaryası, dünya sosyalist sisteminin kazanımlarını yeni ülkelerin sosyalist ülkeler ailesine dahil olmalarını, halkların ileriye yönelik tüm zaferlerini alkışlarken, kendi mücadelesini, dünya burjuvazisini topyekün ve nihai olarak yok etmeye yönelik evrensel mücadelenin bir parçası olarak görür ve her aşamada ona tabi, onunla uyumlu kılma özen gösterir.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (BİRLİK)
YUNANİSTAN ÖRGÜTÜ

TÜRKISCHER STAATSTERROR IM 4. JAHR

Seit 4 Jahren besteht immer noch die faschistische türkische Junta, weiterhin werden Demokraten, Patrioten, und Revolutionäre gefoltert und hingerichtet.

Jede Art von politischer Bewegung ist untersagt. Es gibt keine Pressefreiheit. Die politischen Gefangenen leben unter menschenunwürdigen Zuständen in den Gefängnissen in der Türkei. Kein Besuch von Verwandten, noch Gespräche-Kontakte mit Rechtsanwälten sind zugelassen. Medizinische Verfolgung Keine, Ernährung derart schlecht und folglich gesundheitliche Schaden. Die Foltermethoden an politischen Gefangenen sind unvorstellbar grausam-Zerstümmelungen Keine Seltenheit.

KEINE MENSCHENRECHTE

KEINE MENSCHEN WÜRDE

In Kurdistan in Diyarbakır werden kurdische, politische Gefangene noch mehr gefoltert und Hinrichtungen sind an der Tagesordnung. In Mamak in Ankara wurden bis jetzt schon weit über 100 Menschen getötet.

Seit 12. Sept. 1980 hat die monopolistische, türk. faschistische Junta nicht nur Revolutionäre, Sozialisten, Patrioten verhaftet und gefoltert, sondern auch Wissenschaftler, Professoren und Künstler die Arbeit entzogen und in die Gefängnisse gesteckt...

Seit Evren und Özal an der Regierung sind wurde zwar eine neue Verfassung gegründet, technologisch progressiv weiter gearbeitet ABER dennoch verhungern Menschen.

Wir Revolutionäre können an die türkische Regierung nicht glauben, weil die Junta das Volk irreführt sowohl in wirtschaftlicher als auch in politischer Hinsicht. Der türkische Staatsterror hat sich expandiert und die Sicherheit der Menschen in Frage gestellt. Türkisch-anatolische Städte und Kleindörfer, sowie NORD KURDISTAN sind dem ständigen Terror des Militärs angesetzt. Willkürliche, nachtlche Aktionen von seiten der Regierung verunsichern das Volk auf ausserste...

Mit dem Iran und Irak ist die Türkei übereingekommen, dass in der jeweiligen Ländern das entsprechende Kurdische Volk von Zeit zu Zeit interveniert wird. Der letzte Einmarsch war im August dieses Jahres. Dabei wurden viele Häuser zerstört und viele Menschen geopfert. Das kurdische Volk soll durch diese Methode geschwächt

werden.

Die US- Imperialisten und Nato möchten die Türkei für eigene ökonomische Ziele benützen. In türkisch Kurdistan wurden neue Flughäfen gebaut. Nukleare Waffen sollen stationiert werden, was unter anderem auch bedeutet, dass dem Kurdische Volk für Selbststimmungsrecht sowie die demokratische Freiheit Keinen Raum lässt.

Özal hat türk - KURDISTAN den Namen " die NEUE WÜSTE " gegeben. Hintergrund für dieses BETRÜGERISCHE verhalten ist, Dass das ausland glauben soll, dass die türk -Regierung die Randgebiete nicht vergessen hat.

Seit Atatürk bis jetzt glaubte die Türkei das kurdische Volk assimiliert zu haben, wissen aber nun, dass dies nur assimilieren und jede Gegenwehr im kein zu ersticken.

Vom Internationalen Währungsfonds (IMF) welches normalerweise zur Unterstützung für ökonomischen Schwierigkeiten gedacht war, wird ausschliesslich für militärische Sinnlosigkeiten zweckentfremdet.

Wir rufen alle türkische und Kurdische Organisationen auf zum gemeinsamen Kampf gegen; Kapitalisten, Imperialisten, Faschisten und Anti-Demokraten

Wir rufen alle deutsche und ausländische Demokraten auf sich zu solidarisieren. Gemeinsam werden wir siegen !! Gemeinsam im Kampf gegen Unterdrückung, Folter und Ausbeutung !! Gegen Stationierung nuklearer Waffen
Am 8.Sept. in Köln werden wir uns solidarisieren im Kampf gegen Unterdrückung, gegen Aufrüstung , gegen Ausländerfeindlichkeit, gegen Zwangsrückkehr der ausland. Arbeiter für gleiche Rechte: Ausländer und Deutsche

TOD DEM FASCHISMUS-FREIHEIT DEM TÜRK.UND KURDISCHE VOLK UND ALLEN UNTERDRÜCKTEN VÖLKERN

FREIHEIT FÜR ALLE POLITISCHEN GEFANGENEN AUS DER TÜRKIE UND TÜRKIE KURDISTAN...

ALA RIZGARİ

SYMPATH-TEN

PRESSEERKLÄRUNG

Zu den Protestkundgebungen gegen den Besuch des türkischen Ministerpräsidenten Turgut Özal in der Bundesrepublik Deutschland und gegen den Einmarsch türkischen Militärs nach Iranisch- und Irakisch-Kurdistan

Morgen, am 5. September 1984, besucht der türkische Ministerpräsident Turgut Özal Bonn, um mit Bundeskanzler Kohl zusammenzutreffen.

Als Özal im November 1983 aus den von der Junta veranstalteten Scheinwahlen als Ministerpräsident hervorging, wurde dies von zahlreichen NATO-Staaten, darunter auch der Bundesrepublik, als wesentlicher Schritt auf dem Weg zur Demokratie bezeichnet. Diese Wahl wurde von der Bundesregierung zum Anlaß genommen, die bis dahin eingefrorene Militär- und Wirtschaftshilfe wieder zu aktivieren. Daß die Basis für diese Entscheidung, die angebliche Demokratisierung in der Türkei noch nie bestanden hat und auch in absehbarer Zukunft nicht bestehen wird, belegen zahlreiche Tatsachen, von denen im folgenden nur einige aufgeführt werden:

- Nach wie vor sind die faschistischen Generäle in der Türkei die eigentlich Machthaber, Özal dient lediglich zur Verschleierung der Diktatur. Die Verfassung der Junta, die alle demokratischen Rechte und Freiheiten aufhob, andere Unterdrückungsgesetze sowie das Kriegsrecht sind immer noch in Kraft. Streikrecht und Tarifautonomie, Meinungs-, Presse und Organisationsfreiheit sind nach wie vor liquidiert.
- Auch nach der Regierungsübernahme durch Özal ist die Zahl der politischen Gefangenen nicht gesunken. Systematische Folter und die physische und psychische Vernichtung der Gefangenen sind nach wie vor an der Tagesordnung. Allein von Januar bis Juli dieses Jahres starben laut AI 19 politische Gefangene in Militärgefängnissen in Istanbul und Diyarbakir. Zudem wurden seit dem 6. November 138 Todesurteile gefällt. Gegen eine von weiten Kreisen geforderte Generalamnestie machen Regierung und Junta gemeinsam Front. Doch damit nicht genug: selbst die Unterzeichner eines Appells, unter denen sich namhafte Intellektuelle der Türkei, darunter Wissenschaftler, Künstler, ehemalige Generäle und Parlamentarier befinden und die sich für mehr Demokratie, die Abschaffung der Folter und die Freilassung der politischen Gefangenen einsetzen, bezeichnete Junta-Chef Evren als „Verräter“. Gegen 56 von ihnen wurden bereits Ermittlungsverfahren eingeleitet, der Militärstaatsanwalt forderte Gefängnisstrafen zwischen drei Monaten und einem Jahr.
- Gegen das kurdische Volk wird auch weiterhin eine rassistische und chauvinistische Politik betrieben. Tagtäglich finden militärische Operationen zur Einschüchterung der Zivilbevölkerung statt. Kurdisch zu sprechen oder über das kurdische Volk zu reden ist nach der Verfassung der Junta eine strafbare Handlung. Erst vor zwei Wochen, am 18. August, überschritten türkische Militäreinheiten auf Befehl der faschistischen Junta die Grenze zu Iranisch- und Irakisch-Kurdistan. Dies geschah zumindest mit voller Billigung der reaktionären Regime im Iran und Irak. Die Bevölkerung in den Grenzprovinzen ist bereits seit geraumer Zeit Opfer verstärkter terroristischer Militäraktionen, die die Entvölkerung und Militarisierung dieser kurdischen Regionen zum Ziel haben. Der jetzige Übergriff, der nicht zufällig unmittelbar nach dem Besuch des NATO-Oberbefehlshabers Rogers in der Türkei stattfand, hat die Vernichtung der nationalen Befreiungskräfte, vor allem des bewaffneten Widerstands in Iranisch-Irakisch-Kurdistan zum Ziel. Daß diese Operationen der türkischen Armee mit der Zustimmung sowohl des Iran als auch des Irak durchgeführt wurden, wird auch daran deutlich, daß in der Zeit vor dieser Offensive ein reger diplomatischer Verkehr zwischen der Türkei und dem Iran sowie der Türkei und dem Irak stattfand. Auch die wirtschaftlichen Beziehungen zwischen diesen Ländern haben sich in der letzter Zeit ganz offensichtlich belebt. Parallel zur Aktion der türkischen Armee startete auch das reaktionäre Mullah-Regime im Iran eine Großoffensive gegen die Kurden. Sie ließ in einem Dekret anordnen, 62 kurdische Dörfer mit ca. 10.000 Familien in der Grenzregion zu evakuieren.
- Die ruinöse Wirtschaftspolitik Özals, die sich an den restriktiven Anweisungen des Internationalen Währungsfonds (IWF) ausrichtet, treibt weite Teile der Bevölkerung in immer noch tiefere Armut und Not und gibt das Land der totalen Abhängigkeit durch die internationalen Monopole preis. Die Arbeitslosigkeit stieg auf über 20% während gleichzeitig die Kaufkraft der lohnabhängigen Bevölkerung um bis zu 50% sank.

Aus den oben genannten Gründen protestieren wir gegen das faschistische Regime in der Türkei und gegen den Besuch seines Repräsentanten, des türkischen Ministerpräsidenten Özal, in Bonn. Unser Protest gilt weiterhin dem Einmarsch der türkischen Besatzungsarmee in Iranisch- und Irakisch-Kurdistan sowie den reaktionären Regimes im Iran und Irak, die diesen Einmarsch mit zu verantworten haben.

Deshalb rufen wir auf zur Protestkundgebung vor der türkischen und iranischen Botschaft am Mittwoch, den 5. September um 10.00 bzw. 12.00 Uhr.

Unsere Forderungen lauten:

- *Freiheit für die politischen Gefangenen in der Türkei und Türkisch-Kurdistan!*
- *Schluß mit dem Krieg gegen das kurdische Volk!*
- *Keine militärische und wirtschaftliche Hilfe an die Junta!*
- *Aufhebung des Kriegsrechts und Wiederherstellung alle demokratische Rechte!*

PROTESTDEMONSTRATION

GEGEN DIE FASCHISTISCHE DIKTATUR IN DER TÜRKEI

Wir, türkische und kurdische Organisationen, veranstalten gemeinsam anlässlich des 4. Jahrestages des faschistischen Putsches in der Türkei eine Protestdemonstration,

- um die Unterdrückung und Diskriminierung unserer Völker zu entlarven,
- um den in verschiedenen Formen geführten Kampf der Arbeiterklasse und der Völker der Türkei und Türkisch-Kurdistan zu unterstützen,
- um gegen die Einschränkung der Rechte des Ausländer, die Rückkehrpolitik, das neue Ausländergesetz und Ausländerfeindlichkeit in der Bundesrepublik zu protestieren.

Wir haben uns bemüht, alle anti-faschistischen türkischen und kurdischen Organisationen zu einer gemeinsamen Demonstration zusammen zu bringen. Leider, trotz Verhandlungen und Bereitschaft unsererseits haben sich 6 Gruppen zu einer eigenen Demonstration entschieden.

Wir bedauern diesen Entschluß.

Wir rufen alle anti-faschistischen, demokratischen und friedliebenden Kräfte in der Bundesrepublik auf, unsere Protestdemonstration zu unterstützen.

Demonstrationszug: Ebertplatz, Neusserstr., Niehlerstr., Wilhelmstr., Neusserstr., Ebertplatz.

DEMO. UND KUNDGEBUNG

8. September 1984

Ebeptplatz-Köln

Beginn: 10.00 h, Kundgebung 13.00 h.

Aufrufer:

4. YILINDA FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ PROTESTO YÜRÜYÜŞÜNE KATILALIM!

Aşağıda isimleri yazılı örgütler, faşist diktatörlüğün 4. yılında:

- Halklarımız üzerindeki baskı ve zulmü teşhir ve protesto etmek,
- Türkiye ve Türkiye Kürdistanı işçi sınıfımızın ve halklarımızın değişik biçimlerde yürüttüğü devrimci - demokratik mücadeleyi desteklemek,
- Yabancıların haklarını gasp ederek, onları ülkelerine göndermeyi hedefleyen gerici Bonn hükümetinin yeni yabancılar yasasına ve tehlikeli boyutlara varan yabancı düşmanlığına karşı bir protesto yürüyüşü düzenlediler.

Tüm güçlerin katılımını sağlayarak tek bir yürüyüşün yapılması için haftalarca süren görüşmelere, tüm harcanan çabalara rağmen, 6 örgüt, bizim dışımızda ayrı bir yürüyüş yapmayı tercih ettiler. ^{6 ayrı örgütler} Elbette bu durum, Federal Almanya'daki Türkiye'li ve Kürdistan'lı anti-faşist güçler açısından olumsuzdur.

Federal Almanya'daki tüm anti-faşist, demokrasi ve barış yanlısı güçleri protesto eylemine katılmaya çağırıyoruz.

Bizim düzenlediğimiz yürüyüş, Ebertplatz'dan başlayıp Neusserstr., Niehlerstr., Wilhelmstr.'den geçip tekrar Neusserstr. üzerinden Ebertplatz'a dönelecek ve orada düzenlenecek miting ile sona erecek.

YÜRÜYÜŞ ve MİTINGİN yeri ve zamanı
8 Eylül 1984, Cumartesi, saat 10.00
KÖLN - EBERTPLATZ

Yürüyüşü düzenleyen örgütler:

KÜRT HALKINA KARŞI İMHA SAVAŞINI PROTESTO EDİYORUZ

Faşist cunta 18 ağustos 1984 günü Eruh ve Şemdinli'de meydana gelen olayları bahane ederek, İran ve Irak zorba yönetimleriyle anlaşarak İran ve Irak Kürdistanı'na karşı geniş bir askeri saldırıya geçti.

4000 kişilik özel komando birliğinin hava ve kara kuvvetlerinin eşliğinde yürüttüğü sindirme ve tutuklama operasyonu sürüyor. Yüzlerce kişi işgalci güçler tarafından tutuklandı. Yoğun bir terör ve zulüm uygulanıyor.

Faşist cunta, saldırıya Eruh ve Şemdinli'de meydana gelen olayları gerekçe gösteriyor ve haydutluğunu "huzur hareketi" olarak adlandırıyor. Cunta, uzun bir dönemdir böyle bir saldırının hazırlığı içindeydi. Son aylarda Hakkari bölgesinde geniş askeri yığınaklar yaptı. Yöre halkı sistemli biçimde göçe zorlandı. En son olarak sınır bölgelerinde bu planın bir parçası olarak "mal bildirimi" adı altında yeni bir baskı uygulaması başlatılmıştı.

Tüm bu uygulamalar ve en son Türk ordusunun askeri saldırısı, Kürt halkını sindirmek, Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerini, özellikle İran ve Irak Kürdistanı'ndaki silahlı direnme hareketini çöktürmek amacına yöneliktir.

Kürdistan'ı aralarında paylaşan devletler, Kürt halkına ve onun mücadelesine karşı, tarihin değişik dönemlerinde sık sık görüldüğü gibi, sürekli birbirlerinin imdadına koşuyor, dayanışma içinde oluyorlar. Cunta geçen yıl Irak Kürdistanı'na girerken Irak'ın onay ve desteğini aldığı gibi, şimdiki saldırılarını da İran ve Irak'taki gerici Humeyni ve Saddam rejimlerinin onayıyla, işbirliği içinde gerçekleştiriyor. Bu saldırıyla, emperyalist güçler, İran, Irak ve Türkiye Kürdistan'ı özellikle de sınırların birleştiği üçgeni boşaltmak ve askerileştirerek kontrol altına almak istiyorlar.

Bu saldırı, NATO Başkomutanı Rogers'in Türkiye'yi ziyaretinden hemen sonra gerçekleşti. Dizginleri emperyalistlerin elinde bulunan cuntanın bu saldırısını ABD ve NATO'nun Ortadoğu'ya yönelik planlarına uygun gerçekleştirdiği her bakımdan açıktır. Türk ordusunun Kürdistan'ı yeni işgal seferi, Evren-Özal çetesinin zorbalığına, ekonomi politikası sonucu artan açlık ve sefalete karşı kitlelerin hoşnutsuzluğunun arttığı, tepkilerin giderek harekete dönüştüğü, demokrasi ve özgürlük istemlerinin yükseldiği bir dönemde rastlıyor. Bu saldırıyla aynı zamanda kitlelerin dikkatleri, tepkiler başka yönlere saptırılmaya çalışılıyor.

Türkiye ve Kürdistanlı Emekçiler, Tüm Yurtsever, İlerici Güçler!

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda tüm insan haklarını barbarca çiğniyen, halklarımızı süngü zoruyla, işkence ve cinayetlerle susturmaya çalışan bu zorba rejimin, Kürt halkına karşı giriştiği yeni imha savaşına karşı çıkın. Bu saldırıyı etkin bir biçimde protesto ve teşhir edin. Kürt halkıyla güçlü bir dayanışma gösterin. Emperyalizmin ülkemizdeki ve bölgedeki oyunlarını bozmak için güçlerimizi birleştirelim!

Avrupa Demokratik Kamuoyuna!

İşgalci Türk ordusunun ülkemizde halkımıza karşı açtığı yoketme savaşına, soykırımlarına, İran ve Irak Kürdistanı'nı işgal hareketine karşı sessiz kalmayınız! Türk ordusunun bu saldırısını protesto ediniz! Hükümetlerinizi Türk cuntasına ve Türk ordusuna yaptığı yardımları kesmeye çağırınız!

- İŞGALCI TÜRK ORDUSU KÜRDİSTAN'DAN DEFOL !
- KÜRDİSTAN İLE DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM !

**Ala Rızgari, Dengê KOMAL, GERÇEK-ADK, İşçi Gerçeği, KKDK, KOMKAR
KURDKOM (KHE-KKDK) KURTULUŞ, Proleter Dayanışma, Tekoşin Taraftarları**

(Dengê KOMAL ve KURTULUŞ, diktatörlüğün niteliği ile ilgili belirlemeye katılmıyor)

WIR VERURTEILEN DEN VERNICHTUNGSKRIEG GEGEN DAS KURDISCHE VOLK

Am 18. August überschritten türkische Militäreinheiten auf Befehl der faschistischen Junta die Grenze zu Iranisch- und Irakisch-Kurdistan. Dies geschah mit voller Billigung der reaktionären Regime im Iran und Irak. Als Grund dafür wurden zwei Vorfälle in den Grenzstädten Eruh und Semdinli vorgeschoben, bei denen am 15. August zwei Militärangehörige ums Leben gekommen waren.

Diese immer noch andauernde Militäroperation wurde von einer aus 4000 Mann bestehenden, speziell für solche Unternehmen gebildeten Einheit durchgeführt, die zudem von Luftlande- und Gendarmerietruppen unterstützt wird. Die Bilanz dieser Operation sind bis jetzt mehrere hundert Verhaftungen sowie Terror und Einschüchterung gegen die Bevölkerung.

Die faschistische Junta bezeichnet diese von langer Hand geplante Operation als „Befriedungsaktion“. Für eine langfristige Vorbereitung spricht dagegen z.B. die Tatsache, daß seit einigen Monaten bereits Militäreinheiten in der Grenzregion Hakkari zusammengezogen wurden und die dortige Bevölkerung zum Verlassen dieser Region gezwungen wurde. Ein Teil dieses Planes war auch die vor kurzem durchgeführte „Registrierung“ aller Besitztümer, vor allem des Viehbestands.

Alle diese Maßnahmen einschließlich der derzeit durchgeführten Militäroperation haben zum Ziel, das kurdische Volk einzuschüchtern, die nationalen Befreiungskräfte, vor allem den bewaffneten Widerstand in Irakisch- und Iranisch-Kurdistan zu zerschlagen.

Wie schon oft in der Geschichte haben sich auch dieses Mal wieder die Staaten, die Kurdistan unter sich aufgeteilt haben, miteinander verbündet. Bereits im letzten Jahr fand am 26. Mai ein Übergriff der türkischen Armee auf irakisches Gebiet statt, auch damals mit Billigung der irakischen Regierung. Mit dieser neuerlichen Operation verfolgen die imperialistischen Kräfte und die Staaten Iran, Irak und Türkei das Ziel, Kurdistan und insbesondere die Grenzregionen zu entvölkern und zu militarisieren.

Kurz vor dem jetzigen Einmarsch hatte NATO-Oberbefehlshaber Rogers der Türkei einen Besuch abgestattet. Damit hat die Junta wiederum bewiesen, daß sie ein treuer Diener und ein Wächter über die Interessen der USA und der NATO im Mittleren Osten ist. Dieser Kreuzzug gegen das kurdische Volk findet in einer Zeit statt, in der sich Unruhe und Kritik gegen das durch die Wirtschaftspolitik der Evren- und Özal-Bande noch verschärfte Elend verbreitet und die Forderung nach Demokratie und Freiheit immer lauter wird. Der Angriff soll deshalb auch dazu dienen, die Massen von eben diesen Mißständen abzulenken.

Werk tätige der Türkei und Kurdistans, patriotische und fortschrittliche Kräfte, verurteilt diesen Vernichtungskrieg gegen das kurdische Volk! Dieser Krieg geht von einem verbrecherischen Regime aus, das die Menschenrechte auf das eklatanteste verletzt und unsere Völker durch die Macht der Bajonette, durch Folter und Mord zum Schweigen bringen will. Schließt euch zusammen und vereitelt die Pläne des Imperialismus in dieser Region!

An die demokratische Öffentlichkeit Europas!

Schweigen Sie nicht zu dem Vernichtungskrieg der türkischen Besatzungsarmee gegen das kurdische Volk. Üben sie Druck auf Ihre Regierungen aus, damit diese die militärische und wirtschaftliche Hilfe an die Türkei einstellen.

- Schluß mit der Besetzung Kurdistans durch die türkische Armee!
- Solidarität mit Kurdistan!
- Nieder mit dem Imperialismus!

**Ala Rızgari, Denge KOMAL, Gercek-ADK, İsci Gerçeği, KKDK, KOMKAR
KURDKOM (KHE-KKDK) KURTULUŞ, Proleter Dayanışma, Tekoşin Taraftarları**

(Denge Komal und Kurtulus teilen die Einschätzung über den Charakter des Regimes in der Türkei nicht).

ÇAĞRI

12 Eylül 1980 günü yönetime el koyup, baskı ve terörü sürdüren faşist cunta birinci yılını dolduruyor. Cunta işbaşına geldiğinden beri demagojiyle halk yığınlarını aldatarak taban oluşturmaya çalışıyor. " Anarşi ve terörü önlemek " için iktidara geldiğini ileri süren cunta, iğrenç ve kanlı yüzünü gizlemeye çabalıyor.

Elbette emekçi halklarımız için geçerli olan faşist genarellerin yalanları değil, yaşanan somut gerçeklerdir. Faşist cuntanın bir yıllık uygulamalarına baktığımızda emekçi kitlelere cehennem hayatı yaşattığını görmemiz hiçte zor değildir.

Faşist cunta, toplumsal muhalefeti bastırmak için işçi sınıfına ve emekçi halklarımıza karşı devlet terörünü sistemleştirdi. Tüm demokratik hak ve özgürlükleri yok etti. Grev, toplu sözleşme ve gösteri yürüyüşlerini yasakladı. Türkiye'de tek sınıf ve kitle sendikası DİSK'i; TÖB-DER, TÜM-DER, TUS-DER gibi ilerici-demokratik örgütleri kapattı. Yöneticileri idam ve ağır cezalarla yargılanıyorlar.

Cunta, ekonomiyi düzlüğe çıkarma adına emekçi halklarımıza açlık ve yoksulluk getirdi. Zamlar birbirini izledi. İşsizlik korkunç boyutlar aldı.

Kendi kaderini tayin hakkı zorla gaspedilmiş Kürt halkına karşı Kürdistan'da yeni bir soykırım hazırlığı içinde olan Cunta; köyleri, mahalleleri basıyor, evleri arıyor, toplu tutuklamalar yapıyor. Kürt oldukları için insanlar en aşağılık yöntemlerle işkence görüyor. Yeni yasak bölgeler oluşturuluyor. Esnafa ait dükkanlar silah zoruyla kapatılıyor. Kürt halkı yeni göçlere zorlanıyor.

İnsanlık düşmanı Faşist Generaller Çetesi, 100.000'den fazla insanı düşüncelerinden ötürü zindanlara attı. 10 kişi idam edildi. 80 idam kararı kesinleşti. 52 DİSK yöneticisi ile 1500 kişi idamla yargılanıyor. Onbinlercesi işkenceden geçirildi. İşkence çarklarında can verenlerin, sakat kalanların da sayısı az değil. Çok sayıda insan sokakta kurşunlanarak katledildi.

Bütün bunlar Cunta'nın "demokrasiye dönüş" safsatasının iğrenç bir demagojisi olduğunu açıkça kanıtlıyor. Kurucu meclis girişimi bunlardan biridir. Üyeleri cunta tarafından belirlenen ve onun denetiminde olan bu kurucu meclis dünya kamuoyunu yanıltmayı amaçlıyor.

Bu gerçekler karşısında bizlere faşist cuntayı F.Almanya kamuoyunda en geniş şekilde teşhir etme görevi düşüyor. NATO ülkesi Türkiye'deki faşist cuntaya yapılan ekonomik, politik ve askeri yardımların, emekçilere, ilericiilere karşı kullanıldığını gözler önüne sermeliyiz. Halklarımıza azgınca saldıran faşist cuntaya karşı mücadele bayrağını yükseltmeliyiz.

Tüm özgürlük, demokrasi ve barış güçlerini, parti, sendika, demokratik kuruluş ve kişileri düzenlediğimiz protesto yürüyüşüne katılmaya; Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki demokratlarla dayanışmaya çağırıyoruz .

- CUNTAYA YAPILAN YARDIMLARA SON
- İŞKENCE VE İDAMLARA SON
- TÜRKİYE KÜRDİSTANI'INDAKİ SOYKIRIM EYLEMLERİNE SON
- KÜRT HALKINA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI
- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA

YÜRÜYÜŞ YERİ VE ZAMANI:

12 EYLÜL 1981 CUMARTESİ, Saat 12.00' de.

KÖLN – EBERPLATZ' da

İŞÇİNİN SESİ semp. – A. İŞÇİ GERÇEĞİ semp. – BİRLİK YOLU semp. – DUD-DAK
KOMKAR – TEKOSİN semp.

HEDEF BAĞIMSIZ ALEVIİSTAN

Alevi Halkının yaklaşık on(10)asır evvel İran Horosan'ından göçedip Anadolu'ya yerleştiğinden günümüze dek çeşitli toplumsal,sosyal,siyasal olaylarla karşılaşmıştır.Celali işyanları,Yavuz Sultan Selim'in kırkbin Alevi'yi kılıçtan geçirmesi,Kuyucu Mehmet 'in Altmışbinin üzerinde Alevi'yi ihma etmesi 1938 Dersim(Tunceli)isyani,Koçgiri isyani,Kahramanmaraş,Sivas,Tokat(Zile),Malatya,Çorum olayları buna kaynaktır.

Dünyada biz ve gelecek kusağımız yaşama hakkımızı bağımsızca ve özgürce kullanmak için vede ulusal onurumuzu korumak için:Bizler Alevi Halkı olarak,bir dünya görüşü olup,MARKSİNGörüşü olan "MARKSİZM'İN"ışığından yola çıkarak Alevi halkının Anadolu'da bir ulus olduğunu,Türkiye ve Türkiye Kürdistanı arasında coğrafi yer aldığını,bu iki devlete komşu olduğunu ispatlayacağız.(Bağımsız Aleviistan Sosyalist Halk Cumhuriyeti haritası Başkent DERSİM olmak üzere,Tercan,Varto,Kiği,Çemişgezek,Akçadağ(Malatya)Kahraman Maraş,Hatay,Sivas,Tokat,Amasya,Çorum'u kapsamaktadır)Bu iddamız etrafıda tüm Alevi ulusunu örgütlemeyi,egemen Türk ulusunun işçi sınıfı ve sömürge Kürt ulusuyla ortak örgütlenerek,birincil derecede sosyalizmi,ikincil derecede Alevi ulusununkendi kaderini kendisinin tayin etme hakkına sahip olduğunu hedefliyoruz.

Bizler Alevi Halkı olarak tüm Avrupa kamuoyuna,Dünya kamuoyuna,Türkiye,Türkiye-Kürdistanı ve Anadolu Aleviistanı halklarına bir ulus(Sömürge) olduğumuzu mücadelelerimizle duyuracağız.

Devrim anlayışımızı ve devrim stratejimizi devrimci eylemlerimizle ve çıkacak yayınlarımızla egemen ulusun (Türk)devrimcilerine,sömürge Kürt ulusunun devrimcilerine ve dünya devrimci hareketlerine ve dünya halklarına ulaştıracağız.

Günümüze kadar gerek Türkiye devrimci hareketi gerekse Kürdistan devrimci hareketleri Alevi sorununu sınıfsal anlamda ele alıp başka bir konuda tartışma gereğini görmemişler.Bunun yanı sıra Türkiye Birlik partisi gibi düzen partileri Alevi sorununu idealist felsefe ve idealist ideoloji içinde ele alıp Alevi kitlesini devrimcilerden yana ve devrimci mücadeleden yana değilde karşı devrime hizmete sürüklemişler.

Tüm Aleviistan Komünistlerini,devrimcilerini,demokratlarını,ilerici ve yurtseverlerini saflarımızda mücadeleye katılmaya çağırırken,egemen ulusun (Türk) devrimcilerini ve sömürge Kürt ulusunun devrimcilerini Aleviistan ulusal sorununu eleştirmeye çağırıyoruz.

YAŞASIN MARKSİZİM-LENİNİZM

YAŞASIN EGEMEN ULUSUN (TÜRK)DEVRİMCİLERİNİN MÜCADELESİ

YAŞASIN SÖMÜRGE KÜRT ULUSUNUN DEVRİMCİLERİNİN MÜCADELESİ

YAŞASIN ALEVIİSTAN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL EMPERYALİZM YAŞASIN SOSYALİZM

FAŞİZME ÖLÜM HALKLARA HÜRRİYET

İDAMLARA VE İŞKENCEYE SON; ZİNDANLARI BOŞALTMAK İÇİN MÜCADELEYİ
YÜKSELTELİM

SİYASİ TUTUKLULARLA DAYANIŞMA MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM,FAŞİST
GENARELLER CUNTASINI MAHKUM EDELİM

ANADOLU BAĞIMSIZ ALEVIİSTAN'I

Senpatizanları

AN: Başbakan Turgut Özal
Çankaya / ANKARA
TÜRKİE

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki cezaevlerinde uygulanan insanlık dışı baskı ve terör tam da "demokrasiye geçtik" dediğiniz bir dönemde askeri diktatörlüğü aratmayacak bir şekilde devam etmektedir. Son dönemlerde Diyarbakır cezaevindeki işkence ve baskıların yeniden yoğunlaştığını, Diyarbakır Askeri Cezaevinde Ocak 1984 başlarından itibaren bu uygulamaları protesto amacıyla tekrar direnişe başlamış olduklarını duymuş bulunuyorum. Açlık grevindeki tutukluların yaşamlarından ciddi endişe duyuyorum. Hükümetinizin ve mahkemelerinizin tutuklular üzerindeki tüm baskı ve işkenceleri protesto ediyor, tutukluların taleplerinin derhal yerine getirilmesine ve yaşam koşullarının insan haklarına uygun bir şekilde düzeltilmesini talep ediyorum.

İsim (Name):

Adres:

İmza (Unterschrift):

AN: Cumhurbaşkanı Kenan Evren
Çankaya /ANKARA

TÜRKİE

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki cezaevlerinde uygulanan insanlık dışı baskı ve terör tam da "demokrasiye geçtik" dediğiniz bir dönemde askeri diktatörlüğü aratmayacak bir şekilde devam etmektedir. Son dönemlerde Diyarbakır cezaevindeki işkence ve baskıların yeniden yoğunlaştığını, Diyarbakır Askeri Cezaevinde Ocak 1984 başlarından itibaren bu uygulamaları protesto amacıyla tekrar direnişe başlamış olduklarını duymuş bulunuyorum. Açlık grevindeki tutukluların yaşamlarından ciddi endişe duyuyorum. Hükümetinizin ve mahkemelerinizin tutuklular üzerindeki tüm baskı ve işkenceleri protesto ediyor, tutukluların taleplerinin derhal yerine getirilmesine ve yaşam koşullarının insan haklarına uygun bir şekilde düzeltilmesini talep ediyorum.

İsim (Name):

Adres:

İmza (Unterschrift):

AN: Sıkıyönetim Komutanlığı

Diyarbakır

TÜRKİE

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki cezaevlerinde uygulanan insanlık dışı baskı ve terör tam da "demokrasiye geçtik" dediğiniz bir dönemde askeri diktatörlüğü aratmayacak bir şekilde devam etmektedir. Son dönemlerde Diyarbakır cezaevindeki işkence ve baskıların yeniden yoğunlaştığını, Diyarbakır Askeri Cezaevinde Ocak 1984 başlarından itibaren bu uygulamaları protesto amacıyla tekrar direnişe başlamış olduklarını duymuş bulunuyorum. Açlık grevindeki tutukluların yaşamlarından ciddi endişe duyuyorum. Hükümetinizin ve mahkemelerinizin tutuklular üzerindeki tüm baskı ve işkenceleri protesto ediyor, tutukluların taleplerinin derhal yerine getirilmesine ve yaşam koşullarının insan haklarına uygun bir şekilde düzeltilmesini talep ediyorum.

İsim (Name):

Adres:

İmza (Unterschrift):

Kürt sorununda ulusal kurtuluş savaşımızın gelenekleri neyi gösteriyor?

Türkiye'de egemen güçler yıllardır Kürtlerin varlığını, Kürt halkının varlığını kabul etmeyi "bölücülük" ve "vatana hiyanet" ilan ediyorlar. Kürt halkına yapılan baskılara karşı çıkanları "dış mihraklara hizmet etmek" ile suçluyorlar. Oysa gerçek bunun tam aksidir. Memleketin bağımsızlığını, demokrasiyi savunmak Kürt halkıyla Türk halkının kardeşliğini, eşitliğini, emperyalizme karşı mücadelede gönüllü birliğini savunmayı gerektiriyor. Bunun için de Kürt halkına karşı yapılan zorbalıklara karşı çıkmayı zorunlu kılıyor.

TKP kurulduğu günden beri ulusal sorunda böyle bir politika izliyor. TKP'nin bu politikası hem proletarya enternasyonalizmiyle, hem de Türkiye'nin en değerli kazanımı olan ulusal kurtuluş savaşı geleneklerine uygundur. Bugün ulusal kurtuluş savaşının geleneklerine ters düşen, onlara ihanet eden biz değiliz, burjuvazidir. Elimizde bu dediklerimizi kanıtlayacak tarihsel belgeler vardır. Ulusal kurtuluş savaşı sırasında Ankara hükümetinin, Büyük Millet Meclisinin bir çok önde gelen temsilcileri Türkiye'de Kürtlerin varlığını kabul ettiler. Kürt ve Türk halklarının kardeş olduklarını, Türkiye Cumhuriyetinin bu iki hakkın eşitlik içinde oluşturdukları bir devlet olduğunu söylediler. Aşağıda bu dediklerimizi kanıtlayan bir kaç belge aktarıyoruz:

I. Lozan görüşmelerinde Kürt sorunu:

Lozan'da bilindiği gibi Türkiye delegasyonu Musul'un da Türkiye'ye katılmasını istiyor, İngiltere delegasyonu ise buna karşı çıkıyor ve Musul'da çoğunlukla Kürtlerin yaşadığını söylüyordu. Bu iddiayı Türk delegasyonu başkanı İsmet paşa (İsmet İnönü) bir bildiri okuyarak cevap verdi. Bu bildiride özetle şu görüşler dile geliyordu:

"Kürtlerin Türklerle birlikte yaşamak istemedikleri iddiası ise hiç doğru değildir. Yüzyıllardır bu iki halk soy, inanç, özlem ve töre bakımından olduğu kadar, gelenek ve görenek bakımından da ortak bağlarla birleşmiş olarak bir uyum içinde yaşamaktadırlar. Kürtlerin kendi istekleriyle Türk yönetimi altına geçtiklerini ve kaderlerini Türkiyenin kaderine bağladıklarını tarih göstermektedir. Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti, Türklerin olduğu kadar Kürtlerin de hükümetidir." (Aktaran: Mahmut Goloğlu, "Türkiye Cumhuriyeti 1923" Ankara 1971, S. 71.) Goloğlu eski milletvekili, bir ara TBMM ikinci başkanlığı yapmıştır. Solculukla bir ilgisi yoktur ve Türktür.

İsmet paşa konuşmasını sürdürerek şunları da söylüyor: "Dünya Savaşına ve Bağımsızlık Savaşına katılan Kürtlerin yurdun kuruluşu için yaptıkları hizmetleri ve katlandıkları fedakarlıkları saygı ve hayranlıkla belirtmek bir görevdir. Kürtler ve Türkler milli mücadelede tam bir işbirliği içinde çalışmışlardır." (Kaynak: aynı eser, S. 72)

Lozan görüşmeleri sürerken aynı konu Ankara'da Büyük Millet Meclisinin gündemine de getiriliyor ve söz alan mebuslar şöyle konuşuyorlar:

Yusuf Ziya Bey (Bitlis): (1920'de Meclisin toplanması için yapılan çalışmalarını hatırlatarak şöyle diyor) "İşte o günlerde Büyük Millet Meclisi toplantıya çağırılmış, halka mebuslarını seçmesi gerektiği bildirilmiştir. Kürtler, serbest alanda ve hiç bir baskı altında olmayarak bu seçime katıldılar. Erger Kürtler ayrı-lık-gayrılık gütselerdi, bu seçime katılmaz, arkasını döner, kendi düşüncesini gerçekleştirmeye çalışırlardı. Hiç bir vait, hiç bir baskı onları o yollarından çeviremezdi. İngilizler, milyonlarıyla, altınlarıyla çalıştıkları halde Kürtler bu seçime katıldılar ve bu seçime katılmakla tek amaç güttüler: ~~Kür~~ Türk kardeşleriyle işbirliği yapmak. Bütün kanıların bir ilkede topladılar. O ilke, Türklerle kader birliği yapmaktır. Çünkü var olmak, çünkü esirlikten kurtulmak bu ilkenin gerçekleşmesine bağlıdır" (bravo sesleri). (Kaynak: Aynı eser, S. 74)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti Başbakanı Rauf Bey, aynı günlerde Meclise Lozan görüşmeleri ile ilgili olarak bilgi verirken şu sözleri söylüyordu: "Musul, büyük çoğunluğu bir inanç, bir istek, bir duygu, mutlulukta ve felakette bir, tek kurtuluş yolu bizimle birlikte yaşamak olan Türkiye halkının en yiğit evlatları Türkler ve Kürtlerin oturduğu bir ilimizdir" (Aynı eser, s. 34)

Yusuf Ziya Bey (Bitlis): "Musulu, Kürt olduğu için bize vermiyorlarmış. Öyle ise, Türkiye'ye verilmesi daha da gereklidir. Çünkü, Kürt'ün varlığı, büyük çoğunluğu Türkiyededir, ~~Türki~~ Türkiyede olacaktır. Türklerle kaderlerini birleştirmişlerdir. Türkiye topluluğu esasını kabul etmişlerdir. Bu duruma göre; Kürtlerin küçük bir azınlığını için Musulu anavatanından ayırmak isteyen ses,

hakkin sesi değildir. Lord Curzon'un sesidir. Lozandaki kurulumuz Türk ile Kürtün hepsini birden temsil etmektedir. Böyle bir kurula, Kürtlerin oturduğu yeri veremeyiz demek, hak ile hukuk ile bağdaşmaz." (Aynı eser, S. 38)

/1

Hacı İlyas Sami Efendi (Muş): "Bence Lord Curzon'a söylenecek iki şey vardır. Kazım Karabekir Paşa komutasının Elviye Selâse'de (Kars, Ardahan ve Artvin'in eski adı) yazdığı zafer tarihlerinde bayrağını, mızrağını, atını oynatan, temiz Kürt soyu ve Kürt ulusu idi. Yunan gibi adi ve alçak düşmanı kaderi olan felaket çukuru-na gömerken, dökülen kanlar yine Türk ile Kürtün ~~kanı~~ kanı idi. Bundan ötürü, şu iki fedekarlığı yapan ve kendi çıkarını Türkün kurtuluşunda bulan Kürtler, mutluluğu da M. Türkle Kürtün birliğinde bilirler." (Aynı eser, S. 75-76)

/ü

Hüseyin Avni Bey (Erzurum): "Sanmıyorum ki Iraklılar, Musul Meselesinde, Lord Curzon'a vekillik vermiş olsunlar. Kürtlerin delegeleri ise, Lozanda karşılarındadır. ~~Lozandaki delegelerimiz iki kardeş olan Türklerle Kürtlerin vekilleridirler~~ Türklük ve Kürtlük hakkında söz söylemek, bize ait bir meseledir. Lozandaki delegelerimiz iki kardeş olan Türkler ile Kürtlerin temsilcileridirler." (Aynı eser, S. 77)

Henüz Lozan görüşmeleri sürerken ve Cumhuriyet ilan edilmeden önce yapılan bu konuşmalar şu gerçeği kanıtlıyor: Kurtuluş Savaşı sürerken ve Kurtuluş Savaşımızın hemen ardından emperyalizme karşı mücadelenin en canalıcı dönemlerinde zamanın ~~zamanın~~ başbakanı Rauf Bey, Lozandaki baş delege İsmet Paşa ve çeşitli milletvekilleri gibi resmi sözcüler Türkiye'de Kürt halkının varlığını kabul ediyorlar ve yeni Türkiye Devletinin Kürt ve Türk halklarının eşitlik temelinde yapacakları, daha doğrusu yaptıkları gönüllü işbirliğiyle kurulduğunu, her iki halkı da temsil ettiğini söylüyorlardı. Bugün ise aynı ilkeleri savunmayı vatana ihanet gibi göstermek istiyorlar. Tarihi belgeler kanıtlıyor: Ulusal kurtuluş savaşımızın ilkelerine ve geleneklerine ters düşen, ihanet eden komünistler değil, burjuvazidir. Bu tutumlarıyla onlar bütün ulusal kazanımlarımıza ihanet ediyorlar. Tefvik Fikret'in yetmiş küsur yıl önce yazılmış şiirlerini yasakladıkları gibi, TBMM'nin 60 küsur yıl önceki tutanaklarını da yasaklamak zorundalar. Savundukları fikirler bu derece çürüktür.

29 EKİM 1970, PERŞEMBE GÜNÜ TÜRKİYE BÜYÜK ELÇİLİĞİ KANALIYLA TÜRKİYE REİSİCUMHURLUĞUNU PROTESTO ETMEK AMACI İLE DÜZENLEDİĞİMİZ YÜRÜYÜŞ MÜNASEBETİYLE YAZILAN MEKTUP BÜYÜK ELÇİYE VERİLDİĞİNDE, ZAT GÖREVİNİN NE OLDUĞUNU UNUTARAK (İÇTİĞİ VİSKİNİN VERDİĞİ SERSEMİLİKTE OLACAK) BUNU KABUL ETMEĞİ RED ETMİŞTİR.

KENDİMİZE VAZİFE BİLEREK BU OLANLARI MEKTUPLA BERABER KAMU OYUNA AÇIKLIYORUZ.

"TÜRKİYE REİSİCUMHURLUĞUNA
TÜRKİYE-İSVEÇ BÜYÜK ELÇİLİĞİ ELİYLE"

Bu güne kadarki türk hükümetleri ve onların bir devamı olan sizler, haklı olarak insanlık mücadelesini yapan kürt halkına yüz kızartıcı, faşist tedbirlerle onlara benliğini unutturma çabasında birbirinizle yarış ettiniz; "EMPERYALİZM" atababınızdan aldığınız direktifleri kendi şerefınızdan uzaklaşmak pahasına yerine getirmeye çalıştınız...

Sunu bilmenizi isterizki;

Deneyleriniz neticesi kendinizinde öğrendiği üzere bu faşistçe tedbirleriniz, bütün dünya halklarında olduğu gibi kürt halkında da uyanışı hızlandırmaktan öteye geçememiştir, geçemeyecektir...

Hiç bir kanun ve gerekeceye uyulmadan; Kürt lisanini yasaklamalar, toplu sürgünler, katliamlar, insanlık dışı zulümler, sindirmeler, zincirlere vurup zindanlarda çürütmeler ve asimilasyon hareketleri yetmiyormuş gibi, 8 Nisan 1970 tarihinde (Daha pek çok misalinin olduğunu belirtip insan olmayı size hatırlatmaktan kaçınıyoruz) olduğu gibi Silvan'a saldıran komandolarınızla yaptığınız saldırıda orada meskun 3144 kürd'e 17 saat süre ile yarattığınız insanlık onurunu kirici terror ve zulümler, Irak'ta insanca bir mücadeleden sonra kürtlerin kazandığı "OTONOMİ"nin karşısında Irak hükümetini ve orada azınlıkta bulunan türkmenleri aşağılık kışkırtmalarınızdan sonra 17-20 Ekim tarihli gazetelerinizin şerefle, puntalar atarak yazdığı "TÜRKİ-ENİN BÜYÜK ÜNİVERSİTE ŞEHİRLERİNDE HALKLARA GÖZ DAĞI VERMEK İÇİN DEVRİMCİ VE İLERİCİ KÜRT AYDINLARINI ZİNDANLARA TEKRAR TIKMAK" haberini okudukça sizleri lanetlemekten kaçınmayıp kendimize bir hata telakki ediyoruz...

Dünya kamu oyu gizleme çabalarınıza rağmen bunları bilmiyor değildir. Ve bunun en bariz misali: Bir yabancı ülkede "TÜRK PASAPORTU"nu taşıyanların içinde bulunduğu utanç verici durumlarıdır.

Unutmayınızki, tarih de kuma başını gömmüş deve kuşu misali bu yaptıklarınızı hasıraltı edecek kadar nankör değildir.

20. asır ulusların uyanış asridir, halkların kahredici emperyalizm ve onun ortaklarının suratlarına ağır balyozlarını indirdiği asirdir.

Bütün dünya halkları gibi kürt halkı da görevlerinin ne olduğunu iyi bilmektedir. Bizler diyoruzki bu görevlerden biri de:

EMPERYALİZM UYDUSU SİZ FAŞİST TÜRK HÜKÜMETİNİ MEDENİ DÜNYA ÖNÜNDE NEFRETLE PROTESTO ETMEKTİR

VE BU GÖREVİMİZİ YERİNE GETİRİYOR, YİNE DİYORUZKI:

KARDESLİK İÇİNDE HALKLARIN HAKLI MÜCADELELERİ YAŞAYACAKTIR.

29 EKİM 1970

İSVECTEKİ KÜRT ÖĞRENCİLER

Dengê Şorîş

20 KT

L Kurdistan

ORGANA WEŞANA MERKEZÎ YA PARTÎYA KOMUNÎSTA ŞORÎŞGERA TIRKIYA JI BO KURDISTAN

YAŞASIN 1 MAYIS

ULUSLARARASI işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. İlkemizde de özellikle son yıllarda sınıfın birlik, dayanışma ve mücadele günü olma özelliğinin yanında, sınıfın başını çektiği faşizme karşı birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak geniş yığınlarca kutlanan 1 Mayıs'a bu yıl faşist cunta ve onun her a-landaki azgın saldırıları şartlarında geliyoruz.

Sermaye ve faşizmin ekonomik, siyasi, ideolojik saldırılarına dur-durak bilmediği; sınıfın kitlelerin tüm mesleki ve devrimci örgütlerin bölünüp parçalanmaya, dağıtılmaya çalıştığı günlerdeyiz. Devrimcilere, komünistlere, devrimci ve komünist örgütlere yönelik, işkenceli - katliamlı-darağaçlı azgın saldırganlık, uysal köleler halinde daha yoğun olarak sömürülmeyi, krizin yüklerini ses çikarmadan sırtlanmayı kabul ettirmek amacıyla geniş kitlelere de yönelmektedir.

Cunta kıdem tazminatını sınırladı, gerçek ücretleri düşürdü, zorla çalıştırıyor. haraç alıyor. zam yapıyor, yeni vergi getiriyor. Ve en büyük korkusu kitlelerin hoşnutsuzluğunun örgütlü bir güce dönüşerek karşısına dikilmesi. Bunun için, devrimin öncü güçlerini, kitlelerin ileri unsurlarını, işten atma, katletme, tutuklama vb. yollarla tecrit etmeye çalışırken, mücadele merkezleri haline gelecek tüm sendikal vb. örgütleri kapattı. Fabrikaları, okulları birbirlerinden tecrit edip sınıfın ve halkın güçlerini bölmeye çalıştığı gibi, bunu yeni vergilerde olduğu gibi sınıfın ve halkın farklı kesimlerine karşı farklı tutumlar alarak da gerçekleştirmeye çalışıyor. Eskiden toplu sözleşme yapmış işçilerle yapmamışları, işçilerle memurları vb. birbirine düşürmeye uğraşıyor. Ama yetmiyor. Fabrikaları, devlet dairelerini, okulları ve emekçi semtleriyle köyleri ya sürekli ya sık baskınlarla işgal ediyor. Bir araya gelmeyi, konuşup tartışmayı, güç oluşturmaya her yola başvurarak engelleme sevdasındadır.

Ama işte diktatörlük saldırıyor. Ve bu saldırılara karşı durabilmenin, onları püskürtebilmenin tek yolu var. Diktatörlüğün duyduğu büyük korkuyla önünü kapatmaya çalıştığı bu yol, sınıfın ve halkın güçlerinin birleştirilmesi, örgütlü birleşik birmücadele-nin gücü haline dönüşmesidir. Sermayenin ve

faşizmin saldırıları karşısında direnmek, yaşama ve çalışma şartlarının iyileştirilmesi için olduğu gibi; özgürlük, bağımsızlık, barış için sermayenin ve cuntanın karşısına dikilmek kurtuluşa giden tek yoldur. Bunun gereği, mücadele merkezleri olan ya da bu hale getirilebilecek örgütlerde birleşmek, anti-faşist sınıf güçlerinin dayanışmasını ve birlikte mücadelelerini sağlamaktır. Türkiye'nin toplumsal-siyasal gelişmesini belirleyecek olan böyle bir mücadeledir.

Faşist generaller çetesi sınıfa ve halka karşı düşmanlığını ve korkusunu 1 Mayıs'ın "Bahar Bayramı" olarak bile kutlanmasını yasaklayarak bir kez daha gösterdi. İşverenler sendikası "YHK"da işçilerin bayramı olmaz diyordu. Evet bugün bayramlar sermaye ve faşizm için. İşçiler için ise bayram, mücadele ve zafer günleridir. Birlik, dayanışma ve direniş günleridir. 1 Mayıs böyle bir karaktere sahiptir. Ve bu yasaklanarak değiştirilemez 1 Mayıs anti-faşist birlik günüdür. Sermaye ve faşizmin saldırı hedefi olan tüm emekçiler birleşelim, acil ve genel taleplerimizi birlikte savunalım. İşçiler üretimden gelen gücümüzü kullanarak bu saldırılar karşısında direnebiliriz. Üretimsiz sermaye hiçbir ve çarkları biz döndürüyoruz. Birlikte kullanılan bu güç, sermaye ve faşizmin geriletilmesinin garantisidir. 1 Mayıs'ta üretimi durduralım. Grevler, iş yavaşlatmalar vb. biçimlerde üretimi durdurarak 1 Mayıs'ı kutlayalım.

Gençler, memurlar, öğretmenler, mühendisler, sağlıkçılar, tüm emekçiler, 1 Mayıs'ta: Boykotlar örgütleyelim. İş yavaşlatma, yemek boykotu vb. biçimlerini de kapsayarak 1 Mayıs'ı kutlayalım. 1 Mayıs, mücadele günüdür. Birleşerek faşizme karşı sesimizi yükseltelim.

Tüm devrimciler, demokratlar, sermaye ve faşizmin saldırılarına kuşkusuz boyun eğilemez. Yine kuşkusuz maceraya da atılmayacağız. İşçi ve emekçi kitlelerin mücadelelerine katılarak, onun önünde yer almak tek alternatiftir. Faşizme karşı birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ın gerektirdiği birliği-sağlayalım, birlikte mücadele edelim.

TDKP tüm emekçi ve devrimcileri birleşmeye ve 1 Mayıs'ı çeşitli biçimlerde üretim durdurma, boykotlar ve köy toplantılarıyla kutlamaya çağırıyor.

İŞKENCEYE VE FAŞİZME KARŞI BİR DİRENİŞ ÖRNEĞİ

Elazığ;8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nın merkezi... Türkiye Kürdistanı'nda, bellibaşlı işkence ve tutuklama merkezlerinden biri... Bugüne kadar ekmeğine, emeğine, onuruna, namusuna, ulusal haklarına sahip çıkan, faşizme boyun eğmeyen, direnen yüzlerce, binlerce yurtsever, anti-faşist ve komünist, Elazığ'da işkenceden geçirildi, cezaevlerine dolduruldu. Elazığ'ın emekçi halkı, vahşetin zulmün en hayasızına en ağırına, işkencehanelerden yükselen çığlıklara tanık oldu. Sadece zulme, işkenceye kegil, işkencede "Keban'ı bağlayın" diye haykıran komünistlerin, anti-faşistlerin direnişine, işkencecilere meydan okuyuşuna da tanık oldu.

İşkence, baskı ve zulüm cezaevlerinde de devam ediyordu. Tutuklular cezaevlerinden alınıyor işkenceye çekiliyordu. Cezaevlerinden sağlam alınanlar, kolu, bacağı kırılmış halde geri getiriliyordu. 40 kişinin daracık bir odaya doldurulduğu, doğru dürüst bir öğün yemegin bile verilmediği, dışardan hiç bir şeyin alınmadığı Elazığ cezaevi Tutukevinde, tutukluların yarısından fazlası hastaydı. İşkencede boyun eğmeyenler, direnenler cezaevlerinde de boyun eğmediler. 6 tutuklunun işkenceye çekilmek üzere Malatya'ya götürülmesi ve bütün başvurulara rağmen cezaevine getirilmeleri bardağı taşıran son damla oldu.

22 Şubat 1981 günü, üç ayrı cezaevinde bulunan 500'den fazla tutuklu, ellerindeki tüm yiyecekleri idareye teslim ederek açlık grevine başladı. Açlık grevine,devrimci komünistlerin, anti-faşistlerin yanısıra, Apocuların da içinde yer aldığı tüm tutuklular katıldı. Sıkıyönetim kuvvetleri, tutuklulara "Direnişi bastıracağız, hatta kan dökmekten çekinmeyeceklerini" söyleyerek saldırdılar. "Bütün tedbirleri aldık, sizden kimsenin haberi olmaz, kamuoyu oluşturmazsınız. İşkence de yaparız, adam da öldürürüz" diyerek direnişi kırmaya çalıştılar. Ancak onların saldırıları, tehditleri,tedbirleri sökmedi. Çoğu midelerinden ağır hasta olmalarına rağmen tutuklular açlık grevinin kararlı bir biçimde sürdürdüler. Hastalananlar, doktor ve serumu reddettiler.

Açlık grevinin 5. ve 6. günleri, tutukluların aileleri ve emekçi halk, tutukevinin önünde toplanmaya ve gösteri yapmaya başladı. 1200'den fazla tutuklu ailesi ve emekçi, 2 saat yolu trafiğe kapattı. Faşist cunta aleyhine ve tutukluların taleplerini içeren sloganlar attı. Etrafta güvenlik tedbiri alan sıkıyönetim kuvvetleri, kitlenin kararlılığı ve militan mücadeleci tavrı karşısında saldırıya cesaret edemedi ve geri çekilmek zorunda kaldı. Göstericiler dağılmadan, sıkıyönetim mahkemesine doğru yürüyüşe geçtiler ve sıkıyönetim mahkemesini işgal ettiler. Emekçi halk, "ya tutukluların talepleri kabul edilecek, ya da biz de oraya, onların yanına

gideceğiz" diyerek,direnişlerini sürdürdüler. MGK'ya prodesto telgrafları çektiler.

İçerde tutukluların, dışarda tutuklu ailelerinin ve emekçilerin birleşik ve kararlı mücadelesi karşısında, faşist diktatörlüğün Elazığ'daki yetkilileri dize geldi. Malatya'ya işkenceye götürülen 6 tutuklu hemen getirildi. Daha önce tutuklularla görüşmeyi reddeden yetkililer, tutuklularla görüşmeyi kabul ettiler. Eli kanlı faşist cuntanın Elazığ'daki yetkilileri:

1-Bundan böyle hiçbir tutuklunun ceza ve tutukevlerinden işkenceye götürülmeyeceğini,

2-Tutuklulara tulum giydirilmemesini,

3-Basilan tüm yayınların ceza ve tutukevlerine alınmasını, kabul etmek zorunda kaldılar. Tutukluların, taleplerinin kabul edilmesi üzerine direniş hem içerde hem de dışarda 28 Şubat 1981 günü sona erdi.

Bu direniş bir kez daha, kitlelerin birleşik ve kararlı direnişiyle cuntanın ve onun iplerini elinde tuttuğu faşist diktatörlüğün dize getirilebileceğini, saldırıların püskürtülebileceğini gösterdi. Faşist generaller çetesinin bütün yalan ve demagojilerine karşın, onlar her şeye hakim değildirler ve Türkiye gerici için dikensiz bir gül bahçesi değildir. Bu önümüzdeki günlerde daha belirgin bir biçimde görülecektir.

Gelecek ve zafer eli kanlı faşist generaller çetesinin değil, direnen ve mücadele eden emekçi halkındır.

* * *

BİRLİK
GÜLHAN

Kürt halkı, özgürlük, demokrasi, toprak ve bağımsızlığa, emperyalist sömürgeci, faşist-feodal boyunduruğu kırarak ulaşacaktır

Kürt ve Türk milliyetinden halkın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine karşı sistemli ve azgın bir saldırının yoğunlaştırıldığı 12 Eylül faşist darbesinden bu yana, kan içiciliğin yanı sıra demagojik saldırılara da gereken önem veriliyor.

Komprador-feodal gericilik, diktatörlük ve onun generalleri işçi sınıfına, halka ve özel olarak Kürt ulusuna yönelik çok yönlü saldırılar örgütleyiyorlar. Zorla çalıştırma, ücretlerin düşürülmesi, ikramiye ve tazminatların sınırlandırılması, düşük taban fiyatları ve ürün fiyatlarının ödenmemesi gibi ekonomik alanda yürütülen saldırılarla krizin yüklerinin emekçi kitlelerin sırtına yıkılması yolu tutulmuştur. Bu alanda hızla yasalar çıkarılmakta, yeni vergi ve zamların getirilmesini de kapsayan uygulamalarla tekellerin ve toprak ağalarının kâr ve çıkarlarını koruyup arttırmaları garanti altına alınmaya çalışılırken emekçiler sefalet ve yıkıma sürüklenmektedir. Siyasal alandaki saldırılar tüm muhalefeti ezip dağıtmayı, halkı sindirmeyi amaçlıyor ve işkence, katliamlar, idamlar, binlerce kişinin tutuklanması gibi yollarla sürdürülüyor. İrkçı-şoven propagandalarla beslenerek yürütülen saldırganlık Kürdistan'da daha vahşi biçimler almakta, ikinci sınıf vatandaş sayılan Kürt ulusundan emekçiler yoğun faşist-şoven zorbalığın hedefi olmaktadır.

Öte yandan faşist cunta emekçi kitlelerin mücadeleye fiilen kazandıkları kısmi demokratik hak ve özgürlükleri yasakladı, yok etti. Sendikalar, dernekler dahil tüm örgütlenmeler yasaklandı, faaliyetleri durduruldu, Söz, düşünce, yayın, toplantı, gösteri, grev vb. hakkı resmi olarak ortadan kaldırıldı.

Ve faşist generaller, hakim sınıfların sözcüleri bu saldırılarla birlikte ezilen ve sömürülen kitleleri ideolojik ve kültürel olarak tümüyle uysal köleleri haline getirmeyi amaçlayan yoğun bir demagojik propaganda da sürdürüyorlar.

Daha ilk açıklamalarında cuntanın başı Evren faşist darbenin amacını demokrasinin korunup yaşatılması ve sağlam olarak yeniden inşa edilmesi şeklinde belirtmişti. Başlıca, "anarşi ve terör" önlenerek, sonra "demokrasiye" dönülecekti! Yani demokrasi mücadelesinin ezilmesi, kana boğulması ve kısmen fiilen kullandıkları demokratik hak ve özgürlüklerin gasp edilmesi hep "demokrasi"nin sağlığı ve selameti içindi! Faşistlerin hedefi "demokrasi" idi. Bu demagojik propaganda çeşitli yönleriyle cunta başı Evren'in gezilerinde işlendi. Faşist ve faşizmle uzlaşan basın tarafından her fırsatta değişik açılardan işleniyor. Faşist basın, radyo ve TV, faşizmin "demokratik"liği ve ne kadar "demokrasi yanlısı" olduğunu kanıtlamaya çalışırken; uzlaşmacılar "demokrasiye dönüş" ve bunun mümkün olduğunu çabuk gerçekleştirelmesi üzerine cunta-

ya akıl veriyor, onu sözde sola çekmeye çalışıyorlar. Faşist cunta tarafından gerçekleştirilecek yeniden "demokrasiye dönüş"ün umudu ve beklentisi içinde, bu "dönüşü" kolaylaştırmaya çalışan sözde "demokrat"larca da yaygınlaştırılan "cunta eliyle demokrasi" hayali, yalnızca Türkiye halkını ve ona her geçen gün daha fazla omuz veren Avrupa halklarını avutmayı, mücadeleden alıkoymayı amaçlamaktadır.

Faşist cunta ve onun başı Evren, epeyce çam devirmesine ve tüm uygulamalarıyla yalanlamasına rağmen bu hayali canlı tutmada ısrarlı görünüyor. Cuntanın bir alt komitesi hüviyetiyle parlamenter avanakları bile memnun etmeyen, cuntanın Avrupalı dostlarının kendi halklarını uyutmalarının dahi aracı olamayacak "Kurucu Meclis" şarlatanlığı bunun bir örneğidir. Evren sözde "demokrasiye dönüşün" takvimi üzerinde konuşmalar yapıyor. Seçim kanunu ve parlamento seçimleri üzerine laflar ediliyor. Ancak önce yaralar sarılmalıymış!

Cuntanın "demokrasi" üzerine bugünkü demagojisi, 12 Eylül öncesi yaygın soyut demokrasi palavralarının ve parlamentonun varlığına indirgenen Türkiye'nin demokratik bir ülke olduğu yolundaki iddiaların bir devamı niteliğindedir. 12 Eylül öncesi, kimin için demokrasi sorusunun cevabı ısrarla gözlerden kaçırılıyor, emekçi kitlelerin fiilen kazanıp kısmi olarak kullanabildikleri sınırlı demokratik hak ve özgürlüklerin dışında esas olarak siyasi hayatın dışında tutuldukları olgusu gizleniyordu.

Burjuva demokrasisi, söz, düşünce, yayın, toplantı-gösteri, örgütlenme özgürlüklerinin varlığına dayanır. Ekonomik ve siyasi iktidar burjuvazinin elinde olmasına karşın, emekçi kitleler feodalizme karşı mücadele içinde ve bu mücadelenin zaferine bağlı olarak siyasi hayata katılma olanağına kavuşurlar. Sermayenin egemenliği, demokrasinin, demokratik hak ve özgürlüklerin gerçek anlamlarına kavuşmasını, bu kavramların içlerinin dolmasını engeller. Basın-yayın özgürlüğü özünde tüm üretimi olduğu gibi kağıt üretimini dağıtım için gerekli para ve araçları vb. elinde tutanlar için, burjuvazi için geçerlidir. Büyük toplantı salonlarına vb. sahip olmayan emekçiler için toplantı özgürlüğü gerçek anlamda bir özgürlük değildir. Paranın gücü, üretim araçlarının özel mülkiyetinin sözkonusu olduğu kapitalizm şartlarında tayin edicidir. Ama işte feodalizmin imtiyazları ve siyasi (ekonomi-dışı) zora dayanan egemenlik ve bağımlılık ilişkilerinin yerini kapitalizmde ekonomik bağımlılık almıştır. Bu temelde oluşan burjuva demokrasilerinde emekçilerin ekonomik bakımdan sermayeye bağımlı olmalarına rağmen siyasi hayata katılmaları siyasi zorbalıkla engellen-

mez. İşçiler işgüçlerini satıp satmama özgürlüklerine sahip oldukları gibi diğer siyasi özgürlüklere de sahiptirler.

Burjuvazinin siyasi egemenliğini zora dayanarak sürdürdüğü, emekçi kitleleri zor yoluyla siyasi hayatın dışına ittiği, örgütlenme vb. özgürlüklerini tanımadığı yönetim biçiminin adı ise; faşizmdir. Ve Türkiye'de 12 Eylül öncesi olduğu gibi bugün de devletin biçimi demokratik değil faşisttir. Ülkemizde işçi sınıfı ve halk için örgütlenme özgürlüğü hiç bir zaman var olmadı. İşçi sınıfı 12 Eylül öncesi kendi partisi içinde örgütlenme hakkına sahip olmadığı gibi, kazanılan çeşitli mevziler olarak sendika ve derneklerin örgütlenme ve faaliyetleri de diktatörlüğün sürekli baskısı altındaydı, kapatılıyorlar ve faaliyetleri engelleniyordu. Grev hakkı 40 yerinden budanmıştı, çeşitli gerekçelerle grevler ertelenip engellenebiliyordu.

Köylülük tekeli kapitalizm temelinde yükselen faşist zorbalığın yanında daha henüz feodal bağımlılık ilişkileri içindeydiler. Ağaya, tefeciye bağımlılık, toprağa bağımlılık siyasi hayata katılmanın başlıca engellerinden biriydi. Emeklerini ve ürünlerini satıp satmamada özgür olmayan, üretim sürecinde ekonomi dışı zor altındaki köylülük için siyasi hayata katılma kuşkusuz söz konusu olamazdı.

Ama 12 Eylül öncesinde sürekli olarak lanse edilen neydi?

Emekçilerin fiilen kazanıp kullandıkları demokratik hak ve özgürlüklerin bile "anarşi"ye yol açtığı kuşkusunu yayılarak, diktatörlüğün koyduğu sınırlamaların kabullenilmesi ve düzene ve devlete yönelik herhangi bir girişimde bulunulmaması temelinde oluşturulan kurum örgüt ve yürütülen faaliyetler demokrasinin varlığının göstergeleri olarak ilan ediliyordu. Başlıca gösterge ise, parlamentonun varlığı ve emekçi kitlelerin seçme-seçilme özgürlüğüne görünüşte sahip olmalarıydı. İşçi ve köylülerin örgütlenme, yayın vb. haklarından yoksun bırakıldığı, kurulmaya çalışılan örgütlerin yoğun faşist terörün hedefi olduğu, ancak düzenin devamından yana fikirlerin özgürce savunulabildiği, köylülüğün zaten yaygın olarak feodal bağımlılık ilişkileri içinde bulunduğu özgür iradelerini kullanma ve siyasi hayata katılma durumunda olmadıkları şartlarda seçme-seçilme özgürlüğünün anlamı olur mu? Milyonlarca köylü toprak ağaları ve tefecilerin gösterdiği partiye oy verme zorunda bırakılırken, işçi sınıfının kendi örgütüyle seçime katılma hakkı yokken ve kitleleri siyasi hayatın dışına itmenin bu yolları da yetersiz kaldığında sivil faşist çetelerin de katkısıyla devletin açık terörü biçimi seçim sandıklarının başındada açık olarak somutlanırken, proleter devrimci adaylar tutuklanırken, hangi seçme-seçilme özgürlüğünden söz edilebilir?

Ve parlamento, bürokrasi ve militarizmin ortaya çıktığı hiç bir ülkede hiç bir zaman devletin temel bir kurumu, karar bağlayıcı

organı olmamıştır. Kararlar herhangi bir ülkede hiç bir zaman parlamentolarda alınmamış; bürokrasi ve militarizmin şeflerinin, uzmanlarının kulislerde, kurmay karargahlarında oluşturdukları kararların mühürclüsü ve asıl önemlisi bu kararları kitlelere kabul ettirmenin çıkırtkanı olagelmıştır. Parlamento ne iktidarın merkezi ne de varlığı ya da yokluğu devletin biçimini tayin eden bir kuruluştur. Dolayısıyla burjuva parlamento, feodalizm karşı mücadelenin zaferi sonucu demokratik bir kurucu olarak oluşmasına rağmen, bir ülkede burjuva demokrasisinin bir kurumu durumundayken bir diğerinde faşist diktatörlüğün yüzünü gizleme aracı olabilmektedir. 12 Eylül öncesinde de, faşist darbeyle faaliyetine son verilen parlamento faşizmin maskesinden başka bir şey değildi. Örgütlenme, fikir, toplantı ve benzeri özgürlüklerin, seçme-seçilme hakkının, esasta bulunmadığı devletin açık terörcü biçimde örgütlendiği 12 Eylül öncesinde zaten başka türlü de olamazdı.

İşte şimdi faşist cunta demokrasinin karniti olarak gösterilegelmiş bu parlamentoyu, hem de seçme-seçilme, örgütlenme vb. gibi özgürlüklerin, hemen tümüyle kullanılmaz hale getirileceği bir çerçeve içinde yeniden çalıştırılacağını, böylelikle "demokrasi"nin yeniden kurulacağını demagojisini yapıyor. Hem de nasıl kuracak: Tüm demokratik özgürlüklere azgınca saldırarak; terörü yok etme ve huzuru sağlama adına, kitlelere, onların örgütlerine ve ancak onlarla var olabilen demokrasinin "d"sinin bulunduğu herşeye kan kusturmaya çalışarak. Hayır, demokrasi mücadelesinin azılı düşmanı generaller çetesi, demokrasiyi yıkmadığı gibi getirmez de. Demokrasi ancak onlara, faşist diktatörlüğe ve sınıf dayanaklarına karşı mücadeleyle, bu mücadelenin zaferiyle kazanılacaktır.

CUNTANIN DEMOKRASİ YAYGARALARI KÜRT HALKINI ALDATAMAZ

Faşist cuntanın demokrasiyi kuracağı yoldaki yaygaralarla aldatamayacaklarının başında gelenler arasında Kürt halkı gelir. Cunta başı Türkiye'de yaşayan herkesin eşit muamele gördüğünden söz ediyor. Ama hem bu sözler yalnızca demagojiden ibarettir, hem de Kürt ulusuna ve onun kendi kaderini tayin hakkına karşı tutumu cuntanın demokrasi yaygarasını açığa vuran başlıca unsurlardan biridir.

Faşist generaller çetesi geleneksel Kürt düşmanlığının azgın savunucusu ve uygulayıcısıdır. "Bölücülüğe" karşı mücadele, "anarşiye" karşı mücadelenin yanında cuntanın ikinci önemli meselesidir. 50 yıldan beri yapılageldiği gibi cuntacılar Türk ve Kürt ulusundan halkı zorla birleştirmeye çalışıyor, bırakalım ayrılma hakkını, Kürt ulusunun varlığını dahi kabul etmiyorlar. Kürtçe konuşmak yasak olduğu gibi, Türkçe bilmemek "dur" ihtarına yamak imkanı olmadığı için ölüm ne-

deni olmaktadır. Ve bu doğrultudaki uygulama larıyla cunta "eşitlik" ve "demokrasi" demagojilerine Kürt halkını inandıramaz. Nasıl demokrasi? Varlığı bile kabul edilmeyen, köyleri çevrilip yaşlı-genç, kadın-erkek herkesin dayak ve işkenceden geçirildiği Kürt halkına mı demokrasi? Ulusal hak eşitliği olmadan demokrasi olamayacağı açık değil mi?

Ama cuntacılar yine de Evren'in gezilerinde yaptığı gibi Kürt halkına yönelik "eşitlik" ve "demokrasi" demagojisinden en azından pasifleştirici bazı sonuçlar bekliyorlar. Çünkü onların bu konudaki yaygaraları da 12 Eylül öncesine ilişkin revizyonist-reformist demokrasi aldatmacalarıyla beslenmektedir. TKP ve faşist diktatörlüğü ve "Türk" egemen sınıflarını sömürgecilikle suçlayan Kürt revizyonist ve burjuva milliyetçisi akımları hemen bütünüyle Türkiye'yi burjuva demokrasi- li bir ülke olarak gösterdiler ve bu görüşlerini UKKTH'nın ayaklar altına alınmasıyla bağdaştırabildiler. Hiç bir zaman Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının gerçek savunucuları olmayan Kürt revizyonistlerinin, reformcu hayallerle birleşen, UKKTH'nın toprak devriminden, demokrasi mücadelesinden soyutlayan, Türkiye'yi demokratik bir ülke olarak gösteren görüşleri bugün cuntaya güç vermektedir.

Oysa demokrasinin temel taleplerinden biri olan UKKTH, emperyalizme ve feodalizme karşı mücadeleye bağlı olarak ve bu temelde gerçek leşebilir. Uluslaşma ve ulusal eşitliğin önündeki esas engel feodalizmdir ve kapitalizmin gericileştiği feodalizmle birleşip onu yaşattığı çağımızda onu destekleyen emperyalizmdir. Bunlar aynı zamanda demokrasinin de engelleridir. Ancak kapitalizmin sınırlarını dokunulmaz sayan, dolayısıyla emperyalist sistemin sınırları dışına da çıkamayan ya doğrudan emperyalizme uşaklık eden ya da onlarla uzlaşan ve Kürt komprador ve toprak ağalarıyla birleşen ya da onları temsil eden Kürt revizyonisti gruplar UKKTH'nı mevcut düzen çerçevesinde gerçekleştirebilecek bir sorun olarak ele aldılar. Kürt ve Türk ulusundan emekçiler arasında düşmanlık körüklemek dahil milliyetçi propagandalar yoluyla "sömürgeci Türk gericiliğini", "Metropol"ü vb. hedef almakla yetindiler. Ya faşist diktatörlükle ulusal alanda da uzlaşıp, örneğin "ulusal-kültürel özerklik" benzeri "haklar" savundular, ya da ayrı devlet kurma talebini ileri sürdüler. Ama hiç bir zaman emperyalizmi ve Kürt komprador ve toprak ağaları dahil Türkiye gericiliğini hedefleyen UKKTH'nın gerçek bir savunucusu olmadılar. Onlara göre, demokrasiyle, emperyalizm ve feodalizme karşı mücadeleyle UKKTH uğruna mücadelenin bir ilişkisi yoktu. İşte bugün bu görüş ve tutumlar iki farklı noktadan, iki ayrı ulus gericiliğinin birbirine aykırı çıkarlarından hareket ediyor. olmasına rağmen cuntanın demagojisiyle birleşmektedir. Toprak devrimini, demokrasiyi gerektirmeyen bir sözde "eşitlik"

ya da UKKTH'nı tanımayan bir "demokrasi" demagojisi... Bunlar iki ulustan gericiliğin ve onların sözcülerinin yaydıkları ortak hayallerdir.

"TARIMI GELİŞTİRME" VE "DOĞU-BATI EŞİTSİZLİĞİNİ GİDERME" DEMAGOJİSİ DE TUTMAYACAK

Faşist cuntanın son zamanlarda ekonominin içinde bulunduğu kötü durumdan kurtarılması için bulup önerdiği, sözde yeni ama aslında eskimiş demagojik ve emperyalizmin çıkarlarına uygun bir çare "tarımın geliştirilmesi"dir. Çete başı Evren birçok konuşmasında ya ayrı ayrı, ya da birlikte tarımın geliştirilmesi yoluyla kalkınma modeline ilişkin ilginç görüşlerin yanı sıra "Doğunun kalkındırılması" sorununa değindi. O daha 1980 Ekiminde yaptığı Kürdistan gezisinde doğu ile batı arasındaki eşitsizliğe ve doğunun geri kalmışlığına dikkat çekmiş, Kürt halkına şirin görünme kaygusuyla bu eşitsizliğin giderilmesine çalışılacağını açıklamıştı.

Faşist çete böylelikle sorunu çok sadeleştiriyor: "Doğu Türkiye'nin yalnızca ihmal edilmiş bir bölgesidir ve tarımın geliştirilmesi yoluyla kalkınmalıdır" onlar bu yolla bir çırpıda Kürt milli meselesi gibi can sıkıcı bir sorundan kurtuluveriyorlar. "Geri kalmış Doğu" edebiyatı, ulusal hak ve dil eşitsizliği ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının ayaklar altına alınmasının gözlerden gizlenmesinin denenmiş iyi bir yoludur. Bu yolla devrim ve iktidar meselesi gibi doğuya yatırım yapılması ve bu yatırımlar aracılığıyla Kürdistan'ın sözde kalkındırılması zarsız sorunu gündeme getirilmekte ve konu saptırılmaktadır.

İyi bir yol! Türk ulusunun sahip olduğu imtiyazlı durum, Kürt ulusu üzerindeki baskı ve zorbalık, asimilasyon politikası, Kürt ulusunun varlığının ve UKKTH'nın reddi tartışma dışı kalıyor.

Cuntadan önce AP ve CHP hükümetleri de ulusal sorunun yerine "ihmal edilmiş doğu" ve "Doğunun kalkındırılması" masalını geçirmeye çalıştılar. Köy-kent, KUP ve KİP projeleri gibi Demirel'in doğunun elektrifikasyonu projeleri sözde hep Kürdistan'ın kalkındırılmasına, ama aslında ulusal sorunun saptırılmasına yönelik bu masala uygun aldatmaca girişimleriydi.

Cuntanın bu demagojisi Kürt revizyonistlerinin sahte sömürgeci tezleriyle de birleşmektedir. Doğuyla batı, Türkiye Kürdistan'ı ile Türk milliyetinden halkın yaşadığı bölge arasında sömürge-metropol ilişkisi bulan, "Türk burjuvazisi"nin Kürdistan'ı ekonomik olarak da sömürgeleştirdiğini ve gelişmiş batı-geri kalmış Kürdistan tablosunun ortaya çıktığını ileri süren; bunu da yatırımların hemen tümüyle batıya yapılmış olmasıyla kanıtlamaya çalışan Kürt revizyonistleri aslında Kürt ulusal sorununu çarpıtıp saptırarak cuntayla aynı sonuca varıyorlar. Kürt ulusal sorununu Türk

ve Kürt burjuvazisi arasındaki pazar paylaşımı sorunu olarak ortaya koyan (Aslında çağımızda bu paylaşım emperyalistler arası pazar paylaşımının parçasıdır) ve emperyalizmi ve feodalizmi değil Türk hakim sınıflarını hedeflemekle yetinen Kürt revizyonistleri yalnızca kullandıkları "Sömürge", "sömürgeci" vb. terimleri açısından cuntanın yaptığı derin tahlillerden ayrılıyorlar. Yoksa onlara göre de sorun Kürdistan'ın geri bırakılması ve bundan kurtuluş sorunudur. Onlarda cunta gibi, emperyalist sistem içinde kalınmasını ve komprador-feodal düzenin devamını öngörüyorlar. Ama bu sistem içindeki bir haksızlığın ortadan kaldırılması gerekiyor; Çözüm, yeni sömürge komprador-feodal bir Kürt devletinin kurulmasıdır! Yani emperyalizmin güdümünde "kendi" pazarına sahip olacak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının egemenliğinde bir Kürdistan devleti kurulmalıdır! Ne Kürt halkının KKTH, ne bunun gerektirdiği en tam demokrasi ve ne de bu demokrasiyi kazanmak için feodalizme ve emperyalizme karşı mücadele. Kuşkusuz faşist cunta da tüm bunlara karşı. Ama cunta Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını, ezilen Kürt halkını zorla "Bölücülük"ten vazgeçirmeye çalışarak inkar ediyor. Sözde "Ulusalci" Kürt revizyonistleri ise, bu hakkı yeni sömürge bir Kürdistan devletinin kurulması şeklinde yozlaştırarak.

Gerek yeni-sömürge bir Kürt devleti kurularak gerekse bugünkü statü içinde yatırımlar yoluyla, yani emperyalist ve feodal bağımlılık ilişkilerine güçlü darbeler indirilmeden Kürdistan'ın kalkınması mümkün müdür? Hem cuntanın, hem de Kürt revizyonistlerinin ileri sürdükleri görüşler tümüyle demagojiden ibaret değil midir?

Emperyalist sömürü altındaki ülkelerin kalkındığı şimdiye kadar hiç görülmemiştir. Kuşkusuz emperyalizm kapitalist gelişmeyi tümünden durdurmaz ya da devrevi buhran dönemleri dışında geriletmez. Kapitalizm emperyalizm döneminde de hem metropollerde ve hem de sömürgelerde gelişmesine devam eder. Ama artık çöküşe giden bu kapitalizm üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel haline de gelmiştir. Üretici güçlerin serbest gelişimi metropollerde yeni sosyalist üretim ilişkilerinin kurulmasını zorunlu kılar.

Sömürgelere gelince, henüz her türlü kapitalizmin miadını doldurmadığı aksine milli sanayi kapitalizminin serbestçe gelişme imkanı bulamadığı bu ülkelerde, üretici güçlerin gelişmesi, bu kapitalizmin emperyalizm tarafından engellenmeden gelişebilmesine bağlıdır. Oysa milli sermaye birikimini engelleyen ve sömürge halkların artı-değer ve ürünlerine el koyan emperyalizm, bu ülkelerde sanayi ve genel olarak üretici güçlerin gelişmesini önler. Emperyalizmin bu önleyici rolü, onun feodalizmi yaşatıp beslemesinden de ortaya çıkar. Sanayi kapitalizminin ancak feodalizmin tasfiyesine bağlı olarak gelişebileceği ve üretici güçlerin gelişmesi-

nin kesin bir engeli olan feodalizmin, bu gelişmenin (ya da kalkınmanın) sağlanması açısından hedeflenmesinin zorunlu olduğu açıktır. Kısacası sömürgelerde emperyalist ve feodal kösteklerden kurtulmadan üretici güçlerin serbestçe gelişimi yani ülkenin kalkınması mümkün değildir.

Sonuçta şu noktaya varılır ki, emperyalizm ve komprador-feodal düzen sınırları içinde gerçek bir kalkınmanın sözü edilemez. Gerçek kalkınmanın önünün açılması, emperyalist tahakkümün ve feodal boyunduruğun kırılmasını, yani özünde toprak devrimi olan devrimin zaferini gerektirir ve bu, aynı zamanda UKKTH'nin gerçekleşmesinin yoludur.

Dolayısıyla hem faşist cunta ve hem de sözde "sömürgecilik" karşı mücadele" öneren Kürt revizyonistleri, mevcut düzenin savunucuları ve emperyalizm yanlıları olduklarından kalkınmanın ancak demagojisini yapabilirler ve yapıyorlar. Sahte kalkınma hayalleri de Kürdistan'a ilişkin olarak ancak Kürt halkının KKTH'nin ve ulusal eşitsizliklerin gizlenip gözlerden uzak tutulmasına yarayabilir.

Ulusal alanı da kapsayan demokrasi demagojilerine karşı uyanıklığı elden bırakmayalım.

Demokrasi, bağımsızlık ve UKKTH'nin kazanılmasının gerçek yolu, emperyalizme, komprador-feodal düzene ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele ve UDHD'nin zafer yoludur. TDKP, Kürt ve Türk ulusundan halkı bu amaçla birlikte mücadeleye çağırıyor.

FAŞİST CUNTAYI HİÇBİR DEMAGOJİ KURTARAMAZ!
FAŞİZMRA MIZIN XELKRA AZADİ!

Türkiye'de dil sorunu üzerine

12 Eylül askeri faşist darbesiyle birlikte emekçi halk üzerindeki sınıfsal baskı ve sömürünün yanı sıra, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskı ve zulümde yoğunlaştırıldı. Askeri faşist cunta, bir yandan Kemalizme dört elle sarılarak ırkçı-faşist bir propaganda yürütmekte, diğer yandan da Kürt halkına bütün militarist güçleriyle azgınca saldırmaktadır. Cuntanın gelişiyi birlikte, Türkiye'de Kürtlerin olmadığı, herkesin Türk olduğu demagojisi daha sistemli ve yaygın bir biçimde yapılmaya başlandı. Jandarma-komando zulmü, kitlevi işkence, tutuklama, kurşuna dizme, Türkiye Kürdistanı'nda arttı. Son nüfus sayımında Kürtlerin ana dillerinin Kürtçe olduğunu söylemeleri bile yasaklandı. Buna uymayanlar (nüfus sayımı yapanlar da dahil) tutuklandı, haklarında soruşturma açıldı.

Okullarda, faşist subayların nezaretinde, Kürt çocuklarına her sabah "Türküm, doğrudum" ile başlayan yeminler ettirilmekte, askeri bandonun eşliğinde, ırkçı-şoven marşlar söylettirilmektedir. Rum, Ermeni gibi küçük azınlıkların kendi dillerinde, bazı okulların da İngilizce ve Fransızca gibi dillerde eğitim yapabildiği ülkemizde, Kürt ulusunun kendi dilinde eğitim yapmak bir yana, resmi dai-

eler başta olmak üzere her yerde Kürtçe konuşmak bile yasaklandı. Bugün ülkemizde Kürt halkının ve ulusunun ulusal haklarından bahsetmek bile, suçların en büyüklerinden biri.

Kürt halkının ulusal haklarına ve diline ırkçı-faşist saldırıların ve zora dayanan asimilasyonun daha azgın bir biçimde yürütüldüğü son aylarda Türk dili üzerine süren tartışmalar da giderek yoğunlaştı. Bu tartışmanın bir kutbunu Tercüman gazetesinin gerici-faşist köşe yazarları, diğer kutbunu ise Türk Dil Kurumu ve etrafındaki aydınlar teşkil ediyor. Tartışmanın esası ise, Türkçenin arındırılması ve nasıl geliştirileceği...

Türk Dil Kurumu (TDK) ve etrafındaki aydınlar, Türkçenin yabancı kelimelerden ve etkilerden arındırılarak geliştirilmesini savunmaktadırlar. Osmanlı patentli Tercümanın köşe yazarları ise, Türkçenin özellikle Arapça ve Farsça kökenli kelimelerden ve etkilerden arındırılarak geliştirilmesine karşı çıkmaktadırlar.

TDK ve etrafındaki aydın çevre, yıllardan belidir dil sorununda ilerici ve demokrat tutumu, Türkçenin diğer dillerin etkisinden arındırılarak geliştirilmesine indirgemektedirler. Onlar, Kemalizmin cunta nezdinde oldukça revaçta olduğu günümüzde, dil sorununda Kemalist tutuma ve Atatürk'ün "dil devrimine" dört elle sarılmaktadırlar. Onlara göre, Türkçe'yi arındırarak geliştirmek ve Atatürk'ün "dil devrimini" savunmak, dil sorununda ilerici ve demokrat olmanın temel ölçütüdür.

Ülkemizde dil sorununda ilerici ve demokrat tutum Türkçenin geliştirilmesine (kaldı ki demokrat geçinen aydınlarımızın bir çoğu bu konuda da toplumsal gelişmeye uygun görüşlere sahip değildir. Bu her türlü yabancı etkiden Türkçenin arındırılmasında kendini göstermektedir) indirgenemez ve Kemalist tutum savunularak da ilerici ve demokrat olunamaz. Çünkü, bir milliyetler hapishanesi olan ülkemizde genel olarak ulusal hak eşitliği, özel olarak da varolan ulusal dillerin gelişmesi açısından eşitlik yoktur. Bu eşitsizlik ezilen milliyetler aleyhine her geçen gün daha da büyümektedir. Kemalizm, dil sorunundaki tutumuyla, bu eşitsizliği gideren değil, aksine giderek derinleştiren bir etken olmuştur.

KEMALİZM VE İŞLEVİ

Kemalizm, cılız bir anti-emperyalist özel lik taşıdığı ve en ilerici olduğu döneminde (Kurtuluş savaşı yılları) bile, genel olarak siyasi demokrasi, özel olarak da onun bir parçası olan Ulusal Kaderini Tayin Hakkını tanımayan bir şovenizmdir. Daha Kurtuluş Savaşı yıllarında, Kemalistler Kürt halkının ulusal taleplerini ve bu doğrultudaki direnişini (Koçgiri) vahşi bir katliamla boğazladılar. Kemalist diktatörlüğün, Kürt ulusu ve diğer ezilen milliyetler üzerindeki baskı ve zulmü Kurtuluş Savaşı'nın zaferinden sonra daha da

arttı. Bu katliamlar, jenositler ve sürgünlerin yanı sıra Kürt diline ve diğer ezilen milliyetlerin diline karşı tutumda açık bir biçimde yansıdı.

1924'te çıkarılan bir yasa ile, Türkçe resmi devlet dili olarak kabul edildi. Kürt halkına ana dilini kullanmak, ana dilinde eğitim ve öğretim yapmak, ana dilinde eğitim yapan kurumlar oluşturmak yasaklandı. Kürt ulusunun ve buna bağlı olarak da Kürtçe diye bir dilin olmadığı ilan edildi. "Aslında Kürtçe diye bir dilin olmadığı, ancak, Anadolu'nun Osmanlılarca önem verilmemiş köşelerinde bir kısım halkın kendilerini Kürt sanarak, konuştukları dili de Karmanço adını verdikleri" ile sürüldü. Kürtçenin aslında Türkçenin yabancı kelimelerle karıştırılmasıyla ortaya çıkan bir lehçe olduğu belirtildi.

Kemalist diktatörlüğün 1930'larda, faşist bir diktatörlüğe dönüşmesine bağlı olarak da, Kürt ulusu ve dili üzerindeki baskılar da giderek yoğunlaştı. Bütün dillerin Türkçeden doğup geliştiği fikrini esas alan "Güneş Dil Teorisi" bu dönemde pıyasaya sürüldü. ırkçı-faşist bir propagandanın eşliğinde, Kürt ulusu ve dili katliamlar, jenositler, sürgünlerle yokedilmeye çalışıldı. Bu durum bugüne kadar özünde değişmemiştir.

Başta Kürtçe olmak üzere, tüm ezilen milliyetlerin ulusal haklarının ve dillerinin ayaklar altına alındığı ülkemizde, dil sorununda ilerici ve demokrat tutum, Türkçe'nin arındırılmasına ve geliştirilmesine indirgenebilir mi? Kemalizmin dil sorunundaki tutumu, gericiliğe karşı mücadele ve demokrasi adına bütünüyle savunulabilir mi?

Bugün ülkemizde demokrat ve ilerici olmanın temel kıstaslarından biri de, ulusal baskıya ve işsizliklere karşı çıkmak, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını, ulusal hak eşitliğini ve onun bir parçası olarak da diller arasındaki eşitliği savunmaktır. Demokrat ve ilerici geçinen aydınlar, sorunun bu yönü üzerinde dün olduğu gibi bugün de durmuyorlar. Türkçenin gelişmesi ile sınırılıyorlar. Onlar, Kürt dilinin varlığı gerçeğine ve onun üzerindeki baskıya daima korku ile yaklaşarak, sorunun bu yönünü görmemezlikten geldiler. Bu onların, dil sorununda şoven milliyetçi bir tutuma düşmelerine veya onun güçlenmesine hizmet etti.

DİLLER ARASINDAKİ EŞİTLİK VE ULUSAL SORUN

Özellikle belirtmek gerekir ki, dillerin eşitliği ve diller üzerindeki baskının kaldırılması, ulusal sorunun bir parçası olmakla birlikte, bütünü, hatta esası değildir. Ezilen ulusa, sadece ana dilinde eğitim ve yayın yapma hakkının tanınmasıyla ulusal sorun çözülmüş olmaz. Ulusal sorunun çözümü için en başta, ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere, ulusun kendi kaderini özgürce tayin etme hakkının tanınması gerekir. Bu ise ancak, ülkenin baştan aşağı demokratikleştirilmesiyle tam ola-

mümkün hale gelebilir. Uluslararası fi-
eşitliğin gerçekleşmesi yani sadece siyasi
anda değil, ekonomide de eşitsizliğin yoke-
ilmesi ise sosyalizm koşullarında mümkündür.

Sadece ana dilini kullanma hakkının tanın-
ması halinde, fiili eşitlik bir yana siyasi
planda da eşitlik sağlanamaz. Ezen ulusun
imtiyazlı konumu esasta değişmez ve ulusal ay-
rıcalıklar ve baskı varlığını sürdürür. Bu neden-
le, kendi ana dilini kullanma hakkı, kültürel
özerklik savunularak da, Kürt halkının ve ulu-
sunun ulusal hakları ve talepleri bütünüyle
savunulmuş olunmaz.

Ulusal hak ve dil eşitliğini sağlamak, em-
peryalizmin Türk ulusuna ve diline sağladığı
ayrıcalıkları ortadan kaldırmak ve bu ayrıca-
lıkların Kürt halkının aleyhine kullanılmasını
durdurmak kuşkusuz devrimin bir sorunudur.
Kürt ulusal sorununun bir parçası olan dil so-
runu da, ulusal sorunun çözümünde anlamını bu-
lacaktır. Bu ise Ulusal Demokratik Halk devri-
minin ve nihayet sosyalist devrimin çözeceği
bir sorundur.

Partimiz Kürt diline ilişkin sorunun ulusal
sorunun bütününe ve nihayet devrimin zaferine
bağlı olarak çözüleceği düşüncesindedir. Bu
ise tam ve gerçek bir demokrasiye tekabül eder
Kürt halkı ulusal hak ve dil eşitliğine devrim-
ci işçi-köylü iktidarı şartlarında kavuşacak-
tır. Bunun için emperyalist (ve komprador-feo-
dal) sömürgeci boyunduruğun parçalanması ge-

rekli dir. Partimizin programı konuyla ilgili
görüşlerimizi şöyle açıklıyor:

"5. Madde: İşçilerin, köylülerin demokratik
halk iktidarının kurulmasına bağlı olarak, ül-
kemiz üzerinde emperyalizmin ulusal baskısı

tasfiye edilecek, ezilen Kürt ulusunun
bir referandumla ayrı devlet kurma hakkı
da dahil olmak üzere ulusal kaderini tayin
hakkı gerçekleşecektir. Demokratik halk ik-
tidarı bütün azınlık milliyetler için tam
bir hak ve dil eşitliğini gerçekleştirecek-
tir"

"21. Madde: Zorunlu ve tek bir resmi dev-
let dili olmayacak, her ulusal bölgede ulu-
sal dil resmi dil olacaktır. Bütün uluslar
ve milliyetler ana dillerinde eğitim yapabi-
lecekler, hiçbir kısıtlama olmaksızın ana
dillerini özgürce kullanabileceklerdir. İşçi
köylü iktidarı bütün ulusal kültür ve diller
üzerindeki her türlü baskıya son verecektir.
Onların gelişip açılmalarının koşullarını
yaratacaktır"

Partimiz, programında anlamını bulan Kürt
halkının ulusal hak ve dil eşitliği uğruna
mücadelesinin her zaman yılmaz savunucusu
olmuştur ve olmaya devam edecektir. Bu alanda
da diktatörlüğün, cuntanın ve bunlarla bir-
leşen ırkçı-faşist nitelikli politikaların
amansız düşmanıyız, bunları teşhir edecek ve
mücadeleyi sürdüreceğiz.

KISA...KISA

● SİVAS SİDEMAS DÖKÜM FABRİKASI İŞÇİLERİ ZORLA ÇALIŞTIRILMAYA KARŞI MÜCADELE EDİYORLAR

Burjuvazi ve faşist cuntanın zor yollarıy-
la üretimi artırma kararı Sivas SİDEMAS'ta
uygulanmaya konulmaya çalışılınca işçiler ses-
lerini yükselttiler. İşveren temsilcileri, po-
lis ve jandarma sopasını sallayarak üretimi
karşıksız artırmayı reddeden demiryolu fab-
rikası işçilerine özellikle dökümhane bölümü-
nü hedefleyerek yoğun bir baskıya giriştiler.
DYF-İş Sivas şubesinin AP'li sendika ağaları-
nın da desteklediği bu baskılar, 20 birim ü-
retim yerine 26 birim üretim yapılmasının daya-
tılmasına dönüşünce işçilerin itirazları kü-
fürle karşılandı. Sonuçta müdüriyete kaçıp
polis çağıran işveren temsilcileri işçiler
içinden destek sağlayamadılar. AP'li işçiler
de sınıf kardeşlerinin yanında yer alarak iş-
veren lehine şahitliği kabul etmediler. Böy-
lelikle 300 döküm işçisi mücadele içinde bir-
liklerini pekiştirdikleri gibi, mücadelede
birliğin önemini daha iyi kavrayarak yeni
mücadelelere hazırlanıyorlar.

● DİYARBAKIR YSE'de çalışan 100'e yakın iş-
çi cuntacıların ücretlerinden kesilmesini is-

tedikleri "yardım" adı altındaki haraç öden-
tilerini geri aldılar.

Ocak ayından itibaren cuntacılar YSE işçi-
leri ve diğer personelden düzenli olarak haraç
kesiyorlardı. Önce az sayıda işçinin ödemeyi
reddettiği haraçlara giderek tepki arttı. Ve
Mart ayında 100 civarında işçi daha önce ke-
silen bu paraları tekrar geri aldılar.

● Erzurum Balkaya Kömür İşletmesi'nde yoğun-
laşan baskıları ve cuntayı lanetleyen bir pan-
kart işçiler tarafından asıldı. 3.5 saat ası-
lı kaldıktan sonra indirilebilen pankartın
asılmasıyla ilgili olarak birçok işçiye olay
yükletilmeye çalışıldı. Hiç bir çaba sonuç
vermeyince gözaltına alınan işçiler de ser-
best bırakıldı.

● Şubat ayı içinde Diyarbakır Ceza ve Tutuk-
evinde devrimci tutuklular askerileştirme ve
faşistleştirme girişimlerine karşı direnişe
geçtiler. TDKP, Devrimci Yol ve Ala Rızgari
tarafı tutuklular bu direnişi, sıkıyöne-
tim paşalarının emir ve onayıyla saldırı ve
işkenceyle cevaplandırıldı. Hücre ve görüş
cezarları, dayak ve işkencenin günlük uygulama-
lar haline getirildiği bu zindanda faşizm dev-
rimcileri öldürmüyor, boyun eğdiremiyor.

16. Mart 85

TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARI KOMİTESİNE AÇIK MEKTUP

Dört yılı aşkın bir süredir Türkiye'de askeri -faşist diktatörlük koşullarının yaşandığı, bütün demokratik hak ve özgürlüklerin yok edildiği, her türlü ulusal demokratik haklarından yoksun Kürt halkının sümürü ve baskıların en ağırını yaşadığı bir dönemde, yurtdışında, Avrupa da "Türkiye'de demokrasi ve insan hakları sorunuyla" yakından ilgilenmesi Türkiye ve Kürdistan haklarıyla dayanışma içine girilmesi bizim için son derece sevindirici bir tutumdur.

"Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Hakları Komitesi" ni de bugüne kadar hep bu çerçevede değerlendirdik ve çalışmalarına büyük bir değer biçtik. Komite'nin 16-17 Şubat 1985 tarihleri arasında düzenlediği "Türkiye'de İnsan Hakları ve Özgürlükleri" konulu uluslararası konferansı da Türkiye demokrasi güçleriyle yapılmakta olan dayanışmanın somut bir adımı olarak görüyor ve saygı duyuyoruz. Ancak Komite'yle ilgili bu olumlu düşüncelerimizin yanında O'nun düzenlediği konferansa yönelik eleştirilerimiz de vardır. İşte bu açık mektubumuzda, bunu dile getirmeye çalışacağız.

Kürdistan'ın en büyük parçasını işgali altında bulunduran ve 12 milyonu aşkın nüfusuyla Kürt halkının hiç bir ulusal ve demokratik hakkını tanımayan, hatta Kürtlerin varlığını bile inkar eden Türkiye gibi bir ülkede "insan hak ve özgürlükleri" konusunu tartışmak için düzenlenen bir konferansın Kürt sorununu programına almaması ve Türkiye de sanki 12 milyon nüfuslu bir Kürt sorunu hiç yokmuş gibi davranması bizi derinden özdüğü gibi, hayrete de sevk etmiştir. Eğer Türkiye'de "insan hak ve özgürlükleri" tartışılacaksa; bu, herşeyden evvel, Kürt halkını da gündemine almalıdır. Çünkü, Türkiye'de Kürt halkı her türlü ama her türlü demokratik ve insani haklarından yoksundur. Varlığı bile kabul edilmemektedir.

Konferansı düzenleyen komite'nin bu tutumu, İsveç'te yaşayan 5 bini aşkın Kürt göçmen topluluğu arasında büyük bir üzüntüye yol açmıştır. İsveç'te yaşayan Kürt topluluğu, bu tutumu, 20 Milyon nüfuslu bir halkın ulusal haklarına ve bu hakların gerçekleşmesi yolunda zindanlarda ömür tüketen onbinlerce evladının sesine lakayit kalmanın açık bir belirtisi sayıyor.

Acaba, Stockholm'de düzenlenen "Türkiye'de İnsan Hak ve Özgürlükleri" uluslararası konferansı gündemine Kürt sorununu, basit bir "unutkanlık" ya da "ihmal" sonucu mu, yoksa bilinçli bir tutumla mı almadı? Biz inanıyoruz ki, böyle önemli bir meselenin unutulması pek mümkün olmaması gerek. Türkiye'de kendilerine demokrat ya da sosyal demokrat diyen, ama cuntayla uzlaşan, Kürt halkına karşı şoven ve ırkçı bir tutum içinde olan kimi çevrelerle yapılan pazarlıklar sonucu Kürt sorununu konferansın gündemine alınmaması, "insan hak ve özgürlükleri adına hayretten de öte endişe verici bir tutumdur. Komite bilinçli olarak Kürt meselesini konferansın gündemine almadığı, yine Komite bilinçli bir tutumla, Almanya'dan bir Türk örgütü olan FİDEF'i, İsveç'ten Türk Federasyonu'nu, Türk İşçi Birliğini davet etmiştir. Ama buna karşılık, İsveç'ten hiç bir Kürt örgütünü davet etmemiştir. Yine, İsveç'te yurtsever, demokrat bir insan olmanın ötesinde hiçbir temsil gücü yada akademik kariyeri olmayan şahıslar çağrıldığı halde, Kürdistan'ın dört parçasından Kürtlerin temsil edildiği İsveç Kurt Dernekleri Federasyonu davet edilmemiştir. Oysa 12 Eylül darbesinden bugüne kadar İsveç'te cuntaya karşı konulan her eyleme Federasyonumuz en aktif bir biçimde katılmış ve bu eylemlerin bir çoğuna bizzat öncülük etmiştir. Federasyonumuz komite üyesi Türk unsurlarla Türkiye ve Kürdistan haklarıyla dayanışma eylemleri düzenlerken, Türkiye'de insan hak ve özgürlükleri için mücadele ederken, bu konferansa **ÖZELİKLE** davet edilen bu şoven çevreler yapılan tüm bu eylemlere küfür bombardmanı yağıyorlardı. Ve yine komite üyesi Türk unsurlar o eylemlerin hiçbirisine bizleri çağır-mamazlık etmiyorlardı. Ama her nedense bu konferansa bu ırkçı-şoven çevreler çağırılıyor da bizler çağırılmıyoruz.

"Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Halkları Komitesi'nin, Türkiye'de Kürt halkının varlığını ve ulusal haklarını inkar eden bir anlayışta olduğuna inanmıyoruz. Hatta Komite'de yer alan sayın İsveçli parlamenterlerin, bugüne kadar çeşitli vesilelerle Kürt sorununu dile getirdiklerini, halkımız üzerindeki baskıları protesto ettiklerini ve bizimle dayanışma içinde olduklarını da biliyoruz. Bizler, onların bu dostça dayanışmalarını unutmadık ve hiçbir zamanda unutmayacağız.

Buna rağmen Komite'nin sözkonusu üzücü tutumun içine girmesi, kendilerine demokrat ya da sosyal demokrat diyen ırkçı şoven çevrelerin girişim ve baskılarının büyük bir rol oynadığı açıktır.

Sözkonusu şoven çevreler, geçmişte olduğu gibi bugün de Türkiye'de Kürt halkının varlığını inkar ediyorlar. Onlar, Kemalizmin (Atatürkçülüğün) diğer tüm ulus ve azınlıkları eritme, Türkleştirme politikasını olduğu gibi sürdürüyorlar. Bu politikayı gizlemek için de Türkiye'de yaşayan herkesin Türk olduğu yalanını öne sürüyorlar. Kendilerine demokrat ya da sosyal demokrat diyen bu şoven çevrelerin Kürt halkına karşı takındıkları tutum, bugün işbaşında olan faşist cuntanın tutumundan esasta farklı değildir. Buna rağmen, sözkonusu çevreler, yurtdışında Avrupa'da, Türkiye ile dayanışma içinde olan çevrelere gitiklerinde "Aman Kürt sorunundan bahsetmeyin, ordu ve millet bu konuda çok hasastır. Bu sorunu dile getirirseniz, onları, daha da uzaklaştırır, olumsuz noktalara götürürsünüz. Demokrasiye geçiş süreci konusunda da bize daha büyük zorluklar çıkarırsınız" gibi iki yüzlü safsatalara başvuruyorlar. İşin ilginç, Stockholm konferansında olduğu gibi, kimi Avrupalı demokratik çevreler de bu safsataların, iyi niyetle yapılmış sözler olduğuna inanıyorlar. Oysa, Türkiye'nin yüzyılı aşan tarihi ispatlamıştır ki, Türk şovenleri bu sahtekarlıklarla Kürt halkını uluslararası dayanışmadan yoksun bırakmak, O'nun sesini boğmak için baş vuruyorlar.

Bu arada komite üyelerinin ve tüm Avrupa kamuoyunun bilmesi gerekir ki, ulusal sorun Türkiye'de demokrasi meselesinin en temel meselesidir. Bu sorun yok sayılarak, Kürt halkı baskı altında tutularak, ulusal demokratik ve insani haklarına ambargo koyarak Türkiye'ye ne genel anlamda bir demokrasi getirilebilir ve ne de insan hak ve özgürlükleri güvence altına alınabilir. Nüfusu en az 12 Milyon olan bir halkı her türlü hak ve özgürlüklerinden yoksun bırakacak bir "demokrasiye" de demokrasi denemez. Şoven Türk çevrelerinin, bir halkın varlığının inkarı temelinde Türkiye'ye demokrasi gelebileceği gibi istemlerine hoşgörüyle davranılmamalıdır. Eğer Türk demokratları bu tutumlarında, yani Kürt halkını inkarda ısrar ederlerse, doğal olarak Kürt halkının onlarla ortaklaşa bir mücadele içine girmesinin olanakları zorlaşır. Bu da açıktır ki, iki halkın zararına, Türkiye'de demokrasi ve insan hakları mücadelesi zaafa uğrar.

Kendilerine demokrat yada sosyal demokrat diyen Türk çevrelerinin, bilinçli bir şoven tutumla Kürt meselesini konferansın gündemine getirilmesine karşı çıktıkları, onların İsveç'teki kimi yandaşlarının konferansa katılma davetiyesine verdikleri ve kamuoyunda açıkladıkları red cevabında açıkça görülüyor:

Davetliler listesinde 'Türkiyeli örgüt temsilcileri' deyimini yer almaktadır.

"İsveçli dostlarımız şu gerçeğin farkında olmayabilirler: Yurttaşlarımız arasında 'Türk yerine 'Türkiyeli' deyimini kullananlar, genellikle, ayrılıkçı akımları benimseyenler ve destekleyenlerdir.

"... 'Türk' deyimini, bir ırkın veya etnik grubun değil, tümüyle bir ulusun, Türkiyede yaşayan ulusun adıdır. Bir başka anlatımla, Türkiye de 'Türk deyimini' çağdaş Türk ulusunun ve Türk devletini elbirliğiyle yaratanların ve oluşturanların adıdır

Bu adı kullanmaktan ilke olarak kaçınanlarla ve Türklükle Türkiyeliliği, ulusla vatani birbirinden ayırmaya kalkışanlarla bir arada veya dayanışma içinde bulunmamız olanaksızdır." (Türk - İşçi Birlikleri adına Hadi Orman ile Ahmet Kılıçkan) .

Bu alıntılar, Türkiye' de kendilerine demokratik solcu (sosyal demokrat) diyenlerin İsveç'teki yandaşlarının yayınladıkları bildiriden alınmıştır. Durum son derece açık görülüyor. " Türkiye'de demokrasi ve insan hakları Komitesi" Türk demokratik solcularını konferansa çağırmıştır. Onların Kürt adı karşısında çok "hasas" olduklarını bildikleri için de konferans çağrısına "Kürt" sözcüğünü hiçbir şekilde koymamaya, programa Kürt meselesini almamaya özen göstermiştir. Bu nedenle de "Türkiyeli" deyimini kullanmıştır. Ama ırkçı şoven Türk demokratik solcuları bu deyimden karşısında bile çılgına dönmüşler. " Ne demek Türkiyeli? Türkiye'de yaşayan herkes Türktür. "Türk" deyimini kullanmadığınız için konferansa katılmayacağınız demişlerdir. Böylece kara şoven yüzlerini açığa vurmuşlardır.

Üzücü olan ve konferansın gündemine Kürt sorununu almaması ve Kürdistanlı örgüt temsilcilerini davet etmemesidir. Bu tutum, Komitenin İsveçli Parlamento üyelerinden beklemediğimiz, bu nedenle de eleştirdiğimiz bir tutumdur. Ama biliyoruz ki, Komite'de böyle bir tutumun oluşmasının birinci derecede sorumlusu, Komite'de yer alan, O'nunla işbirliği içinde olan "ilerici-devrimci" kimi Türk unsurlardır. Bu komite'de yer alan Türk unsurlar her fırsatta Kürt halkının ulusal demokratik haklarına sahip çıktıklarını öne sürüyorlar. AMA BU KONFERANS ÖRNEĞİYLE BİR KEZ DAHA ORTAYA ÇIKTIKI, ONLAR, KENDİLERİNE "TÜRK SOSYAL DEMOKRATLARI" DİYEN BU ŞOVEN ÇEVRELERİN YANINDA YER ALABİLMEK İÇİN KÜRT MESELESİNİ YOK SAYMAYA HER AN HAZIR GÖRÜNÜYORLAR.

Komite'nin Türkiyeli ilericilerin devrimci çevrelerin ve kendilerine demokrat diyenlerin de şu gerçeği iyi bilmeleri gerekir: Türkiye'de Kürt halkı vardır. ve O'nun bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna mücadelesi de vardır, bu mücadele için ulusal demokratik hakları alınmaya dek sürecektir. Kürt halkını "yok" saymakla bu halk yok olmaz. Böylesi bir tutum, her iki halkın kuruluş mücadelesine, demokrasi kavgasına ve herşeyden önce inkarcılığın içine saplananlara zarar verir. Kürt halkı, sağduyulu ve gerçekçidir. Her iki halkın da gerçek çıkarına olan ortak mücadeleden yanadır. Türk demokratları, ilericileri, devrimcileri akıllarını başlarına toplamalı halklarımızın ortak mücadelesini engelleyen böylesi bölücü tutumlardan vazgeçmelidirler.

Sonuç olarak bizler bugüne kadar olduğu gibi, bundan böyle de Türkiye'de insan hak ve özgürlükleri için tüm gücümüzle savaşılmaya devam edeceğiz ve "Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Hakları Komitesi"nin bu uğurda verdiği her türlü çalışmasını destekleyeceğimiz gibi, bundan böyle Komite ile daha sıkı ilişkiler içine girmeyi yürekten diliyoruz.

Durum, komite üyelerine ve tüm kamuoyuna duyurulur.

İSVEÇ – KÜRDİSTAN DERNEKLERİ FEDERASYONU

ULUSLARARASI SÖMÜRGEÇİLİĞE KARŞI;

BİRLİK VE MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM

Kürdistan işçi ve emekçi halkı, 21 Şubat uluslararası sömürgeçiliğe karşı mücadele gününü çok zor ve çetin şartlarda karşılamaktadır. Yüzyıllardan beri Kürdistanı emperyalizmin genel çıkarları doğrultusunda işgal edip, kendi aralarında paylaşan bölge sömürgeci devletleri (Türkiye, İran, Irak ve Suriye) Kürdistanın yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını baskı ve katliam eşliğinde talan ederek sömürü politikalarını had safhaya ulaştırmışlardır. Sömürgeci devletler, kendi aralarındaki çelişki ve zaafırları yer-yer zaman-zaman bir kenara bırakarak "ezeli ve ebedi" düşmanları olan Kürt halkına ve onun ulusal kurtuluş güçlerinin imhasına yönelik terör eylemlerini ortaklaşa halen sürdürüyorlar. Ekonomik sömürü eşliğinde katmerleşen sömürgeci baskı vezulüm, işsizliğin ve yoksulluğun uç noktaya varmasına ve Kürt halkının açlık ve sefaletle yüz yüze bırakılmasına neden olmuştur. Düşmanın ortak saldırıları karşısında, Kürdistanlı güçlerin ortak savunma ve saldırı stratejilerini geliştirmeleri Kürdistanın nesnel gerçeğinin dayattığı tarihi bir görevdir.

12 Eylül 1980 de iktidara faşist generaller çetesi; Türkiye'nin yapısal ve kalıcı olan ekonomik ve siyasal bunalımını aşmak, emperyalizmin ortadoğuya yönelik saldırgan politikasını sürdürmek, Kürdistan ve Türkiye'de gelişen devrimci ve demokratik hareketin gösterdiği potansiyel gelişmenin, tekelsiz çevrelerde yarattığı tedirginliği gidermek için daha önceden hazırlanılan plan ve programın ekonomik terör ve siyasal zor altında uygulanmaya konulmasıdır. Bir avuç tekelsizcinin vurgunu için sömürgeci faşist diktatörlüğün halklarımıza dayattığı ekonomik ve siyasal politikanın açmazı bir yandan derinleşirken,, diğer yandan sürdürdüğü sistemli devlet terörü ile halklarımıza kan kusturmaktadır. Hertürlü katliam uygulamalarını kendisine mübah sayan, baskıyı, katliamı, işkenceyi ve zorbalığı günlük politikası haline getiren faşist diktatörlük, Kürdistan halkına karşı ilan edilmemiş bir savaş başlatmıştır. Bununlada yetinmiyerek Kürdistanın diğer parçalarında gelişen ulusal demokratik mücadeleyi yok etmek için Irak ve İran Kürdistanına yönelerek barbarlığını birkez daha gözler önüne sermiştir.

İşte böylesine yokoluş ve sömürgeci imha politikasıyla karşı karşıya kalan mazlum Kürdistan halkı sömürgeçiliğe karşı varolma mücadelesini benliğini ve şerefini korumak, Dünyanın özgür halkları saflarında yerini almak için dişe diş mücadelesini sürdürmektedir. 21 Şubat uluslararası sömürgeçilikle mücadele gününde Kürdistan halkının yanı sıra Dünyanın diğer mazlum, Asya, Afrika ve Latinamerika halkları emperyalizme ve sömürgeçiliğe ağır darbeler vurmaktadır.

17 Ekim devriminin şanlı yol göstericiliğinde gelişen ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizmin bağrında açtıkları gediklerle emperyalizmin sömürgeçilik sistemini çökertip dumura uğratmışlardır.

21 Şubat uluslararası sömürgeçilikle mücadele gününde; Türkiye ve Kürdistan devrimci demokratik güçleri yerine getirilmesi gerekli olan tarihi görevlerle karşı karşıyadır. Faşist diktatörlüğün Türkiye ve Kürdistan halklarına uyguladığı baskılara karşı ülkelerimizin nesnel koşullarının dayattığı ortak düşmana karşı anti-faşist ve anti-sömürgeci mücadelenin birliği temel alınarak halklarımızın demokratik taleplerine- Kürt halkının kendi bağımsız devletini kurma hakıda dahil- yanıt verebilecek ilkeli, programlı güç ve eylem birlikleri oluşturulmalıdır. Faşizme ve sömürgeçiliğe karşı mücadelede en geniş güçlerin birliği önünde duran sağ sokter anlayışları mahkum ederek birlik sürecini tıkayan engeller ortadan kaldırılmalıdır.

21 Şubat uluslararası sömürgeçilikle savaş gününde zafer, mazlum halkların kurtuluşu için savaşanlarındır.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SÖMÜRGEÇİLİK
YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKININ ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ
YAŞASIN DEVRİMCİ GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ

Ala-rızgari D. kom.
G. bir. D. kom.
İşçi gerç. D. kom.
Reya şoreş D. kom.
Roja Welat dayanışma kom.
Yekitiya sosyalista Kurdistan. D. kom.